តើអ្នកថាលោកនេះជាអ្នកណា?

អរុណសួស្ដី មិត្តទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំពិតជាចាត់ទុកថានេះជាឯកសិទ្ធិមួយដែលបាននៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារនេះ។ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តឈ្មោះរបស់វាតាំងពីដំបូង។ វាត្រូវបានគេហៅថា "ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។" ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថានោះ—នោះហើយជា...នោះជានាមដែលខ្ញុំត្រូវបានប្រោសលោះដោយព្រះនាមដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយបន្ទាប់មកដើម្បីនៅទីនេះជាមួយមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ បានប្រមូលផ្ដុំគ្នានៅទីនេះនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នេះ នៅទីនេះនៅទីក្រុងផុននិក ខ្ញុំមិនដឹងកន្លែងណាដែលខ្ញុំចង់ទៅទេ លើកលែងតែវាស្ថិតនៅក្នុងសិរីល្អជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ហើយនោះជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យដែលយើងទន្ទឹងរង់ចាំនៅថ្ងៃណាមួយ។

2 ហើយខ្ញុំមានការហៅសម្រាប់—អ្នកឈឺ ដែលមកទីនេះ នៅថ្ងៃនេះ។ ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់បងប្រុស អៅឡា ដែលជាមិត្តដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ ហើយគាត់—គាត់បានអញ្ជើញខ្ញុំដោយសប្បុរស—ដើម្បីមក។ ហើយអ្នកដឹកនាំទាំងអស់នៅទីនេះនៅផុននិកពិតជាល្អសម្រាប់ខ្ញុំ។

3 ពេលខ្លះខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំផ្លាស់ទៅតុកសុន។ ខ្ញុំបានទៅទីនោះបីឆ្នាំមកហើយ ហើយមិនដែលត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមវេទិកាណាមួយឡើយ។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ...ត្រូវតែធ្វើ—ការមកលេងរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះនៅតុកសុន... ឬនៅទីនេះនៅផុននិក ជាកន្លែងដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ស្វាគមន៍។ មែនហើយប្រហែលជាពួកគេនឹងសុំនឹងខ្ញុំខ្លះ...អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនោះនៅយប់មុន ហើយអធិប្បាយបីម៉ោង កុំឆ្ងល់ថាពួកគេមិនបានសុំអញ្ជើញខ្ញុំទៀត។

4 ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន—អារម្មណ៍បែបនេះនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំចំពោះព្រះនិងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ហើយខ្ញុំយឺតណាស់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំខ្លាចថាខ្ញុំនឹងចាកចេញពីអ្វីមួយហើយមិនគ្រប់គ្រាន់ ហើយខ្ញុំដាក់សារប្រហែលបីឬបួននៅក្នុងមួយ។ ដូច្នេះខ្ញុំប្រាកដណាស់...ចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែលនៅទីនោះ ខ្ញុំសុំទោសដែលទុកអ្នកយូរ។ ខ្ញុំមិនគួរធ្វើដូច្នេះទេ។

5 ហើយរីករាយផងដែរនៅព្រឹកនេះដែលបានមកទីនេះជាមួយបងប្រុស ខាលវី

លៀម និងក្មេងជីមមីនៅទីនេះ និងក្រុមចម្រៀងនិងមិត្តរបស់ខ្ញុំគឺបងប្អូនប្រុសម៉ូស្លី ឃើញទេ ប្រេដ បងប្រុសចនសារិទ្ធ និងមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំជាច្រើន បងប្រុស ផាត ទីល័រ នៅទីនេះ ពីផ្លូវឡើងនៅរដ្ឋកេនតាគី និង—និង—និងមិត្តភ័ក្តិជាច្រើនដែលត្រូវប្រមូលផ្តុំនៅ—ក្នុងសន្និបាតនេះនៅព្រឹកនេះ។ ឃើញទេ ឃើញមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំជាច្រើនមកពីតុកសុនជាដើម អង្គុយនៅទីនេះ។

6 ខ្ញុំកំពុងគិតអំពីថ្ងៃមួយនៅពេលដែលអ្វីៗទាំងអស់នេះត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាប់មកយើងនឹងប្រមូលផ្តុំកន្លែងដែលយើងនឹង...យើងនឹងមិន...យើង—យើងនឹងមិនចាំបាច់ឈប់ស្តាប់តន្ត្រីដ៏ពិរោះនេះទេ អ្នកឃើញទេ។ ខ្ញុំទើបតែកត់សម្គាល់ឃើញថាកូនប្រុសរបស់បងប្រុសរីលៀម អង្គុយនៅទីនោះ គាត់បានធ្វើទីបន្ទាល់នៅយប់មុនចុះទៅរ៉ាម៉ាដាអ៊ីន។ ហើយខ្ញុំគិតថាគាត់មានកម្ពស់ប្រហែលប្រាំមួយហ្វីត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា បន្ទាប់ពីទីបន្ទាល់នោះ ខ្ញុំជឿថាគាត់មានកម្ពស់ដប់ហ្វីត។ គាត់គ្រាន់តែ...ពិតជាកោតសរសើរចំពោះអ្វីដែលក្មេងប្រុសនិយាយ ជាទីបន្ទាល់ដ៏អស្ចារ្យ។

7 នៅពេលដែលខ្ញុំឮមិត្តវ័យក្មេងដ៏ល្អទាំងនេះថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីជំនឿរបស់ពួកគេដែលផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ...ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំកាន់តែចាស់ហើយខ្ញុំ...ថ្ងៃមួយខ្ញុំត្រូវ—ទៅ—ឈប់ហើយទៅផ្ទះវិញ។ ហើយឃើញយុវជនទាំងនេះមកលើអ្នកណាត្រៀមខ្លួន ហើយរៀបចំខ្លួនដើម្បីទៅកន្លែងដែលខ្ញុំចាកចេញ...ហើយនោះជាវិធីដែលយើងធ្វើ។ នោះជារបៀបដែលជីវិតត្រូវបានដំណើរការ។ ថាយើង...ជំនាន់មួយនឹងឡើង...ហើយឪពុកនិងម្តាយ។ ពួកគេចិញ្ចឹមកូនតូច ហើយឃើញពួកគេរៀបការ ហើយចៅៗមកជាមួយ។ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក ប៉ានិងម្តាយក៏ធ្លាក់ទៅក្នុងធូលីដី។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលនោះ កូនៗបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចម្តងទៀតសម្រាប់ចៅ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេចុះទៅ។ ប៉ុន្តែវានឹងមានការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យមួយនៅថ្ងៃណាមួយ។ យើងទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវបានហៅឱ្យចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ដើម្បីប្រាប់ពីអ្វីដែលយើងបានធ្វើ ជាមួយនឹងអ្វីដែលព្រះបានប្រទានមកយើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលដឹងថាខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងជំនាន់នេះជាមួយក្រុមមនុស្សល្អបែបនេះ នោះគឺនៅជុំវិញពិភពលោក ដែលខ្ញុំបានជួប។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែ—អរគុណព្រះ។ ហើយថ្ងៃណាមួយនៅពេលដែលការកោះហៅរបស់ខ្ញុំមកដល់ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងត្រូវទៅបំពេញកិច្ចការ

ដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេទាំងអស់សម្រាប់សិរីល្អនិងកិត្តិយសរបស់ព្រះ។

8 មានរឿងជាច្រើនដូចដែលខ្ញុំ...យើងជិតចូលឆ្នាំថ្មីហើយដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់—អាចបំភ្លេចបាន ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានសារភាពថាពួកគេខុសចំពោះទ្រង់ហើយ—ហើយទ្រង់បានដាក់ពួកគេនៅក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល ហើយទ្រង់នឹងមិនចងចាំពួកគេទៀតទេ។ ឥឡូវនេះឃើញទេ យើងមិនត្រូវបានបង្កើតតាមរបៀបនោះទេ យើងនឹងចងចាំជានិច្ច។ យើងអាចអត់ទោសឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែយើង—យើងមិនអាចបំភ្លេចវាបានទេពីព្រោះយើង—យើងជា—យើងត្រូវបានធ្វើឱ្យខុសគ្នា។ ប៉ុន្តែព្រះអាចអត់ទោសឱ្យវាហើយបំភ្លេចវា។ ទ្រង់គ្រាន់តែអាចលុបវាចេញដូចជាវាមិនដែលមាន។ ឃើញទេ? ដោយសារតែទ្រង់អាចចូលទៅកាន់សមុទ្រនៃការបំភ្លេចបាន ប៉ុន្តែយើងមិនទេ។ គ្រាន់តែគិតពីវា ថាព្រះមិនអាចចាំថាយើងធ្លាប់ធ្វើបាបទេ។ គិតមើលចុះ! ក្រុមចម្រៀងអើយ យុវជនអើយ ចុះបើ...ចុះរឿងនោះ? ព្រះមិនចាំថាយើងធ្លាប់ធ្វើបាបទេ។ ឃើញទេ ទ្រង់អាចបំភ្លេចរឿងទាំងមូល ហើយនឹងមិនត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងការចងចាំទៀតទេ។ តើនោះមិនមែនជាអ្វីមួយទេឬ?

9 នេះមិនមែនគ្រាន់តែជាកន្លែងសម្រាប់លេងសើចទេ។ ខ្ញុំមិនជឿលើការលេងសើចឬលេងសើចនោះទេ...វារំឭកខ្ញុំពី—មិត្តរបស់ខ្ញុំម្នាក់។ ទ្រង់បានទៅសិរីល្អឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែគាត់—គាត់បានប្រាប់រឿងខ្លីមួយនៅពេលមួយ អំពី—ប្ដីប្រពន្ធដែលបានផ្លាស់ទៅទីក្រុងនិង...ពីប្រទេស។ ហើយពួកគេមាន...គូស្នេហ៍វ័យក្មេងនេះមានឪពុកចាស់ ហើយគាត់ពិតជាឆេះឆួលសម្រាប់ព្រះ។ ដូច្នេះស្ត្រីវ័យក្មេង (នោះគឺជាឪពុករបស់នាង...) ដូច្នេះនាងបានចូលទៅក្នុងមនុស្សបុរាណមួយចំនួន។ អ្នកដឹងទេថាកន្លែងណាដែលអ្នកមានការកម្សាន្តបែបបុរាណទាំងអស់នេះ។ ដូច្នេះហើយ នាងនឹងមានកម្មវិធីកម្សាន្តមួយចំនួននៅថ្ងៃនោះនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាង។

10 ហើយ—ហើយនាង—ឪពុករបស់នាង បន្ទាប់ពីគាត់ញ៉ាំអាហារថ្ងៃត្រង់របស់គាត់ ហេតុអ្វីបានជាគាត់—គាត់យកព្រះគម្ពីរហើយចេញទៅក្រៅក្នុងបន្ទប់ ហើយគាត់អានមួយសន្ទុះ។ ហើយគាត់បានដាក់វាចុះ ហើយគាត់នឹងយំ ហើយស្រែកស្រែក ហើយបន្ត ហើយក្រោកឡើងដាក់វ៉ែនតារបស់គាត់ហើយអានម្ដងទៀត។ បន្ទាប់មករកអ្វីមួយ ហើយដាក់វ៉ែនតារបស់គាត់ ហើយចាប់ផ្ដើមយំនិងស្រែក។

នាងបាននិយាយថា "នោះនឹងរំខានដល់ពិធីជប់លៀងរបស់ខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែ...ខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីមួយជាមួយប៉ា ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។" ដូច្នេះនាងបានសម្រេចចិត្តថានាងនឹងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ឡើងទៅជាន់លើ ហើយក្រោកឡើង—ឡើងលើ—កន្លែងនោះ។

11 ហើយ—ហើយនាងត្រូវគិត "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចផ្តល់ឱ្យគាត់នូវព្រះគម្ពីររបស់គាត់បានទេ ព្រោះគាត់នឹងធ្វើដូចគ្នានៅទីនោះ។" ដូច្នេះនាងគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យគាត់នូវភូមិសាស្ត្រចាស់ ហើយបញ្ជូនគាត់ទៅទីនោះ។ បាននិយាយថា "លោកប៉ាសូមក្រឡេកមើលរូបភាពជុំវិញពិភពលោក និងអ្វីៗខណៈពេលដែលយើងកំពុងជប់លៀង។" ហើយបាននិយាយថា "យើងនឹងមិនយូរពេកទេ។ យើងនឹង—យើងនឹងចុះ...អ្នកចុះមកបន្តិចទៀត។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនចង់ទៅកន្លែងដែលស្ត្រីទាំងអស់នៅនោះទេ។"

12 គាត់បាននិយាយថា "ទេ មិនអីទេ អូនសម្លាញ់។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងទៅទីនោះ។"

13 ដូច្នេះគាត់...នាងបានជួសជុលពន្លឺនិងកន្លែងតូចមួយ។ ហើយនាងបានគិតថា "មែនហើយ—ដែលដោះស្រាយវា។ ឥឡូវនេះ គាត់នឹងមើលរូបភាពហើយអានបន្តិចអំពី—ភូមិសាស្ត្រ ហើយបន្ទាប់មក...ហើយបន្តិចក្រោយមកគាត់នឹងចុះមក។ ហើយវានឹងមិនអីទេ។"

14 ដូច្នេះ ដល់ពេលដែលពួកគេផឹកទឹកក្រូចឆ្មាពណ៌ផ្កាឈូក អ្នកដឹងទេ ហើយមានពិធីជប់លៀងរបស់ពួកគេ...មួយសន្ទុះក្រោយមក ផ្ទះចាប់ផ្តើមញ័រ ហើយបុរសចំណាស់ចាប់ផ្តើមរត់ឡើងលើកម្រាលឥដ្ឋទាំងស្រែកនិងលោត។ ហើយ—ហើយនាងបានគិតថា "តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះគាត់? គាត់មិនមានព្រះគម្ពីរនៅទីនោះទេ។ នោះ...គាត់ត្រូវតែមានព្រះគម្ពីរ។"

15 ដូច្នេះនាងរត់ឡើងជណ្តើរ ហើយនិយាយថា "ប៉ា!" បាននិយាយថា "នោះមិនមែនជាព្រះគម្ពីរដែលអ្នកកំពុងអានទេ។ នោះជាភូមិសាស្ត្រ។"

16 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងហើយ អូនសម្លាញ់។ ខ្ញុំដឹងហើយ! ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថាទ្រង់ដាក់អំពើបាបរបស់យើងនៅក្នុងសមុទ្រនៃការបំភ្លេចចោល ឃើញទេ ហើយមិនចាំពួកគេទៀតទេ។ ហើយខ្ញុំបានអាននៅទីនេះជាកន្លែងដែលពួកគេនិយាយ

ថាពួកគេមិនអាចរកឃើញបាតសមុទ្រនៅកន្លែងខ្លះនៅក្នុងភូមិសាស្ត្រ។" បាននិយាយថា "គ្រាន់តែគិត ពួកគេនៅតែបន្ត។"

17 នោះបានធ្វើឱ្យគាត់សប្បាយចិត្ត។ ដូច្នេះអ្នកអាចរកឃើញព្រះនៅកន្លែងណាដែលអ្នកមើល។ ឃើញទេ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែមើលជុំវិញ អ្វីគ្រប់យ៉ាងនឹងនិយាយសម្រាប់ទ្រង់។

18 ឥឡូវនេះ ដោយស្មោះត្រង់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានប្រាប់បងប្រុស អូលឡូថា "តើខ្ញុំត្រូវនិយាយអំពីអ្វីនៅព្រឹកនេះ? តើអ្នកបានអធិប្បាយសារបុណ្យណូអែលរបស់អ្នកទេ?"

បាននិយាយថា "បាទ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចុះសារឆ្នាំថ្មីរបស់អ្នក?"

"អត់ទេ។"

19 ដូច្នេះ ខ្ញុំមានគ្រោងខ្លះនៅទីនេះ ថាតើប្រសិនបើខ្ញុំទទួលបានការអញ្ជើញនៅកន្លែងណាមួយ ខ្ញុំនឹងនិយាយសារឆ្នាំថ្មីរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងទុកវាឱ្យបងប្រុស អៅឡា របស់គាត់នៅសប្ដាហ៍ក្រោយ។

20 ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាខ្ញុំនឹងត្រលប់ទៅអត្ថបទតូចមួយនៅទីនេះ ដែលអាចរក្សាយើងពីរបីនាទី បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ហើយយើងជឿជាក់ថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់យើង។ ខ្ញុំចង់អរគុណបងប្រុស អៅតឡ័រ និងក្រុមជំនុំនៅទីនេះ ដែលបានអញ្ជើញខ្ញុំឱ្យអធិប្បាយនៅទីនេះ។ ហើយខ្ញុំ...ដូចដែលបងប្រុស អៅតឡ័រ បាននិយាយថា "មិត្តភាពរបស់យើងមិនដែលត្រូវបានបំផ្លាញទេ" ប៉ុន្តែព្រះគុណរបស់ព្រះបានរក្សាយើងពេញមួយឆ្នាំនេះ។ នេះគឺជាព្រះវិហារដំបូងដែលបានអញ្ជើញខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមកគឺនៅផុននិក។

21 ខ្ញុំដឹង...ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលបងប្រុស ត្រោ នៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនប្រាកដទេ...អង្គុយនៅខាងមុខ។ តើវាត្រូវទេ បងប្រុសទ្រូ? ខ្ញុំជឿថាគាត់នៅជាមួយនៅពេលនោះ។ ខ្ញុំមានរបស់តូចៗមួយចំនួនដែលគាត់បានផ្ដល់ឱ្យខ្ញុំក្នុងអំឡុងពេលនោះ តិចតួច...ពួកគេបង្កើតវាចេញឬអ្វីមួយ។ អ្នកដឹងទេ រឿងស្ពាន់តូចៗពីទីនេះដែលអ្នករស់នៅ។ ហើយអ្នកមើលជុំវិញ...ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ថាតើវានឹងមានអ្វីនៅព្រឹកនោះពេលយើងឆ្លងកាត់ អ្នកដឹងទេ ហើយទៅ

ជួបមនុស្ស...ពួកគេនិយាយថា "មែនហើយ នៅទីនោះ..." អ្នកដឹងទេ យើងនឹងមើលទៅខុសគ្នាឆ្ងាយជាងអ្វីដែលយើងធ្វើឥឡូវនេះ។ យើងនឹង...ត្រូវហើយ។ យើងនឹងមិនមែនជាសញ្ញានៃអំពើបាបឬភាពចាស់ទ្បើយ។ យើងនឹងល្អឥតខ្ចោះ។ អូ ខ្ញុំចង់បានពេលនោះ (មែនទេ?) កន្លែងដែលបញ្ហាទាំងអស់នឹងចប់។

22 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានសារពីព្រះដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍។ ហើយខ្ញុំ...ខ្ញុំមិនចង់ខុសគ្នាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវតែស្មោះត្រង់។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមិននិយាយការជឿជាក់របស់ខ្ញុំទេ នោះអ្នកមិនអាចគ្មានទំនុកចិត្តលើខ្ញុំទេ។ ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំដូចជាជនក្បត់ឬមនុស្សលាក់ពុត។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ក្លាយជាអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីនោះ អ្នកឃើញទេ។ ខ្ញុំអាចបាត់បង់មិត្តពីរបីនាក់នៅលើផែនដី ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់នៅស្មោះត្រង់នឹងការជឿជាក់របស់ខ្ញុំចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំគិតថាត្រឹមត្រូវ។

23 ឥឡូវនេះ ឆ្នាំមុន វាងាយស្រួលណាស់នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមដំបូង និងទីសំគាល់ និងសារ និងការអធិប្បាយ។ គ្រប់ទីកន្លែងបានបើកដៃ "មក! មក! មក! មក!" ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក អ្នកឃើញទេ គ្រប់ទីសម្គាល់ពិតប្រាកដពីព្រះមាន—សារសំទ្បេង។ ឃើញទេ វាធ្វើតាមវា។ ប្រសិនបើវាមិនមែន...ព្រះមិនផ្តល់អ្វីដូចនោះសម្រាប់តែការសប្បាយនៃការផ្តល់ឱ្យវាទេ។ ទ្រង់—ទ្រង់បញ្ជូនអ្វីមួយមកដើម្បីទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលទ្រង់កំពុងមានបន្ទូល។ ដូចជាយើងមានការច្រៀងចម្រៀងដ៏អស្ចារ្យនេះ តើត្រូវធ្វើអ្វី? ដើម្បីស្ងប់ស្ងាត់ប្រជាជនសម្រាប់សារដែលនឹងមកដល់។

24 នោះហើយជាអ្វី—នោះជាអ្វីដែលសញ្ញាបានធ្វើ។ ម៉ូសេមានទីសម្គាល់ដែលយើងបាននិយាយនៅយប់ផ្សេងទៀត ហើយទីសម្គាល់នោះមានសម្លេង។ ហើយ...នៅពេលដែលសំទ្បេងនិយាយ...ព្រះយេស៊ូវក៏យាងចេញទៅព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ ទ្រង់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ថា—ហោរានោះ ដែលនៅលើផែនដី...ដែលពួកគេមិនមានអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំមកហើយ ហើយនៅទីនេះទ្រង់នៅលើផែនដីនិងធ្វើទីសម្គាល់។ បន្ទាប់មកទ្រង់គឺជា "មិត្តល្អ" គ្រប់គ្នាចង់បានទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលសារដែលធ្វើតាមទីសម្គាល់នោះ (សំទ្បេង)...នៅពេលដែលទ្រង់បានអង្គុយចុះថ្ងៃមួយ ហើយមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនិងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំគឺតែមួយ។" អូ ខ្ញុំអើយ! នោះ—នោះ—នោះជាអ្វីដែលខុសគ្នា។ ពួកគេ—ពួកគេមិនចង់បានវាទេ។ ឃើញទេ?

25 ហើយនោះ...ពិភពលោកគឺដូចនោះ មិត្តអើយ។ ឃើញទេ? ពួកគេ...អ្វីដែលពួកគេអាចទទួលបាន ប្រសិនបើពួកគេ—ពួកគេអាចជួយខ្លួនឯងបាន អ្នកឃើញទេ...ថាពួកគេ—ពួកគេមានអារម្មណ៍ថាដរាបណាវាមិនរំខានពួកគេ ហេតុអ្វី ពួកគេនឹង—ពួកគេនឹងធ្វើវា។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាដល់ពេលដែលពួកគេត្រូវផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់ពួកគេអំពីរឿង នោះហើយជាកន្លែងដែលបញ្ហាកើតឡើង។

26 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ យើងកំពុងសាងសង់អាគារ មិនមែនជញ្ជាំងទេ។ អ្នកសាងសង់ចង់យកបន្ទាត់នៃប្លុកហើយគ្រាន់តែចុះទៅត្រង់។ ឥឡូវនេះ អ្នកសាងសង់ណាមួយអាចសាងសង់វាបាន។ ប៉ុន្តែវាត្រូវការមេកានិកពិតប្រាកដដើម្បីបង្វែរជ្រុងមួយ។ ឃើញទេ? នៅពេលដែលអ្នកត្រូវកាត់ជ្រុង នោះជាពេលវេលាដែលវាត្រូវការ...វាបង្ហាញថាអ្នក—អ្នកពិតជាជាងថ្មឬអត់ នៅពេលដែលអ្នកអាចបង្វែរជ្រុងជាមួយវា ហើយរក្សាការបន្តនៃអគារដែលនៅសល់ ប៉ុន្តែបង្វែរជ្រុង។ ឥឡូវនេះវានៅជ្រុងទាំងនេះគឺជាពេលដែលបញ្ហាមកដល់។ អ្នកសាងសង់ចង់បន្តការសាងសង់។ ប៉ុន្តែយើងមិនសាងសង់ជញ្ជាំងទេ ប៉ុន្តែ អគារមួយ។

27 ឥឡូវនេះ នៅពេលយើងខិតជិតមកដល់ ព្រឹកនេះ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹង...ខ្ញុំតែងតែអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ ហើយឥឡូវនេះ សូមឲ្យយើងអោនក្បាលបន្តិចក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយយើងដឹងថាភាពមិនគ្រប់គ្រាន់របស់យើង យើងទាំងអស់គ្នាធ្វើ។ ហើយយើងមិនមែនជាម្នាក់នៅទីនេះទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលត្រូវការ។ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថា ខណៈពេលដែលយើងកំពុងអធិស្ឋានតើមានអ្នកណាត្រូវការពិសេសទេ?

28 អ្នកដឹងទេ ព្រះគ្មានដែនកំណត់ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅទីនេះនៅផុននិកកាលពីថ្ងៃមុន—នៅក្នុងការប្រជុំនៅទីនេះ...ដូចជាទូរទស្សន៍ដែរ វាបានមកព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទីនេះក្នុងអាគារឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ រាល់ចលនាដែលអ្នកធ្វើរាល់ពេលដែលអ្នកមើលភ្នែករបស់អ្នក វានឹងមិនស្លាប់ឡើយ។ វាស្ថិតនៅក្នុងរលកអេធើរនៃខ្យល់។ ទូរទស្សន៍មិនផលិតវាទេ។ វាគ្រាន់តែចាប់យករលករបស់អ្នកហើយផលិតវានៅលើអេក្រង់។ វានៅទីនោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ វាតែងតែមាន។ រាល់ចលនាដែលអ្នកបានធ្វើគឺនៅតែមានជីវិតនៅលើអាកាស។ ឥឡូវនេះអ្នកឃើញអ្វីដែលយើងនឹងត្រូវកាត់ទោស?

29 ដូច្នេះ ព្រះគង់នៅទីនេះតាមរបៀបដូចគ្នា។ យើងមិនឃើញទ្រង់ទេ ដូចជា

យើងមិនឃើញរូបភាពទូរទស្សន៍ទាំងនោះ។ វាត្រូវការបំពង់ឬគ្រីស្តាល់នៃអ្វីមួយដើម្បីយកសំឡេង ហើយបង្កើតរូបភាពឡើងវិញជាដើម។ នោះគឺនៅទីនេះនៅពេលដែលអ័ដាមនៅលើផែនដី ប៉ុន្តែយើងគ្រាន់តែរកឃើញវា។ ព្រះនៅទីនេះព្រឹកនេះ។ ហើយនៅថ្ងៃមួយក្នុងចំណោមថ្ងៃទាំងនេះ នៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ យើងនឹងដឹង។ វានឹងក្លាយជាការពិតជាងទូរទស្សន៍ឬវត្ថុ ត្បិតទ្រង់គង់នៅទីនេះក្នុងការប្រជុំព្រឹកនេះ។

30 ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើង...នៅលើគំនិតនោះ ចូររក្សានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកនូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ ហើយគ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នកទៅទ្រង់។ តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ..." ហើយនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក គិតពីគំនិត។

31 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងមានតែវិធីសាស្ត្រមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយនោះជាវិធីនៃការអធិស្ឋាន។ ហើយយើង—យើងនឹងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ យើង—យើងមិនសមនឹងដកដង្ហើមព្រះនាម ដើម្បីប្រើវា។ យើងមិនមែន...មិនមែនមានន័យថាយើងគិតថាយើងសក្តិសមទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែយើងត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យធ្វើវា។ ហើយដោយដឹងពីការនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើអ្នកសូមអ្វីពីព្រះវរបិតាក្នុងនាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងផ្តល់វា។" ហើយយើង...ប្រសិនបើជំនឿរបស់យើងអាចឈរនៅពីក្រោយនោះ ជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ជានរណា បន្ទាប់មកយើងប្រាកដថានឹងទទួលបានអ្វីដែលយើងសុំ។ ទ្រង់បានឃើញរាល់សំណើ។ ទ្រង់បានឃើញដៃរបស់ទូលបង្គំ។ ទ្រង់ដឹងពីសំណើរបស់ទូលបង្គំ។

32 ហើយព្រះវរបិតា ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេម្នាក់ៗ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេត្រូវការ...ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមិនជឿថាក្រុមបែបនេះនឹងសុំអ្វីខុសទេ។ វានឹងសម្រាប់អ្វីមួយសម្រាប់ការរីកចម្រើននៃនគររបស់ពួកគេ វាអាចជាការព្យាបាលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ហើយក្នុងការធ្វើវា ពួកគេចង់បាន ឬការយល់ដឹងរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ពួកគេចង់បានដូច្នេះពួកគេអាចបន្តនគរព្រះ។

33 ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់ ដែលសំណើរបស់ម្នាក់ៗនឹងត្រូវបានផ្តល់។ សូមប្រទានពរដល់ក្រុមជំនុំនេះ គ្រូគង្វាល សហការី និងឌីកុន អ្នកទទួលខុសត្រូវ សមាជិកទាំងអស់ ភ្ញៀវ ជនចម្លែក។ ពួកគេមិនមែនជាមនុស្សចម្លែកទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងទាំងអស់គ្នាជាកូនរបស់ទ្រង់ដោយព្រះគុណនិងដោយ

ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយយើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានដល់យើងនៅព្រឹកនេះនំប៉័ង នៃជីវិតឥឡូវនេះ ដែលយើងអាចចេញពីទីនេះដោយការយល់ដឹងដែលសំណើ ទាំងនេះដែលយើងបានសុំត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យយើង។

34 សរសើរតម្កើងដល់ព្រះបន្ទូលព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលទូលបង្គំបានអានវា។ គ្មានមនុស្សណា—ដែលអាចឬគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបកស្រាយព្រះបន្ទូលនោះទេ។ យ៉ូហានបានឃើញសៀវភៅនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយគ្មាន នរណាម្នាក់នៅស្ថានសួគ៌ទេ ឬនៅលើផែនដី ឬនៅក្រោមផែនដីដែលសក្តិសម សូម្បីតែមើលសៀវភៅ។ ប៉ុន្តែអ្នកចាស់ទុំម្នាក់បាននិយាយថា "មើល តោ-...តោ នៃកុលសម្ព័ន្ធយូដាបានឈ្នះ។" យ៉ូហានសម្លឹងមើល—សត្វតោ គាត់បានឃើញ កូនចៀមមួយដែលត្រូវបានគេសម្លាប់ ហើយ—កូនចៀមដែលបង្ហូរឈាមចេញមក ហើយយកសៀវភៅ បានឡើងលើបល្ល័ង្កមួយហើយអង្គុយចុះ។ ហើយតារាល្បី ទាំងអស់នៃស្ថានសួគ៌បានយកមកុដរបស់ពួកគេចេញពីក្បាលរបស់ពួកគេ ហើយ អោន ហើយដឹងថាទ្រង់សក្តិសម។

35 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងយាងមកបល្ល័ង្កនៃដួងចិត្តរបស់ យើងនៅព្រឹកនេះ។ ឡើងលើហើយកាន់កាប់គំនិតទាំងអស់ដែលយើងមាន ហើយ យកព្រះបន្ទូលមកនិយាយមកកាន់យើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចដឹងបន្ថែមអំពីទ្រង់ និងផែនការរបស់ទ្រង់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ យើងសូមការនេះនៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

36 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់បើកព្រះគម្ពីរទៅ...បទគម្ពីរត្រូវបានរកឃើញ នៅក្នុងម៉ាថាយជំពូកទី ២១ ហើយចាប់ផ្ដើមជាមួយ...ខ្ញុំគិតថាយើងអាន —ខ១០និង១១នៃជំពូកទី២១នៃម៉ាថាយ។ ជាការល្អ ពេលអ្នកទៅផ្ទះ បើអ្នក មិនទាន់បានធ្វើវាក្នុងថ្ងៃបុណ្យនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងអានជំពូកនេះ។ វាល្អ ណាស់។ វាល្អ។ ជាពិសេសសម្រាប់រដូវកាលនេះ និងជាមួយនឹងសារដែលខ្ញុំ សង្ឃឹមថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនាំអ្នកនៅព្រឹកនេះ។

37 សូមកត់សម្គាល់ខទី១០ ដូចដែលយើងអាន និងទី១១។

> *រួចកាលទ្រង់យាងចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិមហើយ នោះកើតមាន សេចក្ដីជ្រួលជ្រើមពេញក្នុងទីក្រុង ហើយគេសួរថា លោកនេះជា អ្នកណា?*

ហ្វូងមនុស្សឆ្លើយឡើងថា នេះគឺជាហោរាយេស៊ូវ ដែលមកពីភូមិណាសារ៉ែត ស្រុកកាលីឡេ។

ឥឡូវនេះសូម...ព្រះបន្ថែមទៅព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់—បរិបទនៃការអានបទគម្ពីរនេះ។

38 ឥឡូវនេះ យើងដឹងពីពេលវេលាហើយ ហើយអ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានស្គាល់បទគម្ពីរនៃជំពូកខ្លះនេះ។ វាគឺនៅលើ...ពិតជានៅថ្ងៃដែលព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកក្រុងយេរូសាឡិម ដោយជិះលើសត្វលាតូចនេះ។ ហើយយើង...មានរឿងព្រេងមួយនិយាយថា "វាជាសត្វលាពណ៌ស។" ខ្ញុំស្រមៃថា នៅក្នុងបុព្វបទនៃការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ទ្រង់នៅលើការយាងមក។ គ្រានោះ ហោរាបាននិយាយថា "ទ្រង់នឹងជិះ...ស្តេចរបស់អ្នកយាងមកឯអ្នកនៅលើសត្វលា ហើយមានព្រះទ័យស្លូតបូត។" នោះហើយជារបៀបដែលទ្រង់យាងមក—និង...នៅលើ—សត្វលាតូចមួយ ជាអ្នកផ្ទុកបន្ទុកតូច។ ប៉ុន្តែពេលក្រោយទ្រង់មកពីសិរីល្អ (នៅក្នុងជំពូកទី១៩នៃវិវរណៈ) ទ្រង់យាងមកជាអ្នកច្បាំងដ៏ខ្លាំងក្លា។ អាវកាក់របស់ទ្រង់បានជ្រលក់ឈាម អង្គុយលើសេះស ហើយពួកម្ចាស់ផ្ទះនៃស្ថានសួគ៌ទាំងអស់ដើរតាមទ្រង់លើសេះស។ ហើយរឿងព្រេង (មិនមែនបទគម្ពីរឬប្រវត្តិសាស្ត្រ)...ប៉ុន្តែរឿងព្រេងជឿថាទ្រង់កំពុងជិះសត្វលាពណ៌សនៅពេលដែលទ្រង់យាងមកក្រុងយេរូសាឡិម។

39 ឥឡូវនេះ...ខ្ញុំបានជ្រើសរើសនេះ...នៅតែ...ពីព្រោះយើងនៅក្នុងស្រមោលនៃ...ឬនៅក្នុងពេលវេលានៃរដូវកាលយូលីនៃបុណ្យណូអែល និង—និងឆ្នាំថ្មីការបញ្ចប់នៃឆ្នាំចាស់ និងការនាំយកឆ្នាំថ្មី។ ប៉ុន្មានថ្ងៃចាប់ពីពេលនេះតទៅមនុស្សជាច្រើននឹងបើកទំព័រថ្មីហើយ—និងធ្វើរឿងថ្មីនិងធ្វើការសច្ចាថ្មី ហើយវាជាការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំថ្មី។ ហើយវាហាក់ដូចជាខ្ញុំមិនដែលចូលចិត្តបុណ្យណូអែលទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាហេតុអ្វីទេ ខ្ញុំតែងតែចូលចិត្តហៅវាថា "ថ្ងៃបុណ្យសាន់តាក្លូស។" ឃើញទេ? ព្រោះមិនមានច្រើនទេ...

40 វាមិនអាចជាថ្ងៃកំណើតរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ វាគ្រាន់តែមិនអាចមាន។ ទ្រង់ត្រូវតែប្រសូតនៅខែមីនា ឬខែមេសា ព្រោះទ្រង់ជាកូនចៀម។ ហើយទ្រង់ជាចៀមឈ្មោល ហើយកើតនៅក្រោម*ចៀមឈ្មោល* មេត្រី។ វាត្រូវតែមាន អ្នកឃើញទេ។ ហើយ—ហើយចៀមមិនកើតនៅខែធ្នូយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ចៀមកើតនៅ

និទាឃរដូវ។ ហើយបន្ទាប់មករឿងមួយទៀត ភ្នំយូដាឥឡូវនេះ មានព្រិលម្ដេហ្វីត នៅលើវា។ តើពួកគង្វាលអាចនៅទីនោះដោយរបៀបណា?

41 ដូច្នេះវាពិតជាមកពីទេវកថារ៉ូម៉ាំង ដែលជាថ្ងៃកំណើតរបស់ព្រះព្រះអាទិត្យ។ ព្រះអាទិត្យព្រះអាទិត្យពេលវាកន្លងផុតទៅ ថ្ងៃកាន់តែយូរទៅៗ ហើយយប់កាន់តែខ្លី។ ហើយនៅចន្លោះថ្ងៃទី ២០ ដល់ថ្ងៃទី ២៥ ខែធ្នូ គឺជាថ្ងៃកំណើតរបស់ព្រះ-អាទិត្យ ក្រោមរ៉ូម៉ាំង—ទេវកថារ៉ូម៉ាំង។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះរបស់ពួកគេ... ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានប្រារព្ធខួបកំណើតរបស់ព្រះអាទិត្យ។ ហើយខនស្ទែនទីន និង—និងការបង្កើតរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះវិហារនិងរដ្ឋជាដើម គាត់បាននិយាយថា "យើងនឹងផ្លាស់ប្ដូរវា" (មិនដឹងថាជាថ្ងៃអ្វីទេ) "ហើយដាក់វានៅថ្ងៃកំណើតរបស់ព្រះព្រះអាទិត្យ ហើយធ្វើវាៈ *ជាថ្ងៃកំណើតរបស់ព្រះរាជបុត្រា*។" ឃើញទេ? ដែល... ប៉ុន្តែយើងមិនដឹងថាវាជាថ្ងៃអ្វីទេ។

42 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ មានព្រះគ្រីស្ទជាច្រើនបានយកចេញ រហូតដល់វាជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង...ជាថ្មីម្ដងទៀត នាំត្រលប់ទៅទេវកថានៃសត្វមួយចំនួនដែលរស់នៅសន្មត់ថាដោយឈ្មោះរបស់សេននីកូឡាសឬ—ឬគ្រីសគ្រីងហ្គល ទេវកថាអាឡឺម៉ង់មួយចំនួន។ ហើយវាគ្រាន់តែជាទេវកថា ហើយព្រះគ្រីស្ទមិននៅក្នុងវាទាល់តែសោះ។

43 ហើយប្រជាជនបានងាកទៅរកការទិញស្រាវីស្គី និង—និងល្បែងស៊ីសង និងម៉ូដ។ ហើយ—បុរសម្នាក់ដែល...ពាណិជ្ជករដែលអាចលក់ទំនិញរបស់គាត់តាមរយៈបុណ្យណូអែលអាចរស់នៅ ស្ទើរតែពេញមួយឆ្នាំ។ ឃើញទេ? វាជាថ្ងៃឈប់សម្រាកដ៏អស្ចារ្យ ពាណិជ្ជកម្ម។ និងក្មេងតូចក្រីក្រនៅតាមផ្លូវ ឪពុកម្ដាយរបស់ពួកគេមិនអាច—ទៅលេងពួកគេជាមួយ—អំណោយដូចជាពីសាន់តាក្លូស ហើយពួកគេដើរតាមផ្លូវ និងដែកខ្វក់តូចនិងភ្នែកក្រហមតូចរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនចង់ឃើញវាមកជាមួយ។ វាគួរតែជាថ្ងៃដ៏ឧឡារិកនៃការថ្វាយបង្គំដល់ព្រះ ជំនួសឱ្យការឈឺចិត្តនិងឈឺក្បាលនិងអ្វីដែលបានធ្វើ។ មិនមានអ្វីសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទអំពីរឿងនោះទេ។ ប៉ុន្តែយើងនៅកណ្ដាលនៃការទាំងអស់នេះឥឡូវនេះ។

44 យើងរកឃើញខ្លួនយើង ដូចជាពួកគេនៅពេលនោះ។ ឃើញទេ វាទើបតែចូលទៅក្នុងពិធីបុណ្យដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ព្រះយេស៊ូវយាងមកពិធីបុណ្យរំលង។ ហើយទ្រង់បានចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម...ឬចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡិម។

ហើយទំនាយនៃអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើត្រូវតែត្រូវបានបំពេញ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមានអត្ថន័យ។ ឈ្មោះនីមួយៗមានអត្ថន័យ។ គ្មានអ្វីសរសេរនៅក្នុងបទគម្ពីរទេ ប៉ុន្តែមាន—អត្ថន័យជ្រាលជ្រៅ។

45 ខ្ញុំបាននិយាយនៅយប់ផ្សេងទៀតនៅតុកសុន អំពី*ហេតុអ្វីបានជាវាត្រូវជាអ្នកគង្វាលជំនួសអ្នកទេវវិទូ?* ទ្រង់បានប្រសូត្រនៅផ្នែកម្ខាងនៃក្រុមជំនុំ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចេញទៅទីរហោស្ថានហើយរើសយក មិនមែនទេវវិទូទេ ប៉ុន្តែជាអ្នកគង្វាល។ វាត្រូវតែជាវិធីនោះ។ ទេវវិទូនឹងមិនជឿសារបែបនេះទេ។ ដូច្នេះពួកគេ...វាត្រូវតែជាអ្នកគង្វាល។

46 ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ពីរឆ្នាំមុន *ហេតុអ្វីបានជាវាត្រូវតែជាបេថ្លេហិមតូច?* បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ បុណ្យណូអែលក្រោយខ្ញុំចង់ឲ្យយើងអធិប្បាយ *ហេតុអ្វីបានជាវាត្រូវតែជាអ្នកប្រាជ្ញ?* ហេតុអ្វី*ទាំងនេះ?*: ពួកគេមានចម្លើយចំពោះពួកគេ ហើយពួកគេនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហើយយើងកំពុងរស់នៅក្នុងពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ ដែលជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបំផុតគ្រប់សម័យកាល។ យើងកំពុងរស់នៅពេលណា គ្រប់ពេលវេលា...ពេលវេលាអាចបញ្ចប់ និងភាពអស់កល្បអាចបញ្ចូលគ្នាជាមួយវាហើយបន្ត។ សម័យកាលដែលហោរានិងអ្នកប្រាជ្ញទាំងអស់ទន្ទឹងរង់ចាំ។ យើងគួរតែជារៀងរាល់ម៉ោងនៅលើការយាមរបស់យើង រង់ចាំការយាងមករបស់ទ្រង់។

47 យើងរកឃើញខ្លួនយើងនៅបុណ្យណូអែលនេះ ដូចជាពួកគេធ្វើបុណ្យណូអែលដំបូងដែរ។ ពិភពលោកហៀបនឹងដួលរលំ។ ដូចដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយម្តង នៅកន្លែងណាមួយអំពីសារបុណ្យណូអែល *ពិភពលោកដួលរលំ។* ហើយពិភពលោកម្តងទៀតគឺជិតក្លាយជាបំណែក។ សូមក្រឡេកមើលការរញ្ជួយដីនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ ខ្ញុំទាយមុនការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ថាព្រះនឹងពន្លិចកន្លែងនោះ។ ខ្ញុំជឿថាហូលីវូដនិងឡូសអេនជីឡេស ហើយកន្លែងកខ្វក់នៅទីនោះ ថាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិនឹងពន្លិចពួកគេ។ ពួកគេនឹងទៅក្រោមបាតសមុទ្រ។ ហើយវាជាអំពើបាបច្រើនណាស់ អ្នកឃើញទេ វាជារនាំង។

48 អរិយធម៌បានធ្វើដំណើរជាមួយព្រះអាទិត្យ ពី...ហើយវាបានចាប់ផ្តើមនៅទិសខាងកើត ទៅខាងលិច។ ហើយឥឡូវនេះវានៅឆ្នេរខាងលិច។ ប្រសិនបើវាទៅមុខទៀត វានឹងត្រលប់ទៅខាងកើតម្តងទៀត។ ដូច្នេះនោះជារបាំង។

ហើយអំពើបាបបានធ្វើដំណើរជាមួយអរិយធម៌ ហើយវាក្លាយជាអាងនៅគ្រប់សម័យកាល។ អ្វីដែលពួកគេធ្វើ—ដែលមនុស្សនៅសម័យផ្សេងទៀតនឹងមិនគិតពីរឿងបែបនេះទេ។ ស្ត្រីម្នាក់បានបោះខ្លួនឯងទៅក្នុងភាពកខ្វក់បែបនេះ រហូតដល់គ្មានស្ត្រីនៅសម័យណាមួយដែលមិនធ្លាប់គិតរឿងបែបនេះដូចដែលយើងធ្វើសព្វថ្ងៃនេះទេ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅតែហៅខ្លួនយើងថាជាគ្រីស្ទាន។ គួរឲ្យអាម៉ាស់ណាស់!

49 កុំឆ្ងល់ថាហោរាដ៏អស្ចារ្យបានលើកឡើង ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមែនជាហោរាឬជាកូនរបស់ហោរាទេ ប៉ុន្តែ..." បាននិយាយថា:

> *សត្វតោ*បាន*គ្រហឹម* ហើយតើ*អ្នកណា*មិន*ខ្លាច*បាន? ហើយ...*ព្រះ*បានមានបន្ទូល ហើយតើ*អ្នកណាអាច*ការពារពីការ*ថ្លែងទំនាយបាន?*

ឃើញទេ? មានអ្វីមួយដែលត្រូវហៅចេញ។

50 យើងស្ថិតនៅក្នុងម៉ោងដ៏សំខាន់មួយ ពិភពលោកគឺ។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំដែលជាក្រុមជំនុំពិត (មិនមែនជានិកាយទេ) ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំខ្លួនវា បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់ជ័យជំនះដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលវាធ្លាប់ធ្វើ: ការមកដល់របស់កូនកំលោះចំពោះកូនក្រមុំ។

51 យើងកំពុងបែកគ្នា ស្វែងរកព្រះមេស្ស៊ី អ្វីមួយ ដើម្បីមកសង្គ្រោះយើង នាំយើងចេញពីវា។ យើងមើលទៅក្រោម បញ្ហានៅបូព៌ា។ យើងមើលទៅក្នុងទ្វីបអាហ្រ្វិកទៅនឹងការបះបោរ និងបញ្ហាពូជសាសន៍ និងការរួមបញ្ចូល និង—និងការបែងចែក។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នារអ៊ូរទាំនៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ (មិត្តស្បែកពណ៌របស់យើង) អំពី "យើងត្រូវតែមាន យើងត្រូវតែមានសមាហរណកម្ម។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ។ យើងត្រូវតែមានការរួមបញ្ចូល មនុស្សគ្រប់រូបស្មើគ្នា មនុស្សគ្រប់រូប។" មែនហើយ វាមិនអីទេ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនជឿលើទាសភាពទេ។ មនុស្សទាំងនោះមិនមែនជាទាសករតាំងពីដំបូងឡើយ។ ពួកគេមិនមែនជាទាសករទេ។

52 ព្រះគឺជាអ្នកញែកចេញ។ ខ្ញុំដែរ។ គ្រីស្ទានណាម្នាក់គឺជាការញែកចេញ។ ព្រះបានញែករាស្ត្ររបស់ទ្រង់ចេញពីពួកគេទាំងអស់។ នៅទីនោះ—តែងតែមានការ

ញែកចេញ។ ទ្រង់បានជ្រើសរើសប្រជាជាតិមួយ។ ទ្រង់ជ្រើសរើសមនុស្ស។ ទ្រង់គឺជាអ្នកញែកចេញ។ ទ្រង់បានបង្កើតប្រជាជាតិទាំងអស់។ ប៉ុន្តែនៅតែជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដត្រូវតែជាអ្នកញែកចេញ។ ញែកខ្លួនគាត់ចេញពីរឿងលោកិយ និងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយចូលមកក្នុងគោលបំណងតែមួយ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

53 ប៉ុន្តែពួកគេស្រែកបែបនោះ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមប្រាប់ពួកគេថា "នោះមិនមែនជារឿងដែលនឹងសង្គ្រោះជាតិរបស់យើងទេ។ នោះគ្រាន់តែជាគ្រោងការណ៍នយោបាយប៉ុណ្ណោះ។ វាជា—វាជារឿងនៃសាវតាកុម្មុយនិស្ត។" ខ្ញុំគិតថាម៉ាទីនលូធើយើងនឹងនាំប្រជាជនរបស់គាត់ទៅរកការសម្លាប់ដ៏ធំបំផុត ការសម្លាប់រង្គាលដែលពួកគេធ្លាប់ចូល។ ហើយពួកគេ...អ្នកឃើញទេ នោះនឹងមិនទាញពិភពលោកមកជាមួយគ្នាទេ។ នោះនឹងមិនសង្គ្រោះយើងទេ។ យើងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវការរួមបញ្ចូល។ ឥឡូវនេះវាអាក្រក់ជាងអ្វីដែលធ្លាប់មាន។ ឃើញទេ នោះមិនមែនជា...នោះមិនមែនជាសំណួរទេ។ មានរឿងតែមួយគត់ដែលអាចៈ នោះគឺជាព្រះ។ ហើយពួកគេពិតជាមិនចង់បានវាទេ។

54 ពួកគេមិនចង់បានទ្រង់ទេ។ ពួកគេបានបែកបាក់គ្នា ហើយនយោបាយរបស់ពួកគេបានបែកបាក់គ្នា ប្រជាជាតិរបស់ពួកគេកំពុងបែកបាក់ ព្រះវិហាររបស់ពួកគេកំពុងបែកបាក់ ហើយពួកគេស្រែករកព្រះមេស្ស៊ី។ ពួកគេចង់បានទ្រង់។ "អូ សូមបញ្ជូនព្រះមេស្ស៊ីមកយើង។" ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក...

55 ព្រះបានប្រទាន...ផ្តល់ចម្លើយចំពោះការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។ អ្នកបានសុំហើយអ្នកនឹងទទួល។ ហើយនោះជា...ខ្ញុំអាចឈប់នៅទីនេះរាប់ម៉ោង លើបុរសនិងស្ត្រី គ្រីស្ទាន សូម្បីតែអធិស្ឋានសម្រាប់អ្វីមួយ ហើយព្រះផ្តល់ចម្លើយ ហើយពួកគេមិនទាំងទទួលស្គាល់វាផង។

56 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះបានប្រទានចម្លើយដល់*ពួកគេ*។ ពួកគេចង់បានព្រះមេស្ស៊ី។ ពួកគេបានដឹងថាពួកគេមានសេសារ ហើយពួកគេមាន—ពួកគេមានដាវីឌ ពួកគេមានសាឡូម៉ូន (អ្នកប្រាជ្ញ) ពួកគេមានដាវីឌ (អ្នកចម្បាំងដ៏អស្ចារ្យ) ពួកគេ—ពួកគេមានគ្រប់ប្រភេទ ប៉ុន្តែពួកគេដឹងថាពួកគេត្រូវតែមានជំនួយពីស្ថានសួគ៌ ហើយពួកគេ...ព្រះបានសន្យាថាជាព្រះមេស្ស៊ី។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជូនពួកគេជាព្រះមេស្ស៊ី ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋានរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេមិនចង់បានទ្រង់ទេ។

57 ខ្ញុំឆ្ងល់ថា ថ្ងៃនេះ ប្រសិនបើការអធិស្ឋានរបស់យើង...អ្នកឮពួកគេនិយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ការរីកផុសផុលដ៏អស្ចារ្យ។ អធិស្ឋានសម្រាប់*ការនេះ*។ អធិស្ឋានសម្រាប់ការផ្ទុះឡើង។ អធិស្ឋានសម្រាប់ការរួបរួម។" ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើព្រះនឹងបញ្ជូនកម្មវិធីបែបនេះប្រសិនបើយើងនឹងទទួលយកវា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ថាតើយើងនឹងទទួលយកអ្វីដែលទ្រង់បញ្ជូនមកយើង។ អ្នកឃើញទេ ទ្រង់...មូលហេតុដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់រឿងទាំងនេះ ដោយសារតែយើងដឹងថាវាត្រូវការ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះបញ្ជូនវាតាមរបៀបដែលទ្រង់ចង់បាន នោះវាមិនមែនតាមរសជាតិរបស់យើងទេ ហើយដូច្នេះយើងនឹងមិនទទួលវាទេ។ ហើយនោះជារបៀបដែលវាកើតឡើងនៅថ្ងៃនោះ។ ប្រសិនបើទ្រង់មិននៅក្នុងរសជាតិនៃជំនឿរបស់ពួកគេនិង...ពួកគេ—ពួកគេនឹងមិនទទួលទ្រង់ម្តងទៀតទេ នៅថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេសួរសំណួរនេះ "តើលោកនេះជានរណា? តើអ្នកណាដែលមកនេះ?" ឃើញទេ វាជា—ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។ អូ អ្នករាល់គ្នាគឺជា...ភាពតានតឹង។ មានអ្វីមួយកំពុងរៀបចំឱ្យកើតឡើង។

58 ហើយក្រឡេកមើលពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ តើពិភពលោកទាំងមូលរស់នៅក្នុងភាពតានតឹងយ៉ាងណា។ អ្នកទៅតាមផ្លូវ...វា—វាមិនមានសុវត្ថិភាពសូម្បីតែក្នុងការបើកបរ។ វាមិនមានសុវត្ថិភាពទេក្នុងការនៅលើផ្លូវហាយវេបួនគន្លង។ គ្រប់គ្នាមានភាពតានតឹង ខ្វាស់និង...មានបញ្ហាអ្វី? ស្ងាត់ចុះ។ តើអ្នកទៅណា? នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យស្ថាប័នឆ្កួតបំពេញ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យក្រុមជំនុំមានភាពចលាចល។ ពួកគេ—ពួកគេចងក្បាលនឹងរឿងខ្លះ។ ពួកគេនឹងមិនឈប់ហើយពិចារណាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់នៅ ទាំងអស់ស្ថិតនៅក្រោមភាពតានតឹង ភាពតានតឹង។

59 ហើយឥឡូវនេះ យើងដឹង យើងដឹងហើយ។ ផែនដីទើបតែឆ្លងកាត់ការឈឺចាប់ពីកំណើតដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួន។ ហើយក្រុមជំនុំកំពុងឆ្លងកាត់ការឈឺចាប់ពីកំណើតមួយចំនួន។ វាត្រូវតែឆ្លងកាត់ការឈឺចាប់ពីកំណើតមុនពេលវាអាចផ្តល់ឱ្យ...ហោរាម្នាក់ៗនៅពេលដែលពួកគេបានចូលមកក្នុងលោកិយ វាជាការឈឺចាប់ពីកំណើតដល់ក្រុមជំនុំ។ ពិភពលោកបានឆ្លងកាត់សង្គ្រាមលោកលើកទីមួយ សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ហើយឥឡូវនេះវាបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចសម្រាប់សង្គ្រាមលោកលើកទីបី។ ហើយវាឈឺពីកំណើតម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែមានរឿង

តែមួយគត់ដែលអាចនាំមកនូវសន្តិភាព ហើយនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។

60 គ្រោងការណ៍ទាំងអស់របស់យើង និងគំនិតរបស់យើង និងការកសាងសាសនារបស់យើង និងនយោបាយរបស់យើងទាំងអស់ និងវិទ្យាសាស្ត្រនិងអ្វីៗទាំងអស់របស់យើង វាត្រូវបានបង្ហាញថាវាមិនសមហេតុសមផល។ ហើយបន្ទាប់មកយើងអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រះ—ដើម្បីជួយយើងធ្វើអន្តរាគមន៍ "ចូលមកធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់យើង។" ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើ ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ថាតើយើងនឹងអាចយល់វាបានទេ ប្រសិនបើយើងអាចទទួលបានវា ឬសូម្បីតែយើងនឹងពិចារណាវា?

61 ឥឡូវនេះ នោះជាអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានអធិស្ឋាន ពួកគេមានអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យគ្រប់ប្រភេទ ពួកគេបានស្ថិតនៅក្រោមរដ្ឋាភិបាល ពួកគេបានស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ពួកគេបានស្ថិតនៅក្រោមអ្វីៗទាំងអស់ ចៅហ្វាយ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានដឹងថាមានរឿងតែមួយគត់ដែលអាចសង្គ្រោះពួកគេបាន នោះគឺព្រះមេស្ស៊ីដែលនឹងយាងមក។ ហើយព្រះ*មេស្ស៊ី*មានន័យថា "អ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។" ជាមនុស្សដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង។ បន្ទាប់មកមនុស្សត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលបានបង្កើតសាច់ឈាមក្នុងចំណោមពួកយើង។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងមកទ្រង់—ទ្រង់មិនគ្រាន់តែនៅក្នុងរសជាតិដែលពួកគេចង់បានទ្រង់ទេ មិនមែនជារសជាតិដែលពួកគេមាន...ដែលទ្រង់នឹងយាងមក។ ដូច្នេះពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេបានស្រែកឡើងថា "អ្នកនេះជានរណា? តើវាកែតទាំងអស់នេះនិយាយអំពីអ្វី?" កសិករមួយក្រុមនៅមាត់ទ្វារ លាតបាតដៃនិង...

62 ហើយគាត់បាននិយាយថា "ហេតុអ្វី ធ្វើឱ្យពួកគេនៅស្ងៀមស្ងាត់។ ពួកគេធ្វើឱ្យយើងភ័យ របៀបដែលពួកគេស្រែក និងហ៊ោ ហើយបន្តទៅមុខទៀត។"

63 គាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើពួកគេរនៅស្ងៀម ថ្មទាំងនេះនឹងស្រែកឡើងភ្លាមៗ។"

64 អូ ពេលវេលាបានលាតត្រដាង! ទំនាយកំពុងត្រូវបានបំពេញ។ កុំឆ្ងល់! "សត្វតោគ្រហឹម ហើយអ្នកណាមិនខ្លាច? ហើយព្រះបានមានបន្ទូល។ តើអ្នកណាឃាត់មិនឱ្យទាយបាន?"

65 "ទេ ប្រសិនបើទ្រង់មិនគ្រាន់តែនៅក្នុងរសជាតិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង... ប្រសិនបើទ្រង់មិនត្រឹមតែជាផ្លូវដែលយើងចង់បានទ្រង់ទេ វិធីដែលយើងគិតថាទ្រង់គួរតែយាងមក យើងនឹងមិនទទួលទ្រង់ទេ។" បន្ទាប់មក វាជាគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេដែលបានធ្វើឱ្យពួកគេចេញពីព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរ។ ពួកគេនៅឆ្ងាយណាស់ ពួកគេមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ជាអង្គដែលពួកគេបានអធិស្ឋានឲ្យយាងមកទេ។ ក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេបាននាំពួកគេទៅឆ្ងាយ រហូតដល់អ្វីដែលពួកគេបានអធិស្ឋានគឺត្រឹមត្រូវជាមួយពួកគេ ហើយវាមិននៅក្នុងរសជាតិរបស់ពួកគេដូច្នេះពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេមិនអាចជឿវាបានទេ។ ពួកគេត្រូវតែចេញឆ្ងាយពីវា។ ពួកគេបានបណ្តេញវា។ ពួកគេ...មានរឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចធ្វើបាននៅពេលអ្នកជួបព្រះគ្រីស្ទ។ នោះគឺទទួលយកទ្រង់ឬបដិសេធទ្រង់។ អ្នកមិនអាចដើរចេញពីគ្នាទៅវិញទៅមកបានទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ។ វា—វាមិនមែនសម្រាប់អ្នកដើម្បីធ្វើវាទេ។ វាគ្រាន់តែជាវិធីនោះ។

66 សូមកត់សម្គាល់ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលទទួលស្គាល់ទ្រង់ថាជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងនៅថ្ងៃនោះ។ ឃើញទេ ព្រះនៅដើមដំបូងទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ ហើយទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់តាំងពីដើមដំបូង... ហើយរឿងតែមួយគត់ដែលរឿងទាំងនេះគឺជាការបង្ហាញលក្ខណៈរបស់ទ្រង់។ គុណលក្ខណៈ...អ្នកមានគុណលក្ខណៈមួយ។ វាជាគំនិតរបស់អ្នក។ អ្នក*គិត*ពីអ្វីមួយ បន្ទាប់មកអ្នក*និយាយវា* បន្ទាប់មកអ្នក*យក*វា។ នោះជាព្រះ។ ទ្រង់នៅដើមដំបូង...បើអ្នក...បើអ្នកធ្លាប់ឬធ្លាប់នឹងនៅស្ថានសួគ៌ អ្នកនៅស្ថានសួគ៌ដើម្បីចាប់ផ្តើម។ អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះ។ អ្នកគឺជាគំនិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ស្គាល់ឈ្មោះរបស់អ្នក។ ទ្រង់បានដឹងថាអ្នកជានរណា ពីមុនមាន—មួយ—ម៉ូលេគុលមួយ មុនពេលមានពន្លឺ។ មុនពេលមានអ្វីកើតឡើង ទ្រង់ស្គាល់អ្នក និងឈ្មោះរបស់អ្នក។ ហើយដាក់វានៅលើសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម មុនពេលដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ឃើញទេ អ្នកគឺជាគំនិតរបស់ទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មក... បន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះបន្ទូលមួយគឺជា—គំនិតដែលបានបង្ហាញ។ បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវបានបង្ហាញ។

67 នោះជារបៀបដែលទ្រង់មាន។ ទ្រង់គឺនៅដើមដំបូងដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ ព្រះគង់នៅតែម្នាក់ឯងជាមួយនឹងគំនិតរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់នឹងមិនធ្វើដូច្នេះទៀតឡើយ

ព្រោះគំនិតរបស់ទ្រង់កំពុងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងនៅទីនេះ ថ្ងៃនេះ...គឺជាព្រះដែលប្រកបជាមួយគំនិតរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ឃើញទេ? យើងនៅទីនោះ។ ដូច្នេះ ដោយការគិតពិចារណា អ្នកមិនអាចបន្ថែមមួយហត្ថដល់កម្ពស់របស់អ្នកបានទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើ*បែបនេះ នោះ* ឬ*ផ្សេងទៀត*។ វាជាព្រះដែលបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណា។ វាជាព្រះ។ "អស់អ្នកដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកឯខ្ញុំ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមកបានឡើយ លើកលែងតែព្រះវរបិតាខ្ញុំទាញគាត់មក។" នោះគឺស្រេចហើយ។

68 ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែកត់សម្គាល់ តើប៉ុន្មាននាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនៅក្នុងថ្ងៃរបស់ទ្រង់ ក្នុងចំណោមមនុស្សរាប់លាននាក់នៅលើផែនដី ដែលមិនធ្លាប់ដឹងថាទ្រង់គង់នៅទីនេះ។ គ្រាន់តែគិត មានមនុស្សរាប់សិប...លាននាក់ដែលមិនដែលដឹងអ្វីសោះអំពីវា។ ហើយបើគិតទៅ នៅអ៊ីស្រាអែលនៅពេលនោះ មានមនុស្សពីរលានកន្លះនៅប៉ាឡេស្ទីន ជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ហើយគ្មានសូម្បីមួយរយនាក់នៃពួកគេធ្លាប់ស្គាល់វាទេ។ កុំឆ្ងល់ថាទ្រង់មានបន្ទូលថា "ច្រកទៅឯស្ថានសួគ៌នោះ តូចហើយចង្អៀតណាស់ ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់ដែលនឹងរកវាឃើញ។" គិតមើលថាតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលមិនស្គាល់ទ្រង់! មិនដឹងថាទ្រង់ជាអ្នកនោះ។ ហើយពួកគេនៅជុំវិញកន្លែងដែលទ្រង់គង់នៅ នោះជាផ្នែកដ៏គួរឱ្យអាណិត។

69 អស់អ្នកដែលដើរជាមួយទ្រង់ ហើយបានឃើញទ្រង់នៅតាមផ្លូវ ជាដើម... ពួកគេ—ពួកគេមិនទទួលស្គាល់ថាទ្រង់ជានរណាទេ ដោយសារតែសាតាំងបានឃើញថាទ្រង់មាន—ឈ្មោះដ៏អាក្រក់បំផុតដែលអាចផ្តល់ឱ្យមនុស្សម្នាក់។ ទ្រង់ត្រូវបានហៅដោយលោកិយ ពិភពធម្មជាតិ ទ្រង់—ទ្រង់ត្រូវបានគេហៅថាកូនមិនស្របច្បាប់ ពីព្រោះគាត់បាននិយាយថាម្តាយ គឺត្រូវធ្វើជាម្តាយជាមួយទ្រង់ដោយយ៉ូសែប មុនពេលនាងរៀបការជាមួយគាត់។ ដូច្នេះគាត់ដាក់ឈ្មោះមិនស្របច្បាប់ដល់ទ្រង់។

70 ហើយម្តងទៀត—ក្រុមជំនុំបានឃើញទ្រង់នៅក្នុងអំណាចដ៏អស្ចារ្យនៃការសម្តែងរបស់ទ្រង់។ បង្ហាញអ្វី? មិនបង្ហាញគោលលទ្ធិទេ! ទ្រង់បានបើកសម្តែងព្រះបន្ទូល! ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំង ទ្រង់ផ្ទាល់។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញការកើតឡើង (ការបើកសម្តែង គឺជាព្រះ

មេស្ស៊ីដែលបានចាក់ប្រេងតាំង) ពួកគេបានបដិសេធ។ ពួកគេមិនចង់បានវាទេ។ វាមិនមាននៅក្នុងរសជាតិរបស់ពួកគេទេ។ នោះជាផ្នែកដ៏គួរឱ្យអាណិត។ ប៉ុន្មាន...? គ្រាន់តែគិតពីវា! ដូចនៅថ្ងៃមុន។

71 ឃើញទេ ម្នាក់ៗមានការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួននៃព្រះបន្ទូល។ នោះហើយជា...មូលហេតុដែលអ៊ីស្រាអែលមិនទទួលស្គាល់លោកម៉ូសេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពិភពលោកមិនទទួលស្គាល់ណូអេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលហោរាទាំងអស់មិនត្រូវបានទទួលស្គាល់។ ពួកគេមានការបកស្រាយផ្ទាល់របស់ពួកគេអំពីព្រះបន្ទូល។ ប៉ុន្តែព្រះនៅគ្រប់សម័យកាល មានព្រះមេស្ស៊ីរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ដើម្បីបដិសេធសាររបស់ណូអេ គឺដើម្បីបដិសេធព្រះ។ ដែលបដិសេធណូអេ គឺត្រូវវិនាស។ ដែលបដិសេធលោកម៉ូសេ គឺត្រូវវិនាស។ វាគឺជា...ពួកគេគឺជាព្រះមេស្ស៊ីដែលបានចាក់ប្រេងតាំងសម្រាប់សម័យកាលនោះ ជាព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានសន្យាសម្រាប់សម័យនោះ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ទ្រង់គឺជាភាពពេញលេញនៃព្រះបន្ទូល។

72 ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់ បានបង្កើតជារចនាសម្ព័ន្ធរបស់មនុស្ស ជាមួយនឹងឆ្អឹងនិងសាច់ អ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ហើយពួកគេគួរតែបានឃើញវា។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ពួកគេ—ពិភពព្រះវិហាររបស់ពួកគេបានបន្ថែមនៅទីនេះ ហើយបានយកចេញនៅទីនេះ—និងអ្វីៗផ្សេងទៀត រហូតដល់វាធ្វើឱ្យរញ៉េរញ៉ៃរហូតដល់ពួកគេ—ពួកគេបានទុកចិត្តលើក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេជំនួសឱ្យ—ព្រះបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេបានចាក់ប្រេងតាំង នោះពួកគេគិតថាមានអ្វីអស្ចារ្យកំពុងកើតឡើង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញ—ព្រះបន្ទូលបានចាក់ប្រេងតាំង បន្ទាប់មកពួកគេបាននិយាយថា "នោះជាការនិយមជ្រុល។ បុរសនេះគឺជាអារក្ស បៀលសេប៊ូល។" ព្រោះវាផ្ទុយពីក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេរហូតដល់...គោលលទ្ធិក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេនិងអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ ហើយវាជាវិធីនោះនៅក្នុងរាល់ការមកដល់របស់ហោរា ក្រុមជំនុំនឹងរញ៉េរញ៉ៃ។

73 ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ច្បាប់របស់ទ្រង់ចុះ ហើយបានប្រទានកិច្ចព្រមព្រៀងមួយដល់ពួកគេ។ ហើយបូជាចារ្យនឹងចូលមក ហើយកាត់ចេញ ហើយបន្ថែមទៅ ហើយកាន់កាប់ទីនេះ ហើយបង្កើតគោលលទ្ធិចេញពីវា។ ហើយបន្ទាប់មក ព្រះនឹងប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញពីកន្លែងណា ជាអ្នកចាក់ប្រេងតាំងមួយចំនួនដែលត្រូវ

បានលើកឡើងដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយគាត់តែងតែត្រូវបានស្អប់ដោយពួកបូជាចារ្យ ដោយស្តេច។ ហើយ—ហើយកន្លែងដែលហោរាក្លែងក្លាយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ទន់ៗរបស់ពួកគេ ហើយបានដើរដោយបន្ទាបខ្លួន និងទន់ភ្លន់ក្នុងចំណោមស្តេច និងពួកបូជាចារ្យ ដើម្បីសមនឹងទទួលបានឈ្មោះល្បីៗនិង—និងអ្វីៗ។ បន្ទាប់មកហោរាដ៏ពិត ពិតប្រាកដបានមកពីកន្លែងណា គ្មានអង្គការរបស់ពួកគេទេ។

74 កន្លែងណា—តើមានកន្លែងណានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ជាកន្លែងដែលព្រះធ្លាប់យកបូជាចារ្យ ហើយបង្កើតហោរាចេញពីគាត់? តើព្រះធ្លាប់យកអ្នកទ្រឹស្តីខាងសាសនា (អ្នកទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ទេវវិទ្យា) ហើយបង្កើតហោរាចេញពីគាត់? មិនដែលនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រកន្លែងណាទេ តើទ្រង់ធ្លាប់ធ្វើវានៅសម័យណា...តើទ្រង់ធ្លាប់ធ្វើវាទេ។ គាត់ត្រូវតែចេញពីប្រព័ន្ធនោះ ហើយនាំវាឡើង។ ហើយនោះជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅទីនេះ។

75 ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទ្រង់ប្រសូតនៅបេថ្លេហិមនៃស្រុកយូដា ចេញពីគ្រួសារក្រីក្រ ហើយទ្រង់គ្មានសាវតាដូចដែលគេដឹងទេ គឺគ្រាន់តែជាកុលសម្ព័ន្ធមួយនៃ—នៃស្រុកយូដា ហើយមាតាបិតារបស់ទ្រង់គឺមកពីពូជពង្សរបស់ដាវីឌ ហើយពួកគេត្រូវឡើងមកយកពន្ធ។ ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់គ្រាន់តែជាយុវជនម្នាក់នៅជុំវិញ...មិនធ្វើអ្វីក្រៅពីហែកក្រុមជំនុំ។ ហើយពួកគេស្អប់ទ្រង់។ ហើយពួកគេមិនអាចនិយាយបានទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលបុរសនោះបានធ្វើការអស្ចារ្យ។ ពេត្រុសបានសម្តែងការនោះនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ បាននិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ជាមនុស្សដែលព្រះបានសព្វព្រះហឫទ័យនឹងយើងថា ព្រះគង់នៅជាមួយទ្រង់។" ហើយមិនមែនដើម្បីបន្ថែមទៅព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឬអ្វីផ្សេងទៀត ដើម្បីធ្វើឱ្យវាកាន់តែច្បាស់បន្តិច "ទ្រង់គឺជាព្រះដែលបានបង្កើតសាច់ឈាមជាមួយយើង។ ព្រះនៅជាមួយយើង។"

76 ហើយនិយាយនៅយប់ផ្សេងទៀតថា លោកម៉ូសេឈរនៅទីនោះជាមួយនឹងដៃរបស់គាត់នៅក្នុងទ្រូងរបស់គាត់ នោះគឺជាព្រះនៅក្នុងលោកម៉ូសេ។ គាត់...(កាន់អាថ៌កំបាំងនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់) ហើយបានពង្រីកវាពណ៌សដោយរោគឃ្លង់។ បន្ទាប់មកទាញវាចូលទៅក្នុងទ្រូងរបស់គាត់ ហើយព្យាបាលវា ហើយបន្ទាប់មកបានពង្រីកវាម្តងទៀតដល់យើងនៅពេលដែលទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ចុះ ដែលជាព្រះ ជាថ្មីម្តងទៀត នៅក្នុងទម្រង់មួយផ្សេងទៀតនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ហើយយើងបើកវាចុះ។ យើងមិនចង់បានវាទេ។ នោះជារបៀបដែលពួកគេបានធ្វើនៅពេលនោះ។ នោះជាវិធីដែលយើងប្រហែលជាធ្វើវានៅថ្ងៃនេះ។

77 យើងឃើញ មនុស្សគ្រប់រូបមានការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលវាច្របូកច្របល់។ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ព្រះបន្ទូលនេះគ្មានការបកស្រាយឯកជនទេ។" វាមិនត្រូវការការបកស្រាយរបស់ប្រេសប៊ីធើរៀនអំពីវាទេ។ វាមិនត្រូវការការបកស្រាយបាទីស្ទទេ។ វាក៏មិនត្រូវការការបកស្រាយពីពេនទីកុស្តដែរ។ ព្រះជាអ្នកបកស្រាយផ្ទាល់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើវា ដូច្នេះទ្រង់គ្រាន់តែធ្វើវា ហើយដោះស្រាយវា។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេឃើញព្រះបន្ទូលសន្យាត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង ហើយបន្ទាប់មកពួកគេ—ពួកគេមិនអាចទទួលវាបានទេ អ្នកឃើញទេ ពីព្រោះវាផ្ទុយនឹង—គោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ។

78 តើព្រះមេស្ស៊ី (អ្នកដែលបានចាក់ប្រេងតាំង) នឹងមើលទៅដូចអ្វី និងអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ វានៅឆ្ងាយពីការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលវាត្រូវបានអានដល់ពួកគេចេញពីបទគម្ពីរ អ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ នៅតែពួកគេមិនយល់។ ដ្បិតពេលដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងនេះចុះមកពីបាប៊ីឡូន ពួកគេនៅភាគឦសានពីក្រុងយេរូសាឡិម ហើយមើលចុះហើយឃើញផ្កាយនោះដឹកនាំទៅទិសខាងលិច។ ពួកគេបានដើរតាមវាអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ដោយចុះមកកាត់ទន្លេទីគ្រីស និងកាត់តាមជ្រលងភ្នំស៊ីណារ ហើយចុះមក មកទីក្រុងមេនៃសាសនាទាំងអស់។ សាសនាដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅលើពិភពលោក នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅក្រុងយេរូសាឡិម។ ហើយឡើងចុះតាមផ្លូវនិយាយថា "តើទ្រង់នៅឯណា? តើទ្រង់ដែលបានប្រសូតជាស្តេចសាសន៍យូដានៅឯណា?" ហេតុអ្វី គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងអ្វីសោះអំពីវា។ វាជារឿងចម្លែក។

79 វាថែមទាំងបានជំរុញដល់ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ...បានហៅអ្នកប្រាជ្ញហើយនិយាយថា "សូមអានបទគម្ពីរដែលព្រះមេស្ស៊ី..."

80 ហើយពួកគេបានទៅយក—បទគម្ពីរហើយអានថាមីកាបាននិយាយបែបនោះ "ចេញពី...យូដា...បេថ្លេហិមក្នុងស្រុកយូដា តើអ្នកមិនតូចជាងគេក្នុងចំណោមចៅហ្វាយទាំងអស់ទេឬ? ប៉ុន្តែអភិបាលនេះនឹងចេញពីឯងមក។"

ឃើញទេ ជំនួសឱ្យការស៊ើបអង្កេត ពួកគេគ្រាន់តែបោះវាចោល "មែនហើយ វាជាក្រុមនៃការនិយមជ្រុល។" ឃើញទេ? នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកអ្នកគង្វាលបានទទួលយកសារ។ ឃើញទេ ពួកគេមិន...ពួកគេមានការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ដូច្នេះពួកគេ—ពួកគេខកខានរឿងពិតពិត។

81 ប៉ុន្តែដូចដែលធ្លាប់មាន នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់យាងមកតាមរបៀបដែលព្រះបន្ទូលបានចែងថាទ្រង់នឹងយាងមក។ ទ្រង់បានចូលមកក្នុងទីក្រុងយ៉ាងពិតប្រាកដ នៅក្នុងអត្ថបទរបស់យើងនៅព្រឹកនេះ វិធីដែលព្រះបន្ទូលទ្រង់នឹងយាងមក។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "តើវាជានរណា?" តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? ពួកគេគួរតែដឹងថាវាជានរណា។ ហើយនៅទីនេះ...មិនមែនពិភពខាងក្រៅទេ ប៉ុន្តែពិភពព្រះវិហារបាននិយាយថា "តើវាជានរណា? តើនេះជានរណា?" នៅពេលដែល នៅទីនោះ បទគម្ពីរបាននិយាយយ៉ាងច្បាស់ថា នោះជាផ្លូវដែលទ្រង់នឹងយាងមក។ ហើយពួកគេនិយាយថា "តើវាជានរណា? តើមិត្តនេះជានរណា? តើអារម្មណ៍ទាំងអស់នេះនិយាយអំពីអ្វី? ឈប់ធ្វើឱ្យមានសំលេងរំខានទាំងអស់ វាធ្វើឱ្យយើងភ័យ។" អូ-ហូ។ ឃើញទេ? នេះ...ឃើញទេ? អ្វីដែលពួកគេបានអធិស្ឋានគឺនៅកៀកដៃរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានទទួលស្គាល់វាទេ។ ហើយទ្រង់យាងមកតាមរបៀបដែលបទគម្ពីរបានចែងថាទ្រង់នឹងយាងមក។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើនៅថ្ងៃនេះ ទ្រង់នឹងយាងមកតាមរបៀបដែលបទគម្ពីរចែងថាទ្រង់នឹងយាងមក។ ទ្រង់ធ្លាប់មកតាមរសជាតិនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយមិនមែននៅក្នុងរសជាតិនៃគំនិតរបស់អ្នកទេវវិទូខ្លះអំពីវាទេ។

82 និយាយអីញ្ចឹង តើអ្នកដឹងទេថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដែលមករកអ្នកទេវវិទូទេ? ស្វែងរកបទគម្ពីរដែលជាកន្លែងដែលវាធ្លាប់ធ្វើ។ ព្រះបន្ទូលមិនបានមកដល់ទេវវិទូទេ មិនមែនទាល់តែសោះ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលត្រូវបានបើកសម្តែងនៅថ្ងៃនេះ ព្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃរបស់យើង វានឹងស្ថិតនៅក្នុងរសជាតិនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ មិនមែននៅក្នុងរសជាតិនៃគំនិតរបស់នរណាម្នាក់ទេ។ ព្រះនឹងយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ហើយចាក់ប្រេងតាំងវា ហើយវានឹងកើតឡើង។ ហ្នឹងហើយ។ មិនមានវិធីហាមឃាត់មិនឱ្យកើតឡើងទេ។ វានឹងធ្វើវាទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនថាក្រុមជំនុំនិយាយអ្វី និងអ្វីដែលពួកគេជឿទេ ហើយព្រះនឹងធ្វើវាយ៉ាងណាក៏ដោយ។ វានឹងមានតិចតួច

ណាស់ដែលដឹងអំពីវា។ ត្រឹមត្រូវហើយ គ្រាន់តែមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ។ វាតែងតែជាវិធីនោះ។

83 ឃើញទេ ជាមួយនឹងការបកស្រាយរបស់ពួកគេ ពួកគេមិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតបានទេ ព្រោះពួកគេពឹងផ្អែកលើអ្វីដែលក្រុមជំនុំបានប្រាប់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងយាងមក...ទ្រង់តែងតែមកនៅពេលនោះ...ទ្រង់បានធ្វើដូច្នេះ ហើយទ្រង់នឹងយាងមករាល់ពេលដែលទ្រង់យាងមក ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់ធ្វើ វានឹងនៅក្នុងរសជាតិនៃព្រះបន្ទូល។ ដូច្នេះ យើងមិនអាចដាក់ទំនុកចិត្តលើអ្វីដែលអ្នកដទៃនិយាយបានទេ។ មានរឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចដាក់ទំនុកចិត្តបាន ហើយនោះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងធ្វើឱ្យព្រះមេស្ស៊ី ព្រះបន្ទូលនៃសម័យកាល។ ស្អាតប៉ុណ្ណា! ពួកគេបានខកខានវា ព្រះបន្ទូល ត្រឹមត្រូវ...ពួកគេមាន...ព្រះបន្ទូលតែងតែត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែការបកស្រាយរបស់ពួកគេគឺខុស។

84 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើរឿងដ៏អស្ចារ្យនេះ ក្រុមប្រឹក្សាសាសនាដែលយើងមាននៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ ហើយក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៃព្រះវិហាររួមគ្នាធ្វើឱ្យយើងទាំងអស់គ្នា...ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើពួកគេដឹងប្រសិនបើ...នោះជាអ្វីដែលបទគម្ពីរបាននិយាយថាពួកគេនឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែពួកគេគិតថាវាជារឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុងពិភពលោក ដែលយើងទាំងអស់គ្នាអាចរួមដៃគ្នានិងតែមួយ។ បាននិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវបានអធិស្ឋានដើម្បីឱ្យយើងក្លាយជាតែមួយ។" នោះជាការពិត។ ប៉ុន្តែមិនមែនប្រភេទនោះទេ។

85 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូររួមតែមួយដូចខ្ញុំនិងព្រះវរបិតាគឺតែមួយ។" បាទ ក្លាយជាប្រភេទនោះ។ តើវានឹងទៅជាយ៉ាងណា? ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងយើងនឹងក្លាយជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ នោះគឺជាភាពតែមួយរបស់ព្រះ។ ឃើញទេ ភាពតែមួយរបស់ព្រះគឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងនៅក្នុងអ្នក។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកអ្នកក្លាយជាកូនប្រុស (ព្រះមេស្ស៊ី) នៃសម័យកាល។

86 ឥឡូវនេះយើងរកឃើញមនុស្សដូចគ្នា។ ប្រជាជនមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ មនុស្សទាំងនេះត្រូវបានបែងចែកជាបីក្រុម។ ហើយយើងនឹងមើលវាពីរបីនាទីឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនឹងរត់យឺតបន្តិច បើមិនអីទេជាមួយអ្នក។ ខ្ញុំយឺតណាស់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ

គ្រាន់តែ...ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលហើយសរសេរបទគម្ពីរចុះ ហើយកំណត់ចំណាំតូចៗ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំទៅដល់ទីនោះហើយ—ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់កាន់មួយ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...មើលទៅដូចជាវាគ្មានទីបញ្ចប់ទេ។ វានៅតែបន្ត។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អត្ថបទរបស់យើង។

87 ពួកគេត្រូវបានបែងចែក នៅទីនោះ ជាបីក្រុមផ្សេងគ្នា ជាមួយនឹងគំនិតបីផ្សេងគ្នា។ ពួកគេខ្លះជឿលើទ្រង់។ ពួកគេខ្លះស្អប់ទ្រង់។ ហើយពួកគេខ្លះមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។

88 ឃើញទេ? នោះហើយ—នោះជាវិធីដែលយើងទទួលបាន។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយខ្ញុំជឿលើក្រុមជំនុំនេះម្តង៖ *អ្នកជឿ អ្នកធ្វើជា-ជឿ និងអ្នកមិនជឿ។* ពួកគេទាំងបីនៅក្នុងក្រុម អ្នក—អ្នកមានវានៅគ្រប់ទីកន្លែង។ នេះគឺបីនៅក្នុងក្រុមផងដែរ ឃើញស្ថានភាពរបស់ប្រជាជននេះតែងតែមាន។ យើងអាចត្រឡប់ទៅក្រោយវិញហើយបញ្ជាក់ នោះជាស្ថានភាពរបស់ប្រជាជនជានិច្ច។ ពួកគេតែងតែស្ថិតក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ។

89 បន្ទាប់មកឃើញថាវាតែងតែជាវិធីនោះ បន្ទាប់មកវាធ្វើឱ្យយើងងាយនឹងជឿថាព្រះបានរចនាមនុស្សឱ្យទៅជាបែបនោះ។ ហេតុអ្វី ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យសត្រូវរបស់ទ្រង់សរសើរទ្រង់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង...ប៉ុលបានសរសេរនៅក្នុងរ៉ូម ជំពូកទី៨ បាននិយាយថា "អូ មនុស្សល្ងង់។ តើ—តើដីឥដ្ឋអាចនិយាយទៅកាន់ជាងស្មូនបានទេ ហេតុអ្វីបានជាធ្វើ...ខ្ញុំយ៉ាងនេះ? តើទ្រង់មិនមានអំណាចធ្វើគ្រឿងមួយដើម្បីកិត្តិយស និងមួយទៀតបង្អាប់បង្អោនទេឬ?" ចុះបើទ្រង់មិនបង្កើតយប់? អ្នកមិនដែលពេញចិត្តចំពោះពន្លឺថ្ងៃទេ។ បើវាជាពន្លឺថ្ងៃ អ្នកនឹងមិនដឹងថាត្រូវដឹងគុណវាយ៉ាងណាទេ។ ចុះបើគ្មានជំងឺ? អ្នកមិនដឹងថាត្រូវដឹងគុណចំពោះសុខភាពល្អទេ។ ចុះបើគ្មានមនុស្សអាក្រក់? គ្មានស្ត្រីអាក្រក់ទេ? ស្ត្រីល្អនឹងមិនមានកិត្តិយសទេ។ ឃើញទេ? ពួកគេនឹងមិន...កិត្តិយសមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់នាងទេ ព្រោះវាគ្រាន់តែជាវិធីនោះ វាគ្រាន់តែជារឿងរាបស្មើមួយ។ ប៉ុន្តែវាជាច្បាប់នៃភាពផ្ទុយគ្នា។

90 ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើយ៉ាងនេះថា បុគ្គលគួរជាទីគួរសម មួយដែលខុសឆ្ងាយ វាបង្ហាញឡើង...ប្រសិនបើវាមិនមែនទេ នោះជារឿងត្រឹមត្រូវ។ ប្រសិនបើមិនមាន...មិនអាចមានប្រាក់ដុល្លារក្លែងក្លាយទេ រហូតដល់មានប្រាក់ដុល្លារពិតប្រាកដ។ ហើយបន្ទាប់មកការក្លែងបន្លំគឺ...ប្រសិនបើវាគ្រាន់តែជាការក្លែងបន្លំតាំងពីដំបូង

បន្ទាប់មកវានឹងក្លាយជាការពិត។ ប៉ុន្តែវាជា—វាជាច្បាប់ចម្លង។ មិនអាចមាន... អំពើបាបមិនអាចមានទេ លុះត្រាតែមានសេចក្តីសុចរិត។ ពីព្រោះសេចក្តីសុចរិតគឺជា—អ្វីដែលត្រូវ ហើយអំពើបាបគឺជាការបង្ខូចនៃសេចក្តីសុចរិត។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត សេចក្តីពិតគឺជាសេចក្តីពិត។ ការកុហកមិនអាចកុហកបានទេ លុះត្រាតែមានការពិតជាមុនសិន ដើម្បីបង្វែរការពិតនោះទៅជាការកុហក។ ដូច្នេះ អំពើបាបទាំងអស់គឺគ្មានអ្វីក្រៅពីសេចក្តីសុចរិតដែលបង្ខូចឡើយ។ ដូច្នេះមានប្រព័ន្ធមួយនៅលើពិភពលោក។

91 ប្រព័ន្ធពីរ ហើយមួយក្នុងចំនោមពួកគេគឺជាប្រព័ន្ធ*ត្រឹមត្រូវ* ហើយមួយទៀតគឺជាប្រព័ន្ធដែល*ខូច*។ ហើយមួយក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលជាការត្រឹមត្រូវ ហើយពាក្យរបស់មនុស្សគ្រប់រូបគឺជាការកុហក។ ហើយប្រព័ន្ធនិកាយនេះយើងមាននៅថ្ងៃនេះ ការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៃក្រុមជំនុំដើម្បីបង្កើតសញ្ញាសម្គាល់នៃសត្វដើម្បីបង្ហាញខ្លួនវាជាមួយគ្នា គឺជារឿងខុស។ ហើយមនុស្សកំពុងដើរចូលទៅក្នុងនោះ។

92 ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើរួច បានដាក់រឿងនៅលើផែនដីសម្រាប់ពួកគេដែលត្រូវបានចែកចាយ។ ប៉ុន្តែពួកគេគិតថាវាជាក្រុមនៃអ្នកនិយមជ្រុល។ ពួកគេមិនចង់បានវាទេ។ ពួកគេបើកវាចេញ។ ពួកគេគិតថាពួកគេត្រូវធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។ ពួកគេត្រូវធ្វើប្រព័ន្ធដោយខ្លួនឯង។ ព្រះមានប្រព័ន្ធរួចហើយនៅទីនេះ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែយើងមិនចង់បានវាទេ។ ដូច្នេះយើងរកឃើញខ្លួនយើងនៅថ្ងៃនេះដូចជាពួកគេនៅពេលនោះ។

93 ហើយឥឡូវនេះ ដោយឃើញថាមនុស្សត្រូវបានរចនាឡើងតាមរបៀបនោះ... ចំណាំ អ្នកនិយាយ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំចំណាយពេលច្រើន ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចង់បន្តមើលទេ ព្រោះវាធ្វើឱ្យខ្ញុំភ័យ។ ឃើញទេ?

94 នយោបាយ ឥឡូវនេះយើងយកដូចជា...ចូរយើងយកឧទាហរណ៍...ដើម្បីមើលថាតើមនុស្សត្រូវបានរចនាឡើងជាបី—បីថ្នាក់។ ចូរយើងយកនយោបាយ។ មានខ្លះដែលឆេះឆួលចង់បានបុរសនោះ។ ហើយក្រុមមួយទៀតស្អប់គាត់។ ហើយក្រុមមួយទៀតមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីចំពោះគាត់ទេ ពួកគេមិនដឹងថាមួយណាទេ ហើយវាធ្វើឱ្យពួកគេច្របូកច្របល់។

95 បុរស*នេះ*បាននិយាយថា "អូ គាត់ជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ គាត់—គាត់នឹងធ្វើឱ្យ

យើងក្លាយជាប្រធានាធិបតីល្អបំផុត។"

*ម្នាក់ទៀត*និយាយថា "គាត់គ្មានអ្វីក្រៅពីអ្នកបដិសេធទេ។"

96 បន្ទាប់មកអ្នក*នៅ-ចន្លោះ*បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ យើងត្រូវបានរចនាឡើងតាមរបៀបនោះ។ យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរបៀបនោះ។ នោះហើយជារបៀបដែលមនុស្សមាន។ វាត្រូវតែជាវិធីនោះដើម្បីបំពេញសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។ ហើយដើម្បីធ្វើឱ្យសមិទ្ធិផលរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់នឹងសម្រេចបាននៅលើផែនដី មនុស្សត្រូវតែត្រូវបានរចនាឡើងដូច្នេះ។ មួយគឺ*ត្រឹមត្រូវ*។ ម្នាក់ទៀត*ខុស*។ ហើយម្នាក់ទៀត*នៅចន្លោះ*អ្នកទាំងពីរ។ វាតែងតែជាវិធីនោះ។

97 ចំណាំ ពួកគេធ្វើដូច្នេះរាល់ពេលដែលពួកគេមិនដឹង...បុរសនៅចន្លោះនោះវាជាកន្លែងអាក្រក់ពីព្រោះ: មនុស្សម្នាក់អាចបង្ហាញពីបញ្ហា ហេតុអ្វីបានជាគាត់គិតថាគាត់ត្រឹមត្រូវ ម្នាក់ទៀតអាចបង្ហាញពីរបៀបដែលគាត់គិតថាគាត់ខុស ហើយអ្នកដែលនៅចន្លោះនោះមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីបញ្ហានេះ គាត់មិនដឹងថាត្រូវងាកទៅផ្លូវណាទេ។ ហើយនោះជារបៀបដែលវាមាននៅក្នុងសាសនា។ មនុស្សធ្វើដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះអំពីទិសដៅដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេ។

98 ឥឡូវនេះយើងនឹងឈឺចាប់បន្តិច។ ពួកគេធ្វើវាអំពីទិសដៅដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេ។ បុរសម្នាក់នឹងចុះមកទីនេះ—នៅទីនេះ...ដើម្បីបរិភោគ។ ហើយប្រសិនបើអ្នករកឃើញពីងពាងនៅក្នុងចានស៊ុបរបស់អ្នក អ្នកចង់ប្តឹងក្រុមហ៊ុនឬភោជនីយដ្ឋាននោះ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនបរិភោគស៊ុបនោះ វានឹងត្រូវពុល។ អ្នក—អ្នក—អ្នក—អ្នកនឹងមិនយកវាទាល់តែសោះ សត្វកន្លាតធំឬអ្វីដែលដាំឱ្យពុះក្នុងចានស៊ុប។ ហេតុអ្វី អ្នកនឹងមិនមានវាទាល់តែសោះ។ វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកឈឺក្នុងការគិតអំពីវា។ ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមអ្នកទេវវិទូមួយចំនួនរុញអ្វីមួយចុះក្នុងបំពង់ករបស់អ្នក ដែលនឹងបញ្ជូនអ្នកមួយលានម៉ាយពីព្រះ ហើយលេបវា។ នៅពេលដែល "មនុស្សនឹងរស់នៅដោយគ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះ។" វាជាខ្សែសង្វាក់ដែលព្រលឹងរបស់អ្នកកំពុងព្យួរនៅលើនរក។ ហើយដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយពីមុន "ខ្សែសង្វាក់មួយគឺល្អបំផុតនៅចំណុចខ្សោយបំផុត។" តំណភ្ជាប់មួយដើម្បីបំបែក...នោះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺបំបែកមួយក្នុងចំណោមពួកគេ ហ្នឹងហើយ។ នៅសល់នៃពួកគេអនុញ្ញាតឱ្យស្រោយជាមួយវា។

វាខ្លាំងដូចតំណខ្សោយបំផុតរបស់វា។

99 ឥឡូវនេះ...ហើយមនុស្សម្នាក់ដែលដឹងថាប្រសិនបើអ្នកញ៉ាំស៊ុបនោះជាមួយសត្វពីងពាងពុលនៅក្នុងវា វាប្រហែលជាធ្វើឱ្យអ្នកឈឺ។ អ្នកត្រូវទៅមន្ទីរពេទ្យហើយ—ហើយក្រពះរបស់អ្នកបូមហើយបញ្ហាជាច្រើនដែលត្រូវឆ្លងកាត់។ ហើយវាពិតជាអាចសម្លាប់អ្នក។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំអើយ! អ្នក...ហេតុអ្វី អ្នកមិនដែលទៅកន្លែងបែបនេះទេ។ អ្នកមិនចង់ធ្វើឱ្យទ្វារងងឹតម្តងទៀតទេ ពីព្រោះអ្នក—អ្នក—អ្នកខ្លាចអ្នកពុលនិងស្លាប់។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងចូលរួមយ៉ាងពិតប្រាកដ ដាក់ឈ្មោះរបស់អ្នកនៅលើសៀវភៅ ហើយតស៊ូដើម្បីបុព្វហេតុនៃរឿងដែលព្រះគម្ពីរបានចែងថា "វាមិនធ្វើឱ្យខូចរាងកាយរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែបញ្ជូនព្រលឹងរបស់អ្នកទៅនរក។" ឃើញទេ? តើមនុស្សចម្លែកយ៉ាងណា។ ពួកគេ—ពួកគេបាន...ពួកគេយកទិសដៅដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេ ដោយផ្អែកលើពាក្យខាងទ្រឹស្តីមួយចំនួន។ ហើយអ្នកអាចនាំពួកគេនូវបទគម្ពីរ បាននិយាយថា "នេះជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ នៅទីនេះវានៅទីនេះ។"

100 ហើយអ្នកទេវវិទូមើលវា "មែនហើយ នោះគឺសម្រាប់ថ្ងៃមួយទៀត។" ឃើញទេ? ហើយអ្នកស្តាប់គាត់។ អ្នកឃើញអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។ គ្រីស្ទានពិតពិតស្តាប់តែព្រះបន្ទូលនោះ ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់។ មនុស្សរបស់ព្រះរស់នៅដោយនំប៉័ងនោះ។

101 សូមកត់សម្គាល់ អ្នកខ្លះ—ខ្លះជឿលើព្រះបន្ទូល។ ខណៈពេលដែលមានអ្នកផ្សេងទៀតជឿលើការបកស្រាយនិកាយរបស់ពួកគេ។ ហើយមានអ្នកផ្សេងទៀតដោយការយល់ច្រឡំនេះ ដែលមិនដឹងថាត្រូវជឿអ្វី។

102 ឥឡូវនេះ*ពួកគេខ្លះ*បាននិយាយថា "អូ ក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៃព្រះវិហារនោះនឹងក្លាយជារឿង។ វានឹងធ្វើឱ្យយើងទាំងអស់គ្នាតែមួយ។ អូ នោះហើយជាវា។"

103 ហើយ*អ្នកខ្លះទៀត*និយាយថា "ហេតុអ្វី វាជារបស់អារក្ស! នៅទីនេះវាមាននៅក្នុងបទគម្ពីរ។"

104 បន្ទាប់មក*បុរសដែលមិនចំណាយពេល*អង្គុយហើយអធិស្ឋានហើយស្វែងរកវា គាត់បាននិយាយថា "អូ បំភ្លេចវាចោល។" អូ-ហូ។ បំភ្លេចវា? វាជារបស់អ្នក...ដោយសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់អ្នក បងប្រុស ដោយទីតាំងរបស់អ្នក ដោយពាក្យ

អ្វីដែលអ្នកយក នឹងបញ្ជូនអ្នកទៅកាន់គោលដៅដ៏អស់កល្បរបស់អ្នក ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកនឹងនៅជារៀងរហូត។ កុំធ្វើដូច្នេះ។

105 វាធ្វើឱ្យយើងអង្គុយនៅពេលដែលមានអ្វីដូចនេះកើតឡើង។ ហើយសំណួរមួយ ដូចជានៅក្នុងថ្ងៃរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលពួកគេមក ព្រះវិហារបាននិយាយថា "អូ ទ្រង់គ្រាន់តែជាអ្នកបដិសេធ។ គ្មានអ្វីសម្រាប់ទ្រង់ទេ។"

106 ប៉ុន្តែម្នាក់បាននិយាយថា "ស្វែងរកបទគម្ពីរ" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅក្នុងពួកគេអ្នកគិតថាអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំជានរណា។"

107 បន្ទាប់មកបុរស ស្ត្រីដែលមានឋានៈជាគ្រីស្ទានទាំងអស់ ឬការចាប់អារម្មណ៍លើទិសដៅដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេ គួរតែស្វែងរកបទគម្ពីរហើយមើលថាទ្រង់ជានរណា។ បន្ទាប់មកសំណួរនឹងមិនកើតឡើងទេ "តើនេះជានរណា?" ពួកគេនិយាយថា "ទ្រង់នៅទីនេះ!" នោះហើយជាភាពខុសគ្នា។ ឃើញទេ វាជាមនុស្សពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេងាយនឹងធ្វើបែបនោះ។ អ្នកខ្លះត្រូវបានតែងតាំងឡើង។ ពិបាកនិយាយណាស់ ប៉ុន្តែវាជាការពិត។ វាបង្ហាញវា។ ឃើញទេ?

108 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះ *អ្នកខ្លះ*និយាយថា "ខ្ញុំជឿព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលគឺជាសេចក្តីពិត រាល់ព្រះបន្ទូលរបស់វា។"

109 *អ្នកផ្សេងទៀត*និយាយថា "អា គ្រូគង្វាលរបស់យើងទៅរៀនប្រភេទនោះ... ពួកគេដឹងពីអ្វីដែលត្រូវនិយាយអំពីរឿងនោះ។"

110 *ម្នាក់ទៀត*និយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំបានចូលរួមជា*មួយនេះ*។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្ត*វានោះ*ទេ។ ខ្ញុំបានទៅទីនេះហើយចូលរួមជាមួយ*មួយនេះ*។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់មួយណាទេ។" ឃើញទេ? នោះជារបៀបដែលវានៅគ្រានោះហ្វូងមនុស្សដូចគ្នា។ មែនហើយ វាតែងតែជាវិធីនោះ តាំងពីដំបូង ហើយវាតែងតែអញ្ចឹង។

111 ឥឡូវនេះ ចូរយើងពិចារណាសេចក្តីពិតព្រះគម្ពីរលើបញ្ហានេះ ហើយមើលថាតើវាត្រឹមត្រូវឬអត់ គ្រាន់តែពីរបីនាទីឥឡូវនេះ...អ័ដាម...ពីដំបូងវាចាប់ផ្តើមដូចនេះ វិធីដែលយើងទទួលបានវានៅថ្ងៃនេះ មិនបានផ្លាស់ប្តូរបន្តិចទេ។ *អ័ដាម*គឺជា "អ្នកជឿ។" *សាតាំង*គឺជា "អ្នកមិនជឿ" គាត់មិនជឿព្រះបន្ទូលទេ។ ដូច្នេះគាត់

មាន*អ្វី*ដែល "មិនប្រាកដ" ថាតើវាត្រូវឬអត់។ ឃើញទេ? សាតាំង អ្នកមិនជឿ... ព្រះមានបន្ទូលថា "ថ្ងៃណាដែលអ្នកបរិភោគ នោះថ្ងៃនោះអ្នកនឹងស្លាប់។"

112 សាតាំងបាននិយាយថា "នោះមិនត្រឹមត្រូវទេ។" ឃើញទេ ហើយគាត់មិនជឿទេ។ អ័ដាមបានជឿវា។ ដូច្នេះគាត់បានធ្វើការនៅចន្លោះនោះ។ ពួកគេគ្រាន់តែមិនអាចប្រាប់...នាងគ្រាន់តែមិនអាចប្រាប់បាន។

113 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ ស្ត្រីនៅទីនេះតំណាងឱ្យក្រុមជំនុំនិកាយនាពេលអនាគតហៅថាកូនក្រមុំ។ វាទាំងអស់កើតឡើងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ។ វាជាគ្រាប់ពូជ។ អ្នកចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ អ្នកនឹងទទួលបានរូបភាពរបស់អ្នកត្រង់។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ នៅទីនេះនាងតំណាងឱ្យក្រុមជំនុំនៅសម័យនេះ ពីព្រោះអ្នកខ្លះនិយាយថា (ឥឡូវនេះយើងយកប្រេសប៊ីធើរៀន និងលូធើរៀន ហើយពួកគេទាំងអស់មកជុំវិញ អ្នកជំនួញទាំងនេះជាដើម) "យើងចង់បាន...យើងចង់បានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ យើង—យើងចង់ទទួលបានវា។"

114 តើអ្នកដឹងពីថ្ងៃដែលយើងអាចចូលបានទេ? ឃើញទេ? វាអាចថាពួកគេមិនដែលទទួលបានវាទេ។ តើអ្នកដឹងទេព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "នៅពេលដែលពួកគេ ស្ត្រីព្រហ្មចារីកំពុងដេក..."?

115 ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ព្រហ្មចារីដែលកំពុងដេកបានមកហៅរកប្រេង។ វាត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ទាំងអស់។ នាងមិនបានទទួលវាទេ។ នាងមិនដែលទទួលបានវាទេ។ តើអ្នកដឹងទេថាបន្ទាប់ពីកូនក្រមុំត្រូវបានបញ្ចប់ លើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ក្រុមជំនុំនឹងនៅតែបន្ត មនុស្សគិតថាពួកគេបានទទួលការសង្គ្រោះ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដូចដែលពួកគេតែងតែធ្វើ។ បន្តដូចនៅសម័យណូអេដែរ។ ពួកគេបានទៅមុនការបរិភោគផឹក និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដូចដែលពួកគេតែងតែធ្វើ។ ពួកគេមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែទ្វារត្រូវបានបិទ។ ហើយវាអាចជា មិត្តភក្តិ ដែលទ្វារអាចបិទនៅពេលណាក៏បាន។ ប្រហែលជារួចហើយ សម្រាប់អ្វីដែលខ្ញុំដឹង។ យើងមិនដឹងទេ។

116 នឹងមានពួកគេពីរបីនាក់ចូលមក យើងដឹងរឿងនោះ។ "ដូចជានៅសម័យលោកណូអេ (ព្រលឹងទាំងប្រាំបីត្រូវបានសង្គ្រោះ) នោះនឹងកើតឡើងនៅក្នុងការយាងមករបស់កូនមនុស្ស។" មានតែព្រលឹងមួយចំនួនដែលបានសង្គ្រោះ។ ខ្ញុំមិននិយាយថាប្រាំបីទេ។ ប្រហែលជាប្រាំបីរយឬ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាប៉ុន្មានទេ។ ប្រាំបីពាន់...ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប្រាំបីលាន...ខ្ញុំ...

117 ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ កូនក្រមុំនឹងមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងពីក្រុមតូចៗនៅលើផែនដីឥឡូវនេះទេ។ នៅពេលដែលនាទ្បិកាទីប្រាំពីរ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ស្ត្រីព្រហ្មចារីទាំងអស់បានលើកឡើងហើយតុបតែងចង្កៀងរបស់ពួកគេតាំងពីដើមរៀងមក គ្រប់គ្នាដែលជឿព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងចុះមកតាមសម័យកាលចេញមក។ ដូចជាពីរ៉ាមីត ផ្នែកខាងក្រោម ហើយមកលើ ប៉ុន្តែថ្មគោលបានមកដើម្បីយករឿងទាំងមូលឡើងដើម្បីធ្វើឱ្យវាក្លាយជា—ពីរ៉ាមីត។ ឃើញទេ ដាក់វាជាមួយគ្នា។ ឥឡូវនេះ កូនក្រមុំនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងពីគ្រប់សម័យកាល ដែលបានជឿ ហើយបានទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ។

118 ឥឡូវនេះ អេវ៉ាមិនប្រាកដទេ។ អ័ដាមបានប្រាប់នាងថា "ឥឡូវនេះ ព្រះមានបន្ទូលថា អូនសម្លាញ់ ថា 'ថ្ងៃដែលអ្នកបរិភោគវា ថ្ងៃនោះអ្នកនឹងស្លាប់។'"

119 ប៉ុន្តែពួកគេបាននិយាយថា...សាតាំងបាននិយាយថា "ពិតណាស់វាមិនអាចត្រូវទេ។ អ្នកស្រមៃថា—ព្រះវរបិតានឹងប្រព្រឹត្តចំពោះកូនៗរបស់ទ្រង់...គ្រាន់តែជាការសប្បាយបន្តិច រឿងដូចនោះ។ ប្រាកដណាស់វាមិនដូច្នោះទេ។" ឃើញទេ?

120 ហើយទីបំផុតនាងបានប្រែក្លាយអ្វី? នាងបានងាកទៅរក "ប្រាកដណាស់។" ហើយនោះជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំធ្វើនៅថ្ងៃនេះ យ៉ាងពិតប្រាកដ។ "អូ *ប្រាកដណាស់*...យើងជាព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យ។ យើងជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ យើងមានជាយូរមកហើយ...រឿងទាំងអស់នេះដែលពួកគេហៅថាភាពជ្រុលនិយមនៅទីនេះនេះ—វត្ថុដែលពួកគេហៅថាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងអ្វីៗទាំងអស់ នោះមិនសមហេតុសមផលទេ! ឃើញទេ នោះ...មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ *ប្រាកដណាស់*...ខ្ញុំថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់។ ខ្ញុំទៅព្រះវិហារ។ ម្តាយរបស់ខ្ញុំបានទៅ...*ប្រាកដណាស់*ព្រះ..." ប៉ុន្តែ ព្រះមានបន្ទូលខុសគ្នា ហើយនោះជារបៀបដែលវានឹងកើតឡើង គ្រាន់តែនៅក្នុងរសជាតិនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ គាត់បាននិយាយថាតើសម័យកាលក្រុមជំនុំឡៅឌីសេនេះនឹងក្លាយជាយ៉ាងណា។ ខ្ញុំមានសៀវភៅពិសេសមួយចេញមក នៅលើវា ឆាប់ៗនេះ ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ឃើញទេ ពីឡៅឌីសេនេះ ដើម្បីបង្ហាញថាវាចប់ហើយ ថានាងបានបោះត្រានៅទីនោះ ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺនៅខាងក្រៅ។ មិនដែលនិយាយថាទ្រង់យាងមកម្តងទៀត អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះយើងរកឃើញវានៅថ្ងៃនេះ ដោយដាក់ព្រះបន្ទូល

ចេញ ដូចជាវាតែងតែមាន។

121 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ លោកម៉ូសេ ជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំង...ឬយើងហៅគាត់...ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងយល់ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថាគាត់គឺជាព្រះមេស្ស៊ី។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងដែលត្រូវបានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនោះ។ គឺលោកម៉ូសេ! តើអ្នកជឿទេ? ប្រាកដណាស់ ពាក្យ—ពាក្យ*ព្រះមេស្ស៊ី*មានន័យថា "អ្នកចាក់ប្រេងតាំង។" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ណូអេត្រូវបាន*ចាក់ប្រេងតាំង*នៅសម័យរបស់គាត់។ អ័ប្រាហាំបាននិយាយថានឹងមាន...ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នឹងស្នាក់នៅបួនរយឆ្នាំនៅក្នុងទាសភាព ហើយពួកគេនឹងត្រូវបាននាំចេញដោយដៃដ៏ខ្លាំងក្លា និងអ្វីដែលគាត់នឹងបង្ហាញៈ ទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យរបស់គាត់...និង—និងជំនាន់ដែលនឹងមកដល់ ហើយនឹងធ្វើអ្វី។ ហើយលោកម៉ូសេបានឈរនៅទីនោះ ដែលជា*ព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំង*នៅថ្ងៃនោះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលគាត់អាចដាក់ដៃរបស់គាត់នៅក្នុងទ្រូង។ ហេតុអ្វី? គាត់បានឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន! សិរីរុងរឿងរបស់សេគីណាដ៏អស្ចារ្យនៅជុំវិញគាត់។ រាល់ចលនាដែលគាត់បានធ្វើតំណាងឱ្យព្រះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំគួរតែឈរឥឡូវនេះ។ ត្រូវហើយ! ជំនួសឱ្យការនោះ យើងបានបិទនៅលើភាពរីករវនៃអ្វីមួយនិកាយមួយចំនួន។

122 ប៉ុន្តែលោកម៉ូសេត្រូវបានទាក់ទាញ ហើយគាត់ចេញទៅម្ខាង។ ហើយមានបង្គោលភ្លើងព្យួរនៅទីនោះក្នុងគុម្ពោតព្រៃនោះ។ ហើយនៅទីនេះលោកម៉ូសេបានចាក់ប្រេងតាំង។ គ្មានការសង្ស័យទេ បុរសនោះមិនដឹងថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វីទេ។ និមិត្តសញ្ញាដែលគាត់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅពេលគាត់ឈរនៅទីនោះ ជាមួយដំបងគង្វាលរបស់គាត់ ហើយដឹងថានោះជាដំបងនៅទីរហោស្ថាន។ វាបានប្រែទៅជាសត្វពស់ បន្ទាប់មកក្លាយជាដង្វាយធួន សត្វពស់នោះបានធ្វើនៅទីរហោស្ថាន។ គ្រប់ការទាំងអស់ដែលគាត់បានធ្វើ...នោះជាសញ្ញានិងជាសំឡេងដែលនិយាយទៅកាន់ប្រជាជន។ ឃើញទេ មានអ្វីមួយទាក់ទងជាមួយគាត់។ ហើយលោកម៉ូសេប្រហែលជាមិនស្គាល់វាដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែគាត់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងនៅថ្ងៃនោះ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកនាំសារដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ដូច្នេះប្រសិនបើគាត់ជាអ្នកនាំសារនៅសម័យនោះ គាត់គឺជាព្រះមេស្ស៊ីនៅសម័យនោះ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលបាន*ចាក់ប្រេងតាំង*។

ឥឡូវនេះ គាត់ យ៉ូស្វេ និងកាលែប ជាអ្នកជឿនៅក្នុងក្រុម (កត់សម្គាល់) ហើយព្យាយាមបង្រៀនអ្នកដទៃពីសេចក្ដីពិត។ ប៉ុន្ដែសូមមើល សាតាំង (ដាថាន និងកូរ៉ា) បានបណ្ដាលឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតត្រូវវិនាសនៅទីរហោស្ថាន។ ឥឡូវនេះ តើមានបញ្ហាអ្វី?

123 ព្រះបានហៅលោកម៉ូសេ។ គាត់មិនចង់ទៅទេ។ ហោរាទាំងនោះមានរឿងបែបនេះដែលត្រូវធ្វើរហូតដល់ពួកគេ—ពួកគេ...វាជារឿងពិបាកធ្វើ។ ពួកគេមិនចង់ចេញទៅក្រៅ ហើយត្រូវគេមើលងាយ។ ពួកគេចង់មានការប្រកបហើយទៅជាមួយពួកគេ—ហើយទៅជាមួយបងប្អូន។ ប៉ុន្ដែអ្នកឃើញទេ ដូចជា...ខ្ញុំជឿ...ខ្ញុំភ្លេចអ្វីដែលជាហោរា បាននិយាយថា "បើ...ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើបែបនេះទេ" (ពាក្យផ្សេងទៀត) "ប៉ុន្ដែបេះដូងរបស់ខ្ញុំទាំងមូលនឹងឆេះ។ ព្រះបានមានបន្ទូលហើយខ្ញុំត្រូវតែប្រគល់វា។" ថាតើពួកគេចូលចិត្តវា ថាតើពួកគេបានឆ្កាងទ្រង់ឬទេ ថាតើគេយកដុំថ្មគប់គាត់ឬអត់ អ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ...ព្រះបានមានបន្ទូលនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ហើយគាត់ត្រូវតែនិយាយវា។ មិនមែនខុសគ្នាទេ ប៉ុន្ដែត្រូវស្ដាប់បង្គាប់។ "ការគោរពប្រតិបត្តិប្រសើរជាងការលះបង់ ស្ដាប់ចុះ ទៅចៀមដែលធាត់។" ឃើញទេ វាស្ថិតនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ គាត់ត្រូវតែធ្វើវា។ វាជាជីវិតរបស់គាត់។ គាត់មិនអាចទប់វាបានទេ។ មានអ្វីមួយ ការលោតញាប់ដែលរុញពួកគេ។ ពួកគេមិនអាចប្រទានពរដល់វាឬដាក់បណ្ដាសាវាបានទេ។ ព្រះបានគ្រប់គ្រងពួកគេទាំងស្រុងរហូតដល់ទ្រង់—ទ្រង់ជាសំឡេងរបស់ពួកគេ សកម្មភាពរបស់ពួកគេ។ ហាលេលូយ៉ា!

124 ផ្ដល់ឱ្យខ្ញុំនូវក្រុមជំនុំដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងទាំងស្រុងជាមួយព្រះរហូតដល់គ្រប់សកម្មភាពនិងសកម្មភាពរបស់ពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើរនៅក្នុងសិរីល្អរបស់សេគីណា ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវព្រះមេស្ស៊ី (ជាអ្នកចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះ) ឈរនៅលើផែនដី។

125 មានម៉ូសេឈរនៅក្បែរគុម្ពោតដែលឆេះនេះនិងសិរីល្អរបស់សេគីណា។ ឈរនៅទីនោះ ចាក់ប្រេងតាំង គាត់មិនដឹងថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វីពិបាកទេ។ គាត់គ្រាន់តែស្ដាប់តាមអ្វីដែលសម្លេងបាននិយាយ "ដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក។ ទាញវាចេញ។ យកដំបងនោះ។ ប្រែក្លាយវាទៅជាសត្វពស់។ បោះវាចុះម្ដងទៀត។" មិនថាអ្នកណានិយាយអ្វីទេ គាត់កំពុងធ្វើវា។

126 បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញសិរីល្អរបស់ទ្រង់ដល់ទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សពូកែនិយាយទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានល្អទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។" ហើយទ្រង់បានបង្ហាញវាដល់គាត់។ ហើយគាត់បានចុះទៅយករបស់ទាំងនេះ ហើយដើម្បីបង្ហាញថាគាត់គឺជាព្រះមេស្ស៊ីដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ បុរសនោះបានកើបធូលីដីហើយបោះវាទៅលើអាកាស ហើយសត្វរុយនិងចៃបានហើរចេញពីធូលីដីនោះ ហើយគ្របលើផែនដី។ តើអាចបង្កើតអ្វីបាន ប៉ុន្តែព្រះ? យកទឹកពីទន្លេមកចាក់លើច្រាំង ហើយគ្រប់តំណក់ទឹកនៅទូទាំងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ប្រែទៅជាឈាម។ តើមានអ្វីអាចធ្វើបាន ប៉ុន្តែព្រះ? តើវាជាអ្វី? គាត់បានចុះចាញ់ទាំងស្រុងចំពោះព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងរបស់ព្រះរហូតដល់គាត់ជាព្រះមេស្ស៊ី។

127 ជនជាតិអេហ្ស៊ីបបានព្យាយាមបង្វែរវាតាមវិធីនេះ...អ្នកមិនជឿបានព្យាយាមបង្វែរវាចុះ។ អ្នកធ្វើជាជឿបានសាកល្បងគ្រោងការណ៍របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាននាំពួកគេទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ ហ្នឹងហើយ។ ពួកគេត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង។ ពួកគេ...ទ្រង់គឺជាព្រះមេស្ស៊ី។

128 ឥឡូវនេះសំណួរកើតឡើងនៅទីរហោស្ថាន។ នេះជាកន្លែងដែលវានាំមក... ឃើញទេ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកមើល បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវចាំថា មនុស្សទាំងនេះរីករាយនឹងពរជ័យ។ ពួកគេរីករាយនឹងការអធិប្បាយរបស់ហោរានេះ ជាអ្នកចាក់ប្រេងតាំងនេះ។ ពួកគេបានជឿគាត់។ ពួកគេបានដើរតាមគាត់។ ប៉ុន្តែនៅទីរហោស្ថាន មានម្នាក់បានក្រោកឡើងឈ្មោះ—ដាថាន ហើយម្នាក់ទៀតឈ្មោះកូរ៉ា។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "នេះត្រូវតែជាកិច្ចការរបស់មនុស្សតែម្នាក់។ ម៉ូសេគិតថាគាត់គឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលព្រះបានត្រាស់ហៅ។"

129 សារបុរសតែម្នាក់នោះ ពួកគេមិនចង់បានវាទេ។ ទេ ពួកគេមិនចង់បានវាទេ។ ហើយព្រះមិនដែលដោះស្រាយទេ ប៉ុន្តែជាមួយមនុស្សម្នាក់ក្នុងពេលតែមួយ។ វាតែងតែជាសាររបស់មនុស្សតែម្នាក់។ តើពេលណាដែលទ្រង់ដោះស្រាយជាមួយមនុស្សក្រៅពីមនុស្សតែម្នាក់? វាជាបុគ្គល។ វាមិនមែនជាក្រុមទេ។ អ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រះ អ្នករាល់គ្នាម្នាក់ៗ។ អ្នកនិយាយថា "អូ ខ្ញុំជឿវា។" អ្នកគ្រាន់តែ...អ្វីដែលអ្នកធ្វើ អ្នកគ្រាន់តែកំសាន្តវា។ អ្នកកំសាន្តអារម្មណ៍។

130 នេះគឺជាស្ត្រីម្នាក់ដែលឈរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំជាបុរសវ័យក្មេង កំពុងរង់ចាំរៀបការ។ នាងបំពេញតាមលក្ខណៈពិសេសរបស់ខ្ញុំគ្រប់វិធី។ នាងជាគ្រីស្ទានគួរឱ្យស្រឡាញ់ៈ នាងមើលទៅដូចជាមួយ នាងស្លៀកពាក់ដូចមួយ នាងធ្វើដូចមួយ នាងរស់នៅជាគំរូ។ ខ្ញុំនឹងសារភាពថានាងនឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាប្រពន្ធល្អ។ ប៉ុន្តែនាងមិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេរហូតដល់ខ្ញុំយកនាងមកធ្វើជារបស់ខ្ញុំ។

នោះជារបៀបដែលសារ។ អ្នកអាចអាណិតអាសូរវាហើយនិយាយថា "វាត្រូវហើយ។" ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវយកវាដោយខ្លួនឯងដើម្បីក្លាយជាផ្នែកមួយនៃវា។ បន្ទាប់មកអ្នកនិងសារក្លាយជាតែមួយ។ បន្ទាប់មកការចាក់ប្រេងតាំងនៅជាមួយអ្នក ដូចជានៅជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត។

131 ឥឡូវនេះ សាតាំង វាមិនបានជឿវាទេ។ ដាថាន...គាត់បានទទួលដាថានហើយពួកគេមិនជឿវា បណ្តាលឱ្យពួកគេទាំងអស់ត្រូវវិនាស។

ប៉ុន្តែអ្នកនិយាយថា "ចាំបន្តិច បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកនិយាយថា 'បីនាក់ៈ ម៉ូសេ យ៉ូស្វេ និងកាលែប។'" នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ នោះហើយជាអ្វីដែលមាន។ "ប៉ុន្តែនៅទីនេះអ្នកគ្រាន់តែនិយាយថា 'ពីរ។' អ្នកនិយាយនៅទីនេះថា 'មាន...'"

132 អ្នកនិយាយថា "សាតាំងដ៏អស្ចារ្យ។" ប៉ុន្តែមានព្រះដ៏អស្ចារ្យផងដែរ ដែលបានចាក់ប្រេងតាំងទាំងបីនេះ។ ឥឡូវនេះ សាតាំងបានចាក់ប្រេងតាំងតែប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែម្នាក់ទៀតមក ម្នាក់ទៀតមក គ្រាន់តែមើលពីរបីនាទី។ គាត់មកកន្លែងកើតហេតុ ឈ្មោះរបស់គាត់គឺបាឡាម។ គាត់ជាហោរាដែលស្រឡាញ់លុយ ដែលហៅថាហោរា ហោរាក្លែងក្លាយ។

133 តែងតែមានហោរាគ្រប់ប្រភេទ។ ហើយតែងតែនៅជាមួយអ៊ីស្រាអែលនិងជាមួយក្រុម តែងតែមានហោរា ពួកគេជាសាប៊ូទន់ ហោរាពពុះដែលដើរតាមហើយចង់បានពាក្យល្អៗរបស់ស្តេច ហើយដៃចេញ ហើយមិនអីទេ ដូចជាអ័ហាប់មានបួនរយនាក់នៃពួកគេទាំងអស់ស្លៀកពាក់តាមរបៀបសាសនារបស់ពួកគេ។ ហើយគាត់បានប្រាប់យេ-...គាត់បានប្រាប់—នេះ—ស្តេចដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ គឺយ៉ូសាផាត បាននិយាយថា "ហេតុអ្វី ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំមានហោរាហេព្រើរបួនរយនាក់ ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងល្អ។"

134 ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាមកហើយទាយ។ ប៉ុន្តែបុរសនោះមានព្រះគ្រប់គ្រាន់

នៅក្នុងគាត់ដើម្បីដឹងថាវាខុស ពីព្រោះគាត់ដឹងថាអេលីយ៉ាបានដាក់បណ្ដាសារឿងនោះ។ ហើយតើព្រះអាចប្រទានពរដល់អ្វីដែលទ្រង់បានដាក់បណ្ដាសាដោយរបៀបណា? គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកមានមួយបន្ថែមទៀតដែលយើងអាចសួរបានទេ?"

135 គាត់បាននិយាយថា "បាទ អ្នកមានមួយនៅទីនេះ មីកាយ៉ាជាកូនរបស់អ៊ីមឡា។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំស្អប់គាត់។" បាននិយាយថា "ទ្រង់នៅលើយើងគ្រប់ពេលវេលាដែលថ្កោលទោសខ្ញុំហើយប្រាប់ខ្ញុំគ្រប់យ៉ាងអាក្រក់។" តើអាច... តោបានគ្រហឹម។ ព្រះបានមានបន្ទូល។ តើអ្នកណាមិនអាចនិយាយការពិតបាន? នៅពេលដែលវាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គាត់ត្រូវតែដាក់បណ្ដាសារឿងនោះ។ ពួកគេតែងតែមានហោរាក្លែងក្លាយ។ ប៉ុន្តែពួកគេក៏មានរបស់ពិតជានិច្ចដែរ។ សូមចាំថា មិនមានសាលាទាំងមូលរបស់ពួកគេទេ។ មានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយនោះជារបៀបដែលវាកើតឡើងនៅថ្ងៃណាមួយ។ នោះហើយជារបៀបដែលវាកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។

136 ហោរានៃថ្ងៃនេះគឺជាព្រះបន្ទូលនេះ។ ហ្នឹងហើយ។ ហោរា ថ្ងៃនេះ មិនមែនអ្វីៗទាំងអស់នេះខុសគ្នាទេ...នេះគឺជាហោរាមេតូឌីស្ទ ជាហោរាបាទីស្ទ ហោរាពេនទីកុស្ត ហោរាគ្រប់ប្រភេទនៅជុំវិញ ទូទាំងប្រទេស។ ប៉ុន្តែនៅតែមានៈ មានហោរាពិតតែមួយ គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ហ្នឹងហើយ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ! ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលៈ ជាព្រះបន្ទូលនៃសម័យកាល។

137 សូមកត់សម្គាល់ទ្រង់ឥឡូវនេះ នៅពេលយើងធ្វើដំណើរ។ យើងរកឃើញថាយ៉ូស្វេនិងកាលែប...ហើយបន្ទាប់មកបាឡាមមកនៅក្នុងហោរាដែលជួល។ តើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់បានដើរលើគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បន្ទាប់ពីព្រះបានបង្ហាញវាដល់គាត់។ ទ្រង់តំណាងឱ្យនិកាយ សព្វថ្ងៃនេះ។ យើងនឹងបង្ហាញថាគ្រាន់តែពីរបីនាទីទៀត ដាថាន តើគាត់ជាអ្វី ហើយអ្នកដែលនៅសល់ជាអ្វី។ ឥឡូវនេះបាឡាមតំណាងឱ្យនិកាយ។ បុគ្គលដែលគួរ ឬមិនគួរ គួរតែដឹងប្រសើរជាង។ គាត់ដឹងថាវាខុស។ ប៉ុន្តែតើគាត់បានធ្វើអ្វីបន្ទាប់ពីនោះ? ព្រះបានប្រទានការព្រមានដល់គាត់ ហើយគាត់នៅតែដើរឆ្លងកាត់ការព្រមាននោះ។ គាត់ឆ្កួតនឹងលុយនិងប្រជាប្រិយភាពដែលគាត់អាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ហើយក្រុមជំនុំដែល

កំពុងធ្វើសព្វថ្ងៃនេះ ក៏ដើរចូលទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោកនៃព្រះវិហារ។ ហើយរាល់ការព្រមានកំពុងផ្ទុះឡើងនៅទូទាំងប្រទេស និងទីសម្គាល់និងការអស្ចារ្យនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។ ពួកគេដើរចូលទៅក្នុងវាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពីព្រោះពួកគេស្រឡាញ់ការសរសើររបស់មនុស្សច្រើនជាងពួកគេស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

138 ខ្ញុំមានមិត្តល្អម្នាក់នៅទីនោះ ដែលកំពុងអធិប្បាយសារនោះ ពេនទីកុស្ដប្រាប់មនុស្ស ព្យាយាមបង្រួបបង្រួមក្រុមជំនុំជាមួយគ្នា។ ដោយនិយាយថា "យើងត្រូវតែចូលមកក្នុងនេះ ចលនាសាសនានេះ។" ហេតុអ្វី អ្នកខ្លះនៅក្នុងពួកគេ... ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ និកាយទាំងនេះជាច្រើនដែលមិនជឿលើកំណើតព្រហ្មចារី និងរបស់ផ្សេងគ្នាទាំងអស់នេះ ហើយពួកគេទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់នោះ។ តើពីរនាក់អាចដើរជាមួយគ្នាយ៉ាងម៉េចបាន លុះត្រាតែពួកគេយល់ស្របគ្នា? បន្ទាប់មក អ្នកបាននិយាយថា "អាម៉ែន" ទៅនោះ ខ្ញុំឆ្ងល់អំពីរឿងនេះឥឡូវនេះ: ដូច្នេះតើមនុស្សអាចនិយាយថាគាត់ជាគ្រីស្ទាន ហើយពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបដិសេធថាព្រះបន្ទូលគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត? ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងអ្នកនឹងកាត់ពាក្យនោះ គ្រប់ពាក្យ "អាម៉ែន។ អាម៉ែន។ អាម៉ែន។" នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលនិយាយអ្វីមួយ អ្នកនិយាយថា "នោះជាសេចក្ដីពិត។" អាម៉ែន!...ពីព្រោះអ្នកបានយល់ស្របនឹងព្រះបន្ទូល។ អ្នកបានយល់ព្រមជាមួយព្រះ។ អ្នកនិងព្រះគឺតែមួយ។ ព្រះគង់នៅក្នុងអ្នក។ អ្នកជាកូនប្រុសឬកូនស្រីរបស់ទ្រង់ ធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាព្រះមេស្ស៊ីសម្រាប់ទ្រង់ ជាព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងរស់នៅក្នុងអ្នក។

139 សូមកត់សម្គាល់ បាឡាមបានដើរឆ្លងកាត់រឿងទាំងនេះ។ គាត់គឺជានិកាយដ៏ល្អឥតខ្ចោះនិងជាចម្លើយដ៏ល្អឥតខ្ចោះចំពោះរសជាតិរបស់ពួកគេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលដាថានចង់បាន។ នោះហើយជាអ្វីដែលកូរ៉ាចង់បាន។ ពួកគេចង់បង្កើតអង្គការមួយចេញពីវា។ បាននិយាយថា "យើងមានបុរសបរិសុទ្ធនៅទីនេះ។"

140 ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាបុរសពីរនាក់នឹងដើរជាមួយគ្នាល្អឥតខ្ចោះប៉ុណ្ណាទេ វាមានភាពខុសគ្នានៅក្នុងពួកគេ។ ច្រមុះរបស់យើងមិនដូចគ្នាទេ។ ស្នាមមេដៃរបស់យើងមិនដូចគ្នាទេ។ មានរឿងជាច្រើនអំពីយើង...ប៉ុន្តែយើងអាចផ្ដល់ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកនូវការបញ្ចូលឈាម សូម្បីតែកូនភ្លោះ ហើយពួកគេនៅតែខុសគ្នា។ បន្ទាប់មក អ្នកឃើញទេ ព្រះគ្រាន់តែទទួលមនុស្សម្នាក់ចូលទៅក្នុងវង់នោះ ហើយម្នាក់ទៀតជឿ

លើរឿងនោះ។

141 ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សតែម្នាក់ និងមនុស្សជាច្រើនពីបុរសនោះ។ ដូចជាមនុស្សទាំងអស់ស្លាប់នៅក្នុងអ័ដាម ទាំងអស់រស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវមួយនៃការស្លាប់ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានចូលទៅក្នុងវា។ ហើយទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវនៃជីវិត ហើយដើរជាច្រើននៅទីនោះមានជីវិត។ ចេញពីមនុស្សតែម្នាក់ មិនមែនមនុស្សរាប់សិបនាក់មកស្លាប់ទេ។ មនុស្សរាប់សិបនាក់មិនចាំបាច់ធ្វើបាបទេ។ មនុស្សម្នាក់បានធ្វើបាបមួយ។ បុរសម្នាក់បានបង់ការពិន័យពេញលេញ។ វាមិនត្រូវការវារនៅលើជង្គង់របស់អ្នក ហើយនិយាយថា *ជ័យហោម៉ារី* និងប្រភេទផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ និងឧទ្ទិសដល់មនុស្សស្លាប់។ ព្រះយេស៊ូវបានសុគតថាអំណោយទាននៃព្រះអាចមានសេរីភាព។ ទ្រង់បានសងបំណុលទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ យើងចង់មានអ្វីផ្សេងទៀតដើម្បីនិយាយចូលទៅក្នុងវា។

142 មើលនេះឥឡូវនេះ។ មិត្តទាំងនេះបានដើរទៅទីនោះហើយនិយាយថា "មែនហើយ អ្នកព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្លួនអ្នកក្លាយជាបុរសតែមួយគត់នៅក្នុងក្រុម។ អ្នកគិតថាអ្នកគឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់។"

143 ហើយម៉ូសេបានអស់កម្លាំងជាមួយពួកគេ។ គាត់ត្រឡប់ទៅវិញ និយាយថា "ព្រះបិតា..."

144 គាត់បាននិយាយថា "ញែកខ្លួនអ្នកចេញពីពួកគេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ..."

145 "ទាំងអស់—ទាំងអស់ដែលនៅខាងព្រះ សូមមកទីនេះ។" ហើយទ្រង់បានបើកផែនដីឡើងហើយលេបពួកគេ។ តើវាត្រូវទេ? គិតទៅបងប្អូន។ អូ ខ្ញុំអើយ! ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនជឿគាត់? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនជឿ—នោះ—នោះ—ថាលោកម៉ូសេនេះគឺជាអ្នកដឹកនាំនោះ ជារបស់ព្រះ? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេចង់ឈ្លោះជាមួយគាត់? តែងតែរអ៊ូរទាំនិងត្អូញត្អែរ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះហើយរំកិលចុះក្រោម...ហើយម៉ូសេ...ព្រះបានបង្ហាញ—ថាម៉ូសេគឺជាព្រះមេស្ស៊ីដែលបានចាក់ប្រេងតាំងរបស់ទ្រង់។ អ្នកឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែ...ឃើញទេ នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ពួកគេចង់បានអ្វីខុសគ្នា។

146 តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះអ្នកពេនទីកុស្ត? ប៉ុន្មានឆ្នាំមុនអ្នកចេញពីភាព

រញ៉េរញ៉ៃដែលហៅថានិកាយ ដើម្បីបង្កើតខ្លួនអ្នកជាពេនទីកុស្ត។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចង់ត្រលប់ទៅវាម្តងទៀត? អង្កាមត្រូវតែមក។ (គ្រាប់ធញ្ញជាតិមិននៅទីនេះនៅឡើយទេ។) ឃើញទេ? សូមកត់សម្គាល់ នោះជារបៀបដែលពួកគេបានធ្វើ។ នោះគឺនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ពួកគេត្រូវតែធ្វើវា។

147 ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ដាថានមានគំនិតមួយដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាអាចបង្កើតសាសនាដ៏អស្ចារ្យមួយចេញពីវា។ អ្នកដឹងទេ សូម្បីតែសាវ័កពេត្រុសក៏មានគំនិតដូចគ្នានៅលើភ្នំផ្លាស់ប្តូរ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរយើងសង់រោងឧបោសថបីនៅទីនេះ មួយសម្រាប់ម៉ូសេ និងមួយសម្រាប់ច្បាប់ និងមួយទៀតសម្រាប់ហោរាមួយ..."

148 ហើយខណៈពេលដែលគាត់កំពុងនិយាយនៅឡើយ មានសំឡេងមួយចុះមកនិយាយថា "នេះគឺជាកូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ចូរស្តាប់ទ្រង់។" នោះហើយជាពេលដែលពួកគេបានក្រឡេកមើលទៅក្រោយ ពួកគេបានឃើញតែព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។ នៅទីនោះទ្រង់បានឈរ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវស្តាប់ គឺជាព្រះបន្ទូលនោះ។ នោះគឺជាទ្រង់នៅគ្រប់សម័យកាល។ សូមមើលអ្វីដែលព្រះបន្ទូលនិយាយសម្រាប់សម័យកាលនោះ ហើយមើលព្រះបានចាក់ប្រេងតាំងវា ហើយទៅជាមួយវា។ ហ្នឹងហើយ។

149 ពួកគេបានដើរតាមបង្គោលភ្លើងទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ អស់អ្នកដែលឆ្លងកាត់បានធ្វើ អ្នកផ្សេងទៀតត្រូវវិនាស។ សូមកត់សម្គាល់ ពួកគេចង់បានព្រះបន្ទូលលាយជាមួយលោកិយ...បណ្តាលឱ្យពួកគេមានកំហុស។ ហើយកត់សម្គាល់អ្វីដែលវាបានធ្វើចំពោះពួកគេ។ ព្រះបន្ទូល...ពួកគេបានខកខានវាដោយសារតែពួកគេមិនទទួលយកព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ឃើញទេ អ្នកត្រូវតែមានរបស់ក្លែងក្លាយ...ដំបូងអ្នកត្រូវតែមានរបស់ពិត ដើម្បីធ្វើឱ្យក្លែងក្លាយចេញពីវា។ ហើយនៅទីនោះពួកគេមានវា ហើយព្រះបានបង្ហាញថាទ្រង់មិននៅជាមួយវាទេ។

150 គិតពីរបៀបដែលព្រះបន្ទូលបានធ្វើឲ្យពួកគេស្គាល់ ដោយត្រូវបានបើកសម្តែងឲ្យឃើញ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលម៉ូសេបានទាយនឹងកើតឡើង។ ដែលគាត់បានហៅឱ្យនាំពួកគេទៅកាន់ទឹកដីសន្យានេះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលម៉ូសេបានទាយបានកើតឡើងនៅទីនោះ។ មិនមានពាក្យណាមួយបរាជ័យឡើយ។ តើជាឯក

សិទ្ធិអ្វី ដែលគួរមាន ដើម្បីដឹងថាអ្នកកំពុងដើរនៅទីរហោស្ថាន...ហើយនៅទីនោះ បន្ទាប់ពី...នៅពេលដែលគាត់បានប្រាប់ពួកគេពីសារ ពួកគេត្រូវតែជឿជាមុនសិន។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីគាត់បានយកពួកគេចេញពីទីនោះ បន្ទាប់មកព្រះមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់ដល់ពួកគេថាខ្ញុំជាបង្គោលភ្លើងដែលអ្នកបានជួបនៅទីរហោស្ថាន។"

151 ដូច្នេះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រមូលពួកគេទាំងអស់គ្នានៅជុំវិញភ្នំ។" ហើយទ្រង់យាងចុះមកលើកំពូលភ្នំស៊ីណាយ។ ហើយព្រះចាប់ផ្តើមផ្គរលាន់ចេញមក។

152 ហើយប្រជាជនបាននិយាយថា "កុំឲ្យព្រះមានបន្ទូល។ សូមឲ្យលោកម៉ូសេនិយាយ។ កុំឲ្យ..."

153 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងមិននិយាយទៅកាន់ពួកគេដូចនេះទៀតទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងលើកពួកគេឡើងជាហោរាដែលនឹងនិយាយក្នុងនាមខ្ញុំ។" ឃើញទេ? ដូច្នេះយើងដឹងថានោះជាអ្វីដែលព្រះតែងតែធ្វើ។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនបានឃើញវាតាំងពីដំបូង? មើលរឿងទាំងអស់នេះ ហើយបន្ទាប់មករអ៊ូរទាំប្រឆាំងនឹងសារដែលកំពុងនាំពួកគេទៅទឹកដីសន្យា ដែលបានចាប់ផ្តើមពួកគេត្រឹមត្រូវ ហើយនាំពួកគេទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែ...ពួកគេត្រូវរអ៊ូរទាំប្រឆាំងនឹងវា។ គិតថាតើល្អឥតខ្ចោះ...របៀបដែលពួកគេអាចដើរជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើរជាមួយព្រះអម្ចាស់។ តើជីវិតត្រូវរស់នៅទីរហោស្ថាន! នៅពេលយប់...បរិភោគនំម៉ាណាពេលព្រឹក ដែលធ្លាក់ចុះពេញមួយយប់។

154 អ្នកដឹងទេ វាក្លាយជារឿងធម្មតាសម្រាប់ពួកគេរហូតដល់ពួកគេនិយាយថា "ព្រលឹងរបស់យើងស្អប់នំប៉័ងនេះ។" ឃើញទេ? ហើយនោះជារបៀបដែលវាបាននៅជាមួយយើង។ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតពីក្រុមតូចៗដែលយើង...នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចតូចរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ នៅទូទាំងប្រទេស។ ការមើលឃើញមិនត្រឹមតែការព្យាបាលនិងអ្វីៗប៉ុណ្ណោះទេ ដែលតែងតែមាន។ ការព្យាបាល ព្រះតែងតែមានកន្លែងព្យាបាលនៅកន្លែងណាមួយ។ សូម្បីតែទ្រង់មាន—មួយ—ទេវតានៅលើអាងទឹកម្តង។ ហើយទ្រង់...គ្រប់ប្រភេទ។ នេះ—ពស់លង្ហិននៅទីរហោស្ថាន។ អ្នកតែងតែមាននិមិត្តសញ្ញានៃការព្យាបាល។ (នោះមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយទេ។) ការព្យាបាលគឺជារឿងមួយដែលទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់មនុស្ស។ នរណាម្នាក់នឹងបរិច្ចាគទៅកម្មវិធីព្យាបាល។ ពួកគេនឹង—ពួកគេនឹងបរិច្ចាគទៅពិធីបុណ្យចម្រៀង។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ព្រលឹងដែលបាត់បង់ ពួកគេមិនមានអ្វី

ទាក់ទងនឹងវាទេ។ ឃើញទេ ឥឡូវនេះ មិនត្រឹមត្រូវទេឬ? ឃើញទេ? យើងមានអ្វីគ្រប់យ៉ាង...ដល់ព្រលឹងដែលបាត់បង់។ មិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយវាទេ។ ពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ចូលទៅក្នុងអ្វីទាំងអស់។ និយាយថា "មិនអីទេ គាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។ វានឹងមិនប៉ះពាល់ដល់អ្វីឡើយ។"

155 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងរកឃើញនៅទីនេះ...(ជិតមកដល់ល្បឿនតាមដែលយើងអាចធ្វើបាននៅទីនេះ។) គិតថាតើវាល្អឥតខ្ចោះប៉ុណ្ណា។ ខ្ញុំមើលចុះក្រោម—ថ្ងៃដែលយើងនៅទីនេះនៅលើផែនដីនេះ។ មើលអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានធ្វើ។ បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យ និងការអស្ចារ្យ និងអព្ភូតហេតុដែលយើងទាំងអស់គ្នារីករាយ។ បន្ទាប់មកមើល...បន្ទាប់មកមកសារនៅពីក្រោយវា។

156 មើលអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ដើរតាម មិនមែនគ្រាន់តែដោយខ្លួនឯងទេ បុរសនៅជាមួយអ្នក។ ឃើញចង្កោមទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌ អង្រួនផែនដីទាំងមូល គ្រាន់តែឈរនៅទីនោះ។ ហើយកាសែតសរសេរវាឡើង នៅពេលដែលត្រូវបានព្យាករណ៍ជាច្រើនខែនិងខែមុនពេលនឹងកើតឡើង។ នៅទីនោះ ទ្រង់បានឈរនៅទីនោះ ហើយមានបន្ទូលថា "ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ សូមត្រឡប់មកវិញ។ បើកត្រាទាំងប្រាំពីរនៃអាថ៌កំបាំងដែលត្រូវបានលាក់កំបាំងតាមរយៈការធ្វើកំណែទម្រង់និងអ្វីៗ នាំវាចេញ។" បន្ទាប់មកមានការអធិប្បាយពី*ពូជរបស់សត្វពស់* និងរឿងទាំងអស់នេះដូចនោះ។ ហើយតើបព្វជិតធ្វើអ្វី? ជំនួសឱ្យការនិយាយថា..."ហេតុអ្វី លូធើនិយាយ*បែបនេះឬបែបនេះ*។" ពួកគេគ្រាន់តែ...ពួកគេនឹងមិនដែលឃើញវាទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែអ្វីដែលជាឯកសិទ្ធិសម្រាប់យើងដែលជឿ ដើម្បីដើរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

157 ឈរនៅទីនោះហើយឃើញខ្យល់គួចចេញពីមេឃ។ វាបានបំផ្ទុះភ្នំមួយពាក់កណ្តាលជាពីរ ឈរនៅទីនោះដែលយើងនៅ កាត់កំពូលដើមឈើនិងអ្វីៗដូចនោះ។ ហើយការផ្ទុះនៃព្រះបន្ទូលចេញមកហើយអង្រួននៅទីនោះបីដង បាននិយាយថា "មើលវាទៅឆ្នេរខាងលិច។" បានទៅទីនោះហើយអង្រួនអាឡាស្កា។ ហើយចុះមកឆ្នេរខាងលិចឥឡូវនេះ។ ពិតប្រាកដណាស់។

158 ថ្ងៃមុន ខ្ញុំបានយកថ្មមួយហើយបោះវាទៅលើអាកាស ហើយនិយាយថា "**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** 'ពេលវេលាមកដល់ហើយ ការជំនុំជំរះនឹងចាប់ផ្តើមនៅលើផែនដី។ ការរញ្ជួយដីនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាងនឹងកើតឡើង។ ហើយឆ្នេរខាងលិច

ទាំងអស់នឹងត្រូវរញ្ជួយជាដើម។” មើលទៅល្អឥតខ្ចោះ។ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺពិតជាដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ តើយើងអាចត្រឡប់ក្រោយដោយរបៀបណា បងប្អូន? ចូរយើងរក្សាជំនឿរបស់យើងចំពោះទ្រង់។

159 ពួកគេនិយាយថា “តើនេះជានរណា?” យើងដឹងថាវាជានរណា។ វាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត ជាបង្គោលភ្លើង។ នៅពេលដែលលោកម៉ូសេពេលវេលា សូមមើលអ្វីដែលវាបានធ្វើ បានវាយបង្គោលភ្លើងនៅថ្ងៃនេះ។ វាតែងតែ...ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនជឿថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះបន្ទូល? ពួកគេមានការបកស្រាយនិងការយល់ដឹងខុស។ ដូចអេវ៉ាបានធ្វើដូច្នេះពួកគេធ្វើឥឡូវនេះ។

160 បន្ទាប់មកបាឡាមនិងគោលលទ្ធិរបស់គាត់គឺត្រឹមត្រូវសម្រាប់ពួកគេ។ ហើយទើបតែបានស្គាល់រសជាតិរបស់ពួកគេ។ នៅឯពិធីជប់លៀង មើល...នៅឯពិធីបុណ្យរបស់ជនជាតិម៉ូអាប់ ឃើញទេ...អូ អ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ សូមមើល វាគឺជារបៀបដែលរូបភាពនៅថ្ងៃនេះ របៀបដែលវាត្រលប់មកវិញ។ (ខ្ញុំទុកអ្នកយូរពេក។) ប៉ុន្តែមើលចុះ សូមកត់សម្គាល់បន្តិច បុណ្យរបស់ជនជាតិម៉ូអាប់។ ឃើញទេ ប្រសិនបើគាត់មិនអាចយកពួកគេចេញពីទីនោះតាមវិធីមួយ បាឡាមបានធ្វើ បន្ទាប់មកគាត់បានរៀបចំពួកគេជាមួយគ្នា។ ប្រសិនបើគាត់មិនអាចដាក់បណ្តាសាខ្លួនឯងបាន...គាត់កាន់តែដាក់បណ្តាសា នោះព្រះក៏កាន់តែប្រទានពរ។ គ្រាន់តែរក្សា...

161 ឃើញទេ នោះជាអ្វីដែលគាត់បានធ្វើចំពោះពួកពេនទីកុស្ត។ ពួកគេបាននិយាយកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន នៅពេលដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាចាប់ផ្តើម “អ្នកនឹងមិនទៅណាទេ។ គ្មានអ្វីសម្រាប់អ្នកទេ។ អ្នក—អ្នកនឹងឆេះ។ អ្នកគ្រាន់តែជាក្រុមនៃអ្នកនិយមជ្រុល។” ប៉ុន្តែរាល់ពេលដែលពួកគេព្យាយាមដាក់បណ្តាសាអ្នក អ្នកត្រលប់មកវិញម្តងទៀត។ ព្រះបានបន្តបើកសម្តែងសាររបស់ទ្រង់។ ចុះពីសភាចាស់ ត្រឡប់ទៅគ្រាដើមវិញ ក្រុមប្រឹក្សាទូទៅ។ បន្ទាប់មកទ្រង់បាននាំមកនៅពេលដែលពួកគេបានទទួលព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ បន្ទាប់មកមានម្នាក់លោតមកតាមផ្លូវនេះ ហើយម្នាក់ទៀតរត់ទៅបាត់...បានរៀបចំ*នេះ*និង*នោះ*។ ព្រះបានរក្សាព្រះពរ។

162 ឥឡូវនេះ មែនហើយ គាត់បានឃើញគាត់មិនអាចដាក់បណ្តាសាអ្នក

បានទេ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះតើគាត់នឹងធ្វើអ្វី? គាត់នឹងរៀបចំអ្នក។ នាំអ្នកមក..."អូ យើងទាំងអស់គ្នាគឺតែមួយ។" ឃើញទេ? "យើងទាំងអស់គ្នាជឿលើព្រះតែមួយ។" ដូច្នេះនោះជាអ្វីដែលបាឡាមបានធ្វើ។ ហើយយូដាសមិនបានព្រមានយើងពីរឿងនេះទេឬ? ពួកគេបានប្រព្រឹត្តខុសក្នុងផ្លូវ...នៅក្នុងគោលលទ្ធិរបស់បាឡាម ហើយត្រូវវិនាសនៅក្នុងការនិយាយរបស់កូរ៉ា។ តើយូដាស ជាបងប្អូនបង្កើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ មិនបានព្រមានយើងអំពីរឿងនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេឬ? ពួកគេដូចជាកាអ៊ីនតាំងពីដំបូង ជាអ្នកជួល។ ម្នាក់ដែលបានទៅព្រះវិហារហើយបានសាងសង់ព្រះវិហារនិង—ហើយបានសាងសង់អាសនៈនិងបូជា។ ពួកគេបានធ្វើខុសក្នុងផ្លូវរបស់កាអ៊ីន។ ពួកគេរត់តាមផ្លូវរបស់បាឡាម ហើយត្រូវវិនាសដោយការនិយាយរបស់កូរ៉ា។ យូដាសប្រាប់រឿងទាំងមូលដូចដែលយើងកំពុងធ្វើវានៅព្រឹកនេះ នៅទីនេះមុនអ្នក ដូចជាយើងកំពុងធ្វើវា។ រឿងទាំងមូលនៅទីនោះ។

163 ពួកគេបានវិនាសនៅក្នុងការនិយាយរបស់កូរ៉ា។ គ្រាន់តែគិតពីវា តើវាអាក្រក់ប៉ុណ្ណា។ គ្រាន់តែគិតពីអ្វីដែលកូរ៉ា...ឃើញទេ គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះយើងទាំងអស់គ្នានឹងទៅពិធីជប់លៀង។ យើងទាំងអស់គ្នាតែមួយ។" ជនជាតិម៉ូអាប់បានជឿលើព្រះ។ នោះជាកូនរបស់កូនស្រីឡុត។ ឃើញទេ? "យើងទាំងអស់គ្នាជឿលើព្រះតែមួយ។" ជាមូលដ្ឋាន ពួកគេពិតជាត្រឹមត្រូវ។ មើលបាឡាមនៅទីនោះ គ្រាន់តែជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដូចជាបាទីស្ទឬព្រីសប៊ីធើរៀនល្អនៅថ្ងៃនេះ។ គាត់ចេញមកនៅទីនោះ ហើយមានអ៊ីស្រាអែល ដែលមិនមាននិកាយ...ពួកគេជាប្រជាជាតិមួយ។ អ៊ីស្រាអែលមិនមែនជាប្រជាជាតិទេ វាគឺជាប្រជាជននៅពេលនោះ។ ពួកគេមិនចង់ទៅតាមផ្លូវរបស់ព្រះទេ ក្រោយមក។ ពួកគេចង់ធ្វើដូចប្រជាជាតិដទៃទៀត។ នោះហើយជាពេលដែលពួកគេបរាជ័យ។ ប៉ុន្តែដរាបណាពួកគេចង់នៅជាមួយព្រះ មិនអីទេ។

164 បាឡាមចេញមក គាត់មើលចុះ ហើយនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំដឹងថាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេជាអ្នកបម្រើព្រះបានរៀបការជាមួយប្រពន្ធរបស់បុរសម្នាក់ទៀត។" របស់ផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ អូប្រាកដណាស់ ពួកគេមានច្រើន។ គាត់ភ្លេចពួការស្រែក—របស់ស្តេចនៅក្នុងជំរុំ។ គាត់មិនដែលឃើញថ្មដែលវាយនោះ ហើយពស់លង្ហិនព្យួរនៅទីនោះសម្រាប់ដង្វាយធួន។ គាត់មិនបានដឹងថាពួកគេមិនត្រូវភ្ជាប់ជាមួយអង្គការណាមួយឡើយ។ ពួកគេត្រូវបានភ្ជាប់ទៅ

នឹងសេចក្ដីសញ្ញារបស់ព្រះ ហើយកំពុងដើរនៅក្នុងនោះ។ ឃើញទេ? ហើយបាឡាមបាននិយាយថាជាមូលដ្ឋានថា "ចូរសង់អាសនៈប្រាំពីរឱ្យខ្ញុំ។" នោះជាអ្វីដែលព្រះយេហូវ៉ាតម្រូវ។ នោះជាអ្វីដែលព្រះយេហូវ៉ាមានទាំងសងខាង។ "មិនអីទេ ដាក់កូនគោប្រាំពីរនៅលើវា។" នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើនៅទីនោះនៅក្នុងជំរុំនោះ។ "ដាក់ចៀមឈ្មោលប្រាំពីរឱ្យខ្ញុំ ព្រោះមានព្រះមេស្ស៊ីយាងមកនៅថ្ងៃណាមួយ។" ត្រូវហើយ។

165 ឃើញទេ ជាមូលដ្ឋាន ពួកគេទាំងពីរត្រឹមត្រូវ ជាមូលដ្ឋាន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយនៅពេលដែលគាត់ឃើញគាត់មិនអាចយកគាត់នៅលើនោះ គាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែរៀបចំខ្លួនយើងជាមួយគ្នានោះ។" ហើយនោះជាកន្លែងដែលពួកគេបានធ្វើខុស។

166 ហើយនោះជាកន្លែងដែលពេនទីកុស្ដបានធ្វើកំហុសរបស់វា នៅពេលដែលវារៀបចំដូចក្រុមជំនុំដទៃទៀត។ ខ្ញុំមិនមែនជាសត្រូវរបស់អ្នកទេ។ ខ្ញុំជាបងប្រុសរបស់អ្នក។ ប៉ុន្មានថ្ងៃនេះអ្នកនឹងដឹងថានោះជាការពិត។ ប្រហែលជាចំណាយពេលបន្តិច ព្រះអាទិត្យរិលបន្តិច ប៉ុន្តែថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងឃើញថាវាត្រឹមត្រូវ។

167 បន្ទាប់មកគោលលទ្ធិរបស់បាឡាមបានវាយប្រហារពួកគេ...នោះជាអ្វីដែលពួកគេចង់បាន។ "យើងទាំងអស់គ្នាតែមួយ។" ឃើញទេ? ដូច្នេះ ពួកគេបានទៅ។ ហោរាទាំងអស់របស់ពួកគេបានទៅជាមួយពួកគេ។ ហើយនៅឯពិធីនោះ បាននិយាយថា "ហើយយើងទាំងអស់គ្នាជឿថាមានព្រះតែមួយ។ ចូរយើងជឿវា។" គ្រាន់តែជាអ្វីដែលពួកគេនឹងស្វែងរក ពិតប្រាកដ។

168 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលមេតូឌីសនិងបាទីស្ទមិនអាចជួបជុំគ្នាបានទេដោយសារតែអង្គការរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលមានអង្គការមេមួយមក ដែលយើងទាំងអស់គ្នាអាចរួបរួមគ្នាបាន។ "អូ" អ្នកនិយាយថា "ពួកពេនទីកុស្ដនឹងមិនទទួលវាទេ។" ពួកគេនឹងមិនទទួលទេ? តើពួកគេធ្វើអ្វីនៅថ្ងៃមុននៅមីសសួរី? អ្នកបានអានឯកសាររបស់អ្នក ប្រាកដណាស់។ ឃើញទេ? អ្នកនឹងមិនអាចទេ? ទេ មិនមែនអ្នកពេនទីកុស្ដទេ អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាអ្នកទេ វាគឺជារដ្ឋាភិបាលនៅទីនោះដែលផ្លាស់ប្ដូរអ្នក។ នោះជាក្បាលដែលបង្វែរអ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ កុំទៅជាមួយវា។ អ្នកនៅឲ្យឆ្ងាយពីរឿងនោះ នោះជាសញ្ញារបស់សត្វ។ អ្នករួចផុតពីវាឱ្យ

បានលឿនតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ ឃើញទេ? នោះជាសាសនា...វាជាប្រមុខរដ្ឋាភិបាលដែលធ្វើចលនា។

169 យើងមិនដែលទៅធ្វើសង្គ្រាមជាមួយអាឡឺម៉ង់ឬអ្វីផ្សេងទៀតទេ មិនមែនអ្នកនយោបាយធំៗមួយចំនួនមកទីនេះដើម្បីបង្កើតកាំភ្លើងថ្មីហើយចាប់ផ្តើម...ខ្ញុំមិនចង់បានលុយចេញពី...លុយឈាមចេញពីកូនរបស់ខ្ញុំទេ ដែលត្រូវតែចេញពីទីនោះហើយស្លាប់សម្រាប់វា។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនោះជាអ្វី វាជានយោបាយដែលធ្វើវា។ ហើយពិភពលោកទាំងមូលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអារក្ស។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។ ហើយវានឹងមិនត្រឹមត្រូវទេរហូតដល់សហស្សវត្សរ៍នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកនិងកាន់កាប់។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងកំពុងមានបញ្ហាទាំងនេះ។ (ប្រញាប់ឡើង ដូច្នេះយើងអាចឆ្លងកាត់ឥឡូវនេះ។)

170 គ្រាន់តែជាអ្វីដែលកំពុងស្វែងរក...គ្រាន់តែជារឿងប៉ុណ្ណោះ។ នោះជាអ្វីដែលពួកគេចង់បាន។ ជ័យជំនះរបស់សាតាំងនៅឯពិធីបុណ្យម៉ូអាប់។ គាត់ក៏មានម្នាក់ទៀតមកដែរ។ ទ្រង់ទទួលពួកគេទាំងអស់តាមរបៀបដូចគ្នា។ រង់ចាំ...ទាំងអស់គ្នា! គ្រាន់តែគិតពីអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ ដូចគ្នាដែរ។ វាមិនដែលត្រូវចំណាយពេលធំ វែង បីឬបួនឆ្នាំដើម្បីគូរវាចេញទេ។ ពួកគេ...ជាហោរាក្លែងក្លាយជាមនុស្សដែលបានដើរលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ...រាល់ការព្រមានដែលព្រះបានបញ្ជូនឆ្លងកាត់ប្រជាជាតិ ហើយប្រាប់ពួកគេថា "ចេញពីវាទៅ! ចេញពីវា! ចេញពីវា!" ពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ពួកគេនឹងស្នាក់នៅទីនោះ។

171 ពួកគេព្រងើយកន្តើយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មិនអើពើនឹងព្រះបន្ទូល មិនអើពើនឹងទីសម្គាល់ មិនអើពើនឹងអ្វីដែលយើងមាន។ ទៅមុខទៀត "យើងនឹងមានវាយ៉ាងណាក៏ដោយ។ យើងនឹងបន្ត។ យើងត្រូវតែមានវា។ ហ្នឹងហើយ។ យើងទាំងអស់គ្នាតែមួយ។" ឃើញភាពល្ងីល្ងើរបស់អារក្សទេ? នោះជារឿងដូចគ្នាដែលពួកគេបានធ្វើនៅឯពិធីបុណ្យនីសៀ នៅនីសៀ ទីក្រុងរ៉ូម។ ពួកគេបានបង្កើតអង្គការមួយចេញពីវា ហើយនោះជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ សាតាំងមានពិធីបុណ្យនីសៀ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក...ស្តាប់ ខ្ញុំនឹងនិយាយពាក្យធំមួយនៅទីនេះ។ ហើយអ្នកនៅលើខ្សែអាត់ដែលចង់ជជែកវែកញែកអំពីរឿងនេះ ជជែកវែកញែកដោយខ្លួនឯង និងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងព្រះគម្ពីរ ឃើញទេ ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេ។

172 ស្តាប់! រាល់ពេលដែលព្រះបញ្ជូនអ្នកនាំសារហើយចាប់ផ្តើមសារ...ហើយនៅពេលដែលក្រុមជំនុំនោះ នៅពេលដែលក្រុមមនុស្សនោះក្លាយជាពិធីជប់លៀងរបស់និកាយ...នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកគេធ្វើវា។ នោះហើយជាកន្លែងដែលអ្នកប្រមូលផ្តុំបានធ្វើវា។ នោះហើយជាកន្លែងដែលអ្នកវៃឆ្លាតធ្វើវា។ នោះហើយជាកន្លែងដែលអ្នកផ្សេងទៀតបានធ្វើវា នៅក្នុងពិធីជប់លៀងនិកាយរបស់អ្នក បោះខ្លួនអ្នកទៅក្នុងរឿងដដែលដែលព្រះបានដាក់បណ្តាសាតាំងពីដំបូង។ នោះជាការពិត។ រាល់ពេលដែលក្រុមជំនុំមានការរីកផុសផុល...នៅក្នុងសម័យរបស់លូធើបន្ទាប់មក...តើមានអ្វីកើតឡើង? មេតូឌីស្ទ...គ្រប់សម័យកាល...ហ្វីងលី ហ្វាំងលី ហ្វីននី ទាំងអស់នៃពួកគេ នៅពេលដែលពួកគេមានការរីកផុសផុល តើពួកគេបានធ្វើអ្វីជាមួយវា? បោះវាទៅក្នុងពិធីជប់លៀងនិកាយ ហើយលូនចូលជាមួយពួកគេផ្សេងទៀត ដាក់ឃីហោលើអ្នកដូចជាពួកគេផ្សេងទៀត។ បន្ទាប់មកអ្នកមានក្រុមមនុស្សគ្រប់គ្រងអ្នក។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនអាចផ្លាស់ទីទៅឆ្ងាយបានទេ។ នោះជាការពិត។ អ្នកចាប់ផ្តើមអធិប្បាយពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន ដូចជាវា ហើយនិកាយមិនជឿទេ ដាក់អ្នកចេញ។ សាកល្បងវាម្តងហើយមើលថាតើវាត្រឹមត្រូវឬអត់។ អ្នកនឹងឃើញថាវាជាសេចក្តីពិត។ ឃើញទេ នៅឯពិធីជប់លៀងនិកាយរាល់ពេលដែលពួកគេត្រូវបានហៅទៅវា បុណ្យបាទ្បាម បញ្ហាកើតឡើង។ អូ លូធើរែសលី ពេនទីកុស្ត ហើយពួកគេទាំងអស់គឺជាជនរងគ្រោះនៃវា។

173 សូមកត់សម្គាល់ វាគឺនៅពេលនោះ ហាលេលូយ៉ា នៅពេលដែលលោកម៉ូសេដើរចេញទៅហើយនិយាយថា "តើនរណាសម្រាប់ខ្ញុំនិងព្រះ?" អាម៉ែន! ពេលនោះហើយដែលពួកលេវីទាញដាវរបស់គាត់ ហើយដើរកាត់ជំរុំ ហើយសម្លាប់អ្វីៗទាំងអស់។ ដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយវា។ អាម៉ែន! អ្វីគ្រប់យ៉ាង បុរសគ្រប់រូបដែលមានស្ត្រីជនជាតិម៉ូអាប់ ពួកគេបានសម្លាប់ពួកគេជាមួយគ្នា។ ឥឡូវនេះម៉ោងបានមកដល់ហើយ។ តើបុរសនោះនៅឯណា? តើកូនប្រុសរបស់អើរ៉ុន ជាសង្ឃខ្លះដែលមានបំណងទាញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដាវមុខពីរដ៏មុតនេះនៅឯណា? បាននិយាយថា "តើអ្នកណាឈរសម្រាប់ខ្ញុំនិងព្រះ?" តើគាត់នៅឯណា? អាចអញ្ជើញអញ្ជើញ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់ឆ្លើយទេ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? យើងមិនយល់ទេ។ យើងគ្រាន់តែ...មានអ្វីខុស។ សូមកត់សម្គាល់ ពួកគេនៅទីនោះ...ពេលនោះហើយដែលលោកម៉ូសេបានក្រោកឈរហើយនិយាយរឿងទាំងនេះ។

174 សូមកត់សម្គាល់ អំពើបាបរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានធ្វើនៅទីនោះ នៅពេលដែលពួកគេបានដាក់ខ្លួនពួកគេជាមួយម៉ូអាប់ ហើយធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជារូបកាយតែមួយ...អំពើបាបនោះមិនត្រូវបានអត់ទោសឱ្យពួកគេទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែទៅឆ្មេរនោះមួយនាទី។ (វាយឺតហើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមួយនាទី។) អំពើបាបរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានអត់ទោសឱ្យពួកគេទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេធ្លាប់បង្កើតទឹកដីសន្យាទេ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា សូមអភ័យទោស យ៉ូហាន៦ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងយ៉ូហាន៦ នៅពេលដែលពួកគេនិយាយថា "បុព្វបុរសរបស់យើងបរិភោគនំម៉ាណានៅទីរហោស្ថាន"...ពួកគេជាពេនទីកុស្ដ។ បងប្រុស ពួកគេបរិភោគនំម៉ាណា ពួកគេមានរបស់ពិត។

175 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ហើយពួកគេម្នាក់ៗបានស្លាប់។ ពួកគេត្រូវបានវិនាស។ ពួកគេទៅអស់កល្បជានិច្ច។" អំពើបាបរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានអត់ទោសឱ្យពួកគេទេ។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេបានបំពានកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ពួកគេជាមួយព្រះ ហើយរៀបចំជាមួយបាឡាម ហោរាជួលដែលមិនទទួលយកការព្រមានរបស់ព្រះ នឹងមិនយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នឹងមិនយកអ្វីពីព្រះទេ។ ប៉ុន្តែគាត់បានប្ដេជ្ញាថានឹងយកពួកគេទាំងអស់មកតែមួយ។ តើអ្នកអាចមើលឃើញភាពល្ងីល្ងើទេ? ខ្ញុំអាចនៅលើនោះបានយូរ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាអ្នកយល់ហើយ។ ឃើញទេ? សូមកត់សម្គាល់ អំពើបាបរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានអត់ទោសឱ្យពួកគេទេ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេដែលរស់នៅក្រោមពរជ័យទាំងនោះហើយបរិភោគនំម៉ាណានិងអ្វីៗទាំងអស់។

176 នៅពេលដែលសារពិត ពិតមកដល់ការបង្ហាញ ពួកគេបានរៀបចំវា។ "យើងនឹងយកជនជាតិម៉ូអាប់និងយើងរួមគ្នា។ ពួកគេជាអង្គការដ៏អស្ចារ្យ ប្រជាជាតិដ៏អស្ចារ្យ។ យើងមិនមែនសូម្បីតែ...យើងមិនមែនសូម្បីតែប្រជាជាតិមួយ។ យើងនឹងរៀបការជាមួយគ្នា—ហើយយើងនឹងមិនអីទេ។ យើងនឹងនៅជាមួយពួកគេ។" ហើយវាមិនត្រូវបានលើកលែងទោសឡើយ មិនដែល មិនដែលអត់ទោសឱ្យពួកគេ។

177 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ពួកគេម្នាក់ៗ*បានស្លាប់*។" បកប្រែពាក្យនោះជាភាសាហេព្រើរឬក្រិក ទាំងមួយ ឬសូម្បីតែនៅក្នុងភាសាអង់គ្លេសវាមានន័យថា "ការញែកចេញអស់កល្បជានិច្ច" ទៅជារៀងរហូត។ ហ្នឹងហើយ។

178 អូ បាទ ពួកគេបានឃើញការអស្ចារ្យ។ ពួកគេបានឃើញព្រះបន្ទូលបានចាក់ប្រេងតាំង។ ពួកគេបរិភោគនំម៉ាណាដែលមកពីស្ថានសួគ៌។ ពួកគេរីករាយនឹងពរជ័យនៃដង្វាយធួន។ ពួកគេបានឃើញថ្មដាដែលវាយនោះផ្តល់ទឹក។ ពួកគេបានផឹកពីវា។ ពួកគេបានស្គាល់ដោយផ្ទាល់ជាមួយវា។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ការបំបែកព្រះបន្ទូលនោះ...សូមអ្នកកុំភ្លេចឱ្យសោះ! នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនិងព្រះវរបិតាខ្ញុំគឺតែមួយ" មិនបាននិយាយថាមានបីទេ។ ហ្ន? នៅពេលដែលមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏អស្ចារ្យផ្សេងទៀតនៃបទគម្ពីរ...

179 បុរសម្នាក់មករកខ្ញុំនៅយប់ផ្សេងទៀតដើម្បីបង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងដែលខ្ញុំខុស ឬនិយាយអំពីព្រះត្រីឯក។ ខ្ញុំមានមិត្តល្អរាប់ពាន់នាក់។ ពួកគេនៅក្នុងបាប៊ីឡូននោះ។ ខ្ញុំមានមិត្តភក្តិអូណេសជាច្រើននៅបាប៊ីឡូននោះផងដែរ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើង? គាត់បាននិយាយថា "វាជាវាក្យស័ព្ទ បងប្រុសប្រាណហាំ។ តើអ្នកជឿលើព្រះត្រីឯកទេ?"

180 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាកដណាស់។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងយកពាក្យរបស់អ្នក: វាក្យសព្ទ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកជឿវាដោយរបៀបណា?"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿលើព្រះតែមួយ។"

ខ្ញុំនិយាយថា "អ្នកធ្វើបានល្អ។" ឃើញទេ?

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាមានព្រះតែមួយ និងមនុស្សបីនាក់នៅក្នុងក្រុមព្រះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកមិនមែនជា—សិស្សរបស់**ប៊ីអូឡា**ទេឬ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ។"

181 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្តាប់ទៅដូចជាវា។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះមិននិយាយល្អសម្រាប់ការអប់រំរបស់អ្នកទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "បុគ្គលបីនាក់ និងព្រះតែមួយ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "យោងទៅតាមលោក វេបស្ទើ នៅទីនោះ វាត្រូវតែមានបុគ្គលិកលក្ខណៈមុនពេលវាអាចក្លាយជាមនុស្ស។ អ្នកជឿលើព្រះបីអង្គ។" អ្នកមិនអាចក្លាយជាមនុស្សដោយគ្មានបុគ្គលិកលក្ខណៈទេ ព្រោះវាត្រូវការបុគ្គលិកលក្ខណៈដើម្បីបង្កើតមនុស្សម្នាក់។

182 ដូច្នេះពួកគេនិយាយថា...គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ លោកប្រាណហាំ អ្នកដឹងទេ សូម្បីតែ—ទេវវិទូមិនអាចពន្យល់វាបានទេ។"

183 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ព្រះបន្ទូលមិនមកដល់ទេវវិទូទេ។" អូ-ហូ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះគម្ពីរត្រូវបានចងភ្ជាប់ទាំងអស់ទៅក្នុងវិវរណៈ 'នៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។'" ឃើញទេ? អាម៉ែន អ្នកនៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកនៅពេលដែលវាមកដល់រឿងទាំងនោះ...អូ ខ្ញុំអើយ!

184 ឥឡូវនេះយើងចង់ប្រញាប់ហើយបិទភ្លាមៗប្រសិនបើយើងអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំត្រូវឆ្លងកាត់បទគម្ពីរនិងកំណត់ចំណាំមួយចំនួន ឃើញទេ។ ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ ពួកគេមិនដែលត្រូវបានលើកលែងទោសចំពោះអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើទេ។ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេរីករាយនឹងពរជ័យ។ កុំភ្លេចវា។ ខ្ញុំនឹងធ្វើវាម្តងទៀត។ ពួកគេមិនដែលត្រូវបានអត់ទោសឱ្យវាទេ។ សូមចាំថា ខ្សែអាត់នេះទៅជុំវិញពិភពលោក។ ឃើញទេ? វាត្រូវបានលេងនៅក្នុងជំរុំនៅអាហ្វ្រិក ឥណ្ឌានៅជុំវិញពិភពលោក បកប្រែជាភាសាផ្សេងគ្នា និងជំរុំផ្សេងគ្នា កន្លែងផ្សេងគ្នា។ អំពើបាបមិនត្រូវបានលើកលែងទោសឡើយ។ អ្វី? ពួកគេ...

185 អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ប្រទានពរដល់ព្រះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្វើការនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្វើការនេះ។ ខ្ញុំបានញ៉ាំនំម៉ាណានៅស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំ..."

186 បាទ ពួកគេក៏ធ្វើដែរ។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ពួកគេម្នាក់ៗ បានស្លាប់។" ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់សារពិតប្រាកដ ដែលជាកន្លែងដែល ពួកគេមិនគួរបំបែកកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ ជាមួយប្រជាជាតិមួយផ្សេងទៀត។ ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកបែងចែកមនុស្ស ហើយទ្រង់បានបំបែកមនុស្សទាំងនោះ ហើយពួកគេមិនត្រូវបានគេសន្មត់ថាមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយអ្នកផ្សេងទៀតរៀបការជាមួយនរណាម្នាក់ឡើយ។ ហើយក្រុមជំនុំពិតប្រាកដ និងកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានចូលរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះបន្ទូល។ ហើយអ្នកមិនរៀបការជាមួយអង្គការណាមួយ និកាយណាមួយឡើយ។ អ្នកនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទនិងព្រះបន្ទូលនោះ ជាបុគ្គល។ ដើម្បីធ្វើវាគឺការបំបែកអស់កល្បជានិច្ចពីព្រះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នករាល់គ្នាទទួលបានវា។

187 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងអត្ថបទរបស់យើង វាគឺនៅជិតបុណ្យរំលង បានទៅ។ វា

ជាពេលវេលាដ៏អាក្រក់មួយ។ មនុស្សកំពុងដេកនៅខាងក្រៅទ្វារ។ រាល់បុណ្យរំលងបានធ្វើបែបនេះ។ ពួកគេនៅខាងក្រៅដាក់នៅលើដី។ ផ្ទះសំណាក់ពេញហើយអ្វីៗទាំងអស់។ វាជាបុណ្យរំលង។ មានការរំពឹងទុកដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ។ ខ្យល់ត្រូវបានបំពេញ។ (ឥឡូវនេះ ប្រហែលប្រាំនាទីទៀត ខ្ញុំនឹងចេញ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ឬដប់។) គ្រប់គ្នាត្រូវបានចោទប្រកាន់ទាំងអស់។

188 មើល មានមនុស្សបីថ្នាក់នៅទីនោះ។ ឃើញទេ មានការរំពឹងទុកដ៏អស្ចារ្យ។ ពួកគេបានដឹងថាបុរសចម្លែកនេះបានមកចូលរួមពិធីនេះ។ ពួកគេខ្លះ*ស្រឡាញ់*ទ្រង់ ពួកគេបានជឿទ្រង់។ ពួកគេខ្លះ*ស្អប់*ទ្រង់ ពួកគេភាគច្រើនស្អប់ទ្រង់។ ហើយដោយសារតែម្នាក់ស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយម្នាក់ទៀតស្អប់ទ្រង់ បុរសកណ្ដាល*មិនដឹង*ថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ឃើញទេ? ពួកគេមិនដឹងទេ។ សូមកត់សម្គាល់ខ្យល់ពោរពេញដោយការរំពឹងទុក។ ម្នាក់និយាយថា "នៅពេលដែលទ្រង់ក្រោកឡើងនៅទីនោះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថាយើងនឹងហៅទ្រង់...យើងនឹងផ្ដល់ឱ្យទ្រង់នូវការធ្វើតេស្តព្រះបន្ទូល។ យើងនឹងឈរនៅទីនោះក្បែរសម្ដេចសង្ឃ។ យើងនឹងឃើញអ្វីដែលប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់ប្រឆាំងនឹងកៃផាស។" គាត់បានបង្ហាញរួចហើយ។ ឃើញទេ?

189 "ប៉ុន្តែយើងនឹងធ្វើដូចនេះ យើងនឹងឃើញ...ខ្ញុំដឹងថាអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួននឹងចាប់ទ្រង់។ ក្មេងប្រុស ពួកគេនឹងបើកបុរសចំណាស់នោះនៅខាងក្នុងចេញ។ ពួកគេនឹងអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ដឹងថាទ្រង់ជាអ្វី នៅពេលដែលពួកគេទៅបោកបញ្ឆោតជាមួយបូជាចារ្យរបស់យើង។ ក្មេងប្រុស ពួកគេដឹងថាពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី។ ពួកគេជាមនុស្សឆ្លាត។ ពួកគេដឹងពីអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ។"

190 អ្នកផ្សេងទៀតបាននិយាយថា "ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើពួកគេនឹងធ្វើអ្វីជាមួយបុរសនោះ។"

191 អ្នកផ្សេងទៀតបាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំទ្រង់យាងមក។ ព្រះគង់នៅជាមួយទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលនោះ។ អូ ខ្ញុំគ្រាន់តែ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឃើញទ្រង់។" ឃើញទេ? អូ ពួកគេត្រូវបានបែងចែក។ ឥឡូវនេះ ឃើញទេ អ្នកដែលស្គាល់ទ្រង់ ហើយជឿលើទ្រង់ ពួកគេនឹងដឹងថាច្រកទ្វារណាដែលត្រូវរង់ចាំ។ ឃើញទេ? ពួកគេដឹងថាផ្លូវណាដែលទ្រង់កំពុងយាងមក។ មានការរំពឹងទុកដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេ មិនមានមនុស្សជាច្រើនបានឃើញទ្រង់ទេ។ ឃើញទេ មាន

មនុស្សជាច្រើនមិនបានឃើញទ្រង់។ សព្វថ្ងៃនេះ។

192 ពួកគេខ្លះបាននិយាយថា "ទ្រង់ជាមនុស្សល្អ។ អូ មិនមានអ្វីខុសជាមួយទ្រង់ទេ" ដូចជាណាប៉ូឡេអុង វ៉ាស៊ីនតោន "គាត់ជាមនុស្សល្អ។ ប៉ុន្តែ អូ ក្នុងនាមជាគ្រូបង្រៀន ទេ ទេ។"

193 ពួកគេខ្លះបាននិយាយថា "អូ ទ្រង់ជាមនុស្សល្អ។ អូ ទ្រង់—ទ្រង់គ្រាន់តែលាយបញ្ចូលគ្នា នោះជាអ្វីទាំងអស់។ ទ្រង់ជាមនុស្សល្អ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចនិយាយអ្វីដែលអាក្រក់អំពីទ្រង់ទេ។"

194 អ្នកផ្សេងទៀតបាននិយាយថា "ទេ ទ្រង់—ទ្រង់ជាអារក្ស ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកពីរឿងនោះ។ ថាមានគំនិតអានវត្ថុនិងអ្វីៗផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ ហើយនោះជាទំនាយមិនពិត។ វាផ្ទុយនឹងគោលលទ្ធិរបស់យើង។ តើអ្នកមិនជឿរឿងបែបនេះទេ។"

195 ហើយម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា "ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ វាជាព្រះ។ ខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់ ខ្ញុំ..." ឥឡូវនេះអ្នកឃើញទេ។ ហើយពួកគេបានរង់ចាំ។ ឥឡូវនេះ នោះជារបៀបដែលយើងឈរនៅថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែរឿងដូចគ្នា: ព្រះបន្ទូលបានចាក់ប្រេងតាំងសម្រាប់ម៉ោងនេះ យុគសម័យក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ។

196 ឥឡូវនេះយើងនឹងបញ្ចប់ក្នុងការនិយាយនេះ។ (ចាំមួយភ្លែត។) ថ្នាក់បីបានរង់ចាំទ្រង់។ ដូច្នេះថ្ងៃនេះ ត្រឹមត្រូវហើយ បី។ សូមកត់សម្គាល់ អ្នកជឿបានស្រែក។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់បានបណ្តាលឱ្យទ្រង់ត្រូវបានស្រឡាញ់ដោយអ្នកខ្លះ ស្អប់ដោយអ្នកដទៃ ហើយឆ្ងល់ដោយថ្នាក់ផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ព័ន្ធកិច្ចរបស់គាត់...អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដកស្រង់វាម្តងទៀត។ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់អ្វីក៏ដោយ...យើងដឹងឥឡូវនេះ វាគឺជាព្រះបន្ទូល។ ប៉ុន្តែ*ព័ន្ធកិច្ច*របស់ទ្រង់បានបណ្តាលឱ្យមនុស្សមួយចំនួនស្រឡាញ់ទ្រង់។ ពួកគេត្រូវបានតំរូវទុកជាមុនដើម្បីធ្វើដូច្នេះ។ ឃើញទេ ពួកគេបានជឿវា។ ពួកគេបានឃើញវា។ មិនមានទៀតទេនៅពេលដែលណាថាណែលឡើងមកទីនោះ ហើយ—ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខាត..." ចំពោះគាត់នូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើដូចនោះ គាត់បាននិយាយថា "រ៉ាប៊ី អ្នកគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អ្នកគឺជាស្តេចនៃអ៊ីស្រាអែល គ្មានសំណួរនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំទេ។"

197 ស៊ីម៉ូនឈរនៅទីនោះនិយាយថា "អូ អនទ្រេ ខ្ញុំមិនទៅទេ។ ខ្ញុំបានឮរឿងទាំងអស់នៅទីនោះពីមុន។"

198 "ប៉ុន្តែ" អនទ្រេ "អ្នកគួរតែមក។ អ្នកគួរតែមក គ្រាន់តែមកម្តងជាមួយខ្ញុំ។"

199 ហើយខណៈពេលដែលទ្រង់កំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ព្រះយេស៊ូវបានឃើញគាត់ឡើងមក អ្នកដឹងទេ កំពុងយាងមក។ បាននិយាយថា "ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺស៊ីម៉ូន។ អ្នកជាកូនប្រុសរបស់យ៉ូណាស។" មិនមានសំណួរទៀតទេ។ ឃើញទេ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា។ ពួកគេនៅទីនោះ។ ពួកគេបានជឿវា។ ពួកគេបានឃើញវា។ ពួកគេបានដឹងថានោះជាអ្វីដែលព្រះមេស្ស៊ីត្រូវធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។

200 ទ្រង់ត្រូវតែជាហោរា ដ្បិតលោកម៉ូសេបាននិយាយថា "ទ្រង់នឹងក្លាយជាហោរា។" ហើយអ្នកទាំងនោះមានបួនរយឆ្នាំដោយគ្មានហោរា វាបានយកហោរាដើម្បីតម្រង់វាចេញ តែងតែនៅគ្រប់សម័យកាល។ ហើយនៅទីនេះទ្រង់កំពុងឈរនៅទីនោះ។

201 មិនមែនជាសំណួរសម្រាប់ពួកគេទេ។ ពួកគេកំពុងរង់ចាំនៅទីនោះដោយកាន់បាតដៃ "គាត់នឹងនៅជាមួយមួយរយៈ។" រង់ចាំ!

202 ទីក្រុងទាំងមូល តានតឹង។ ពួកគេបាននិយាយថា "នោះគឺជាក្រុមអ្នកនិយមជ្រុលបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅមាត់ទ្វារ។"

203 ម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា "ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីនៅពេលដែលទ្រង់យាងមកទីនេះ។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាជឿថាទ្រង់ជាអ្នកក្លែងបន្លំ។ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់មានជើងទន្សាយដែលទ្រង់ត្រដុសលើ ត្រចៀកទ្រង់ អ្នកដឹងទេ ឬអ្វីមួយដូចនោះ អ្នកដឹងទេ។"

204 ហើយដូចដែលពួកគេនិយាយនៅថ្ងៃនេះ "អូ វាជាប្រភេទនៃជំងឺផ្លូវចិត្ត។ វាជា—វាជាអ្វីមួយ..." ពួកគេអាចពន្យល់វាបានឆ្ងាយ។

205 ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "នោះជាអារក្ស។ អ្នកនៅម្ខាងនៃទីក្រុងនេះ។ តើអ្នកមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ តើអ្នកមិនសហការនៅក្នុងការប្រជុំនោះទេ។ កុំចុះទៅទីនោះ ឃើញទេ។ យើងនឹងមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។" មនុស្សបីថ្នាក់។

206 ឥឡូវនេះមើល។ ឥឡូវនេះទ្រង់យាងមកក្នុងទីក្រុង។ គ្រាន់តែជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបានមានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ជិះលើសត្វលាតូចមួយចូលមកក្នុងទីក្រុង។ អ្នកដែលមិនសម្លឹងមើលគោលលទ្ធិ មិនសម្លឹងមើលព្រះវិហារ មិនសម្លឹងមើលអ្វីផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ មិនសម្លឹងមើលពួកបូជាចារ្យ អ្វីដែលពួកគេត្រូវនិយាយ។ អស់អ្នកដែលជឿទ្រង់ ពួកគេឈរនៅទីនោះដោយកាន់បាតដៃ។ គ្រាន់តែរង់ចាំចលនាដំបូង។ អ្នកមិនដែលឮពួកគេនិយាយថា "តើនរណាជាអ្នកមក?" អូ ទេ! ពួកគេដឹងថាអ្នកណានឹងមក។ ពួកគេដឹងពីអ្វីដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយ។ ឃើញទេ? ហើយថ្នាក់ផ្សេងទៀតឃើញពួកគេត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងទីក្រុងទេ? ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេបានឮសំឡេងនេះ: "ហូសាណាថ្វាយស្តេច! ហូសាណាចំពោះស្តេចដែលមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ហូសាណា! ហូសាណា!" ហើយស្រែកទាំងអស់!

207 បូជាចារ្យរត់ចេញដើម្បីមើលថាតើចលាចលសាសនានេះនិយាយអំពីអ្វី។ ហើយប្រជាជនបាននិយាយថា "តើលោកនេះជានរណា?" តើពួកគេនៅទីនោះដើម្បីអ្វី មិត្តភក្តិ? បុណ្យសាសនា! ព្រះដែលមានពួកគេដើម្បីតែងតាំងពិធីបុណ្យនេះ បានប្រាប់ពួកគេថាទ្រង់នឹងនៅទីនោះដូចនោះ ហើយពួកគេបានយំ "តើវាជានរណា?"

208 ពេលវេលាមិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ។ មនុស្សត្រូវបានរចនាឡើងដូចគ្នានឹងពួកគេនៅពេលនោះ។ ហេព្រើរ ១៣:៨ បាននិយាយថា "ទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងបញ្ចប់ដោយនិយាយនេះ: សំណួរមិនមានចំពោះពួកគេទៀតទេ។ ពួកគេបានសួរថា "តើវាជានរណា?" ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ ១៩៦៤ សំណួរគឺ: "តើអ្នកនិយាយថាវាជានរណា?" តើនេះនិយាយអំពីអ្វី? តើអ្នកបានឈប់ដើម្បីស្វែងរកបទគម្ពីរទេ? តើអ្នកគិតថាលោកនេះជានរណា? តើវាជាជំងឺផ្លូវចិត្តឬ? តើវាជាអ្វីដែលព្រៃខ្លះចេញពីទីរហោស្ថាននៅកន្លែងណាមួយ ដូចជាពួកគេនិយាយ "យ៉ូហានជាមនុស្ស ព្រៃ មនុស្សលង់ទឹកនៅទីនោះ។" នៅពេលដែលអេសាយបាននិយាយថាគាត់នឹងនៅទីនោះ ជាអ្នកនាំមុខ។ ម៉ាឡាគីបាននិយាយថាគាត់នឹងនៅទីនោះយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ពួកហោរាបាននិយាយថា "ហោរានេះនឹងក្រោកឡើងនៅទីនោះដើម្បីនាំមុខវា។" ហើយនៅទីនេះគាត់។

209 ពួកគេបាននិយាយថា "នោះជាមនុស្សព្រៃ។ នៅឱ្យឆ្ងាយពីគាត់។ ឃើញទេ?

កុំមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងគាត់។" ហើយនៅទីនេះព្រះមេស្ស៊ីបានមក ជាអ្វីដែលបទគម្ពីរបាននិយាយ "ថាទ្រង់នឹងជិះមកក្នុងទីក្រុងនៅលើខ្នងសត្វលា។ ស្លូតបូត និងសុភាព លើសត្វលា ចូលមកក្នុងទីក្រុង ដើម្បីឲ្យបទគម្ពីរបានសំរេច។" ហើយនៅទីនេះមានមនុស្សនៅបុណ្យសាសនាម្តងទៀត ដូចជាបាឡាម នៅឯពិធីសាសនា និយាយថា "លោកនេះជានរណា?"

210 ហើយថ្ងៃនេះ បទគម្ពីរបានសន្យាសម្រាប់ម៉ោងនេះ មិត្តអើយ វាត្រូវបានបំពេញនៅកណ្តាលយើងពីមួយម៉ោងទៅមួយម៉ោង។ តើអ្នកគិតថាវាជានរណា? ចូរយើងសិក្សាអំពីវានៅពេលដែលយើងឱនក្បាលរបស់យើង។

211 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ យើងទាំងអស់គ្នាកំពុងគិតយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ព្រោះយើងត្រូវតែធ្វើរឿងនេះ។ វានៅលើដៃរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់។ យើងឃើញទ្រង់ ជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យ។ យើងឃើញការសន្យារបស់ទ្រង់អំពីព្រះបន្ទូល។ យើងកំពុងស្វែងរកវាអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ សម្រាប់ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនេះនៅពេលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ។ យើងឃើញព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រេងតាំងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងប្រជាជនរបស់ទ្រង់ រស់នៅវាចេញ គឺពិតជាអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលនឹងកើតឡើង។ យើងឃើញក្រុមរបស់សាតាំងបានចាក់ប្រេងតាំងនៅឯនាយ។ ហើយយើងបានយកគំរូតាមវានៅទូទាំងប្រទេស ទៅវិញទៅមកតាមរយៈព្រះបន្ទូល ដូច្នេះវានឹងមិនមានថ្មមួយដុំដែលនៅសេសសល់ឡើយ។ ទូលបង្គំមិនដឹងថាទ្រង់បានតែងតាំងអ្នកណាឱ្យមានជីវិតទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ វាមិនមែនជារឿងរបស់ទូលបង្គំទេដែលដឹងថា នោះជាកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែវាជាកិច្ចការរបស់ទូលបង្គំក្នុងការផ្លាស់ប្តូថ្មនីមួយៗ។ ព្រះអើយ សូមជួយទូលបង្គំ ជួយបុរសផ្សេងទៀតដែលជឿវា។ រំកិលថ្មទាំងអស់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ថានឹងគ្មានអ្វីដែលទ្រង់បានតែងតាំងទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលនឹងឮវា។

212 យើងចង់ឃើញការយាងមករបស់ទ្រង់ នៅក្នុងជំនាន់របស់យើង ព្រះអម្ចាស់។ យើងជឿវា។ យើងជឿថា—ថាមានមួយទៀតគឺ ថ្ងៃសុក្រដ៏ល្អ ថ្ងៃនៃការរស់ឡើងវិញ និងថ្ងៃសុក្រដ៏ល្អ បន្ត។ ការឆ្លងចំពោះក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែជ័យជំនះរបស់យើងនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក។

213 យើងអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់នឹងប្រទានពរ នៅថ្ងៃនេះ ប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ ប្រទានពរដល់ក្រុមជំនុំតូចនេះ។ សូមប្រទានពរដល់គ្រូគង្វាល

ជាទីស្រឡាញ់នេះនិងកូនប្រុសរបស់គាត់នៅទីនេះ បងប្រុស អូលឡា និង—និង កូនប្រុសរបស់គាត់ ទាំងលោក ជីមមី ស៊ើ និង ជី សូមជូនពរដល់អ្នករាល់គ្នាដែលនៅទីនេះ។

214 ព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យទូលបង្គំមិនដែលមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ...ទូលបង្គំ... ទូលបង្គំមិនដែលបើកឡានពីតុកសុនគ្រាន់តែ...ប្រសិនបើទូលបង្គំមានឯកសិទ្ធិនិយាយទៅកាន់មនុស្សមួយចំនួន ព្រះអម្ចាស់អើយ វា—មិនមែនដើម្បី—ដើម្បីលើកតម្កើងអ្វីក្រៅពីបុគ្គលនេះ ដែលប្រជាជនឆ្ងល់ថាជានរណា។ ពួកគេដឹងថាបុរសនោះមិនអាចធ្វើបែបនេះបានទេ។ ពួកគេដឹងថាវាលើសពីមនុស្សដើម្បីដឹងរឿងទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែមនុស្សនិយាយថា "តើវាជាអ្វី?"

215 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងដឹងថាទ្រង់គឺជាទ្រង់។ វាគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងបុគ្គលនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ "ខ្ញុំមកពីព្រះ។ ខ្ញុំទៅឯព្រះ។" ហើយយើងឃើញបង្គោលភ្លើងដ៏អស្ចារ្យក្នុងចំណោមពួកយើង ព្រះអម្ចាស់ ដូចគ្នានឹងពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងផ្នែកដំបូងនៃព្រះគម្ពីរជាមួយលោកម៉ូសេ។ យើងបានឃើញវានៅពាក់កណ្ដាលព្រះគម្ពីរ នៅពេលដែលប៉ុលកំពុងធ្វើដំណើរទៅក្រុងដាម៉ាស។ យើងឃើញវា។ ឥឡូវនេះយើងឃើញវានៅចុងបញ្ចប់ម្តងទៀត។ បីគឺជាការបញ្ជាក់។ វាជាសាររាល់ពេល។

216 ព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យបុរសនិងស្ត្រីឈប់ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវប្រពៃណី និងគោលលទ្ធិ។ ប៉ុន្តែសូមឲ្យពួកគេចេញពីរឿងនោះ ថ្វាយជីវិតរបស់ពួកគេទាំងស្រុងដល់ព្រះ ហើយជឿ កុំទុកចិត្តលើទ្រឹស្តីនិងរឿងរបស់មនុស្ស ប៉ុន្តែទុកចិត្តលើព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ខណៈពេលដែលថ្ងៃឈប់សម្រាកទាំងនេះកំពុងបន្ត សម្រែកនៅតែ: "តើនេះជានរណា? តើវាជាអ្វី? តើវានិយាយអំពីអ្វី?" អ្នកមានជំនឿនិយាយរឿងដូចគ្នា។ ហើយវាជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដដែលដែលបានបង្កើតជាសាច់ឈាមនៅក្នុងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ចាក់ប្រេងតាំងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់សម្រាប់កូនក្រមុំ។ ហើយពួកគេមិនអាចយល់ពីវាបានទេ។ ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានហែកហួរនៅឡៅឌីសេ រហូតដល់ពួកគេមិនដឹងថាវាជាអ្វី។ ប៉ុន្តែហោរាបាននិយាយថា "នឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច។" ដូច្នេះឥឡូវនេះយើងកំពុងស្វែងរកវា ព្រះអម្ចាស់។ សូមយាងមក ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពរដល់ម្នាក់ៗ។

217 ដោយឱនក្បាលរបស់អ្នកឥឡូវនេះ និងដួងចិត្តរបស់អ្នក។ តើអ្នកជឿថានេះ

ជាការពិតទេ? អ្នកជឿ? គ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នក និយាយថា "ខ្ញុំពិតជាជឿថាវាជាការពិត ដែលយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ យើងនៅទីនេះឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំជឿថាយើងរិលរវល់ណាស់..." អ្នកនៅឯកិច្ចប្រជុំនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត នៅពេលដែលស្រូវសាលី ដុះ...អ្នកកត់សម្គាល់ យើងមិនមានអង្គការដើម្បីធ្វើតាមរឿងនេះទេ។ ខ្ញុំបាននៅទីនេះជាមួយគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក ពេញមួយឆ្នាំនិងក្រៅ។ ជាធម្មតាពីរឬបីឆ្នាំហើយវាត្រូវបានរៀបចំ។ វាមិនបានរៀបចំនៅពេលនេះទេ។ វាមិនអាចទេ។ សំបកបានទាញចេញពីវា ប៉ុន្តែមិនមានការជឿនលឿនទៅមុខទៀតទេ។ ស្រូវសាលី ក្រសួងបានងាកត្រឡប់មកវិញតាមរបៀបដែលវានៅដើមដំបូង។ វាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងចំណោមយើង មិត្តអើយ។ មិនមែនជាមនុស្សទេ ប៉ុន្តែជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែលរស់នៅក្នុងអ្នក ហើយចង់ក្លាយជាផ្នែកមួយនៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់។ តើអ្នកមិនទទួលទ្រង់នៅថ្ងៃនេះទេឬ?

218 តើមានអ្នកណាដែលមិនទាន់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណនៅឡើយទេ? ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំបានស្រែកម្តង។" នោះជាការល្អណាស់។ "ខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃម្តង។" នោះជាការល្អណាស់ ផងដែរ។ ប៉ុន្តែនៅតែមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ តើអ្នកអាចស្រែកនិងនិយាយភាសាដទៃនិងបដិសេធព្រះបន្ទូលដោយរបៀបណា? ភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ជានិច្ចកាល គ្រប់សម័យកាល ប្រសិនបើអ្នកអាចទទួលព្រះបន្ទូល។ បូជាចារ្យទាំងនោះបានឱ្យព្រះយេស៊ូវវាយមួយលានម៉ាយនៅពេលដែលវាមកដល់ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណៈ សុភាព និងសុខសាន្ត និងសុភាព បន្ទាបខ្លួន។ គាត់បានហែកព្រះវិហារ ទាត់ពួកគេចោល ហើយហែកមនុស្សចេញ ហើយហៅពួកគេថា "ពស់នៅក្នុងស្មៅ" និងអ្វីៗទាំងអស់។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលនោះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលនោះ។ ហ្នឹងហើយៈ ចូរជឿព្រះ។ ព្រះជាព្រះបន្ទូល។ ជឿចុះ។

219 ប្រសិនបើអ្នកមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាគ្រីស្ទាននៅឡើយទេ មានអាងនៅទីនេះ។ អ្នកមិនដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតប្រាកដនៅឡើយទេ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកដឹងថាគ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសេចក្តីពិត អ្នកនិយាយថា "អាម៉ែន" ហើយជឿវាដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកអាចទទួលវានៅព្រឹកនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងមិនឆ្ងល់ថានេះជានរណាដែលធ្វើឱ្យមនុស្ស

ធ្វើតាមរបៀបដែលពួកគេធ្វើ។ អ្នកនឹងដឹងថាវាជាអ្វី។ បើអ្នកមិនមានបទពិសោធន៍នោះ តើអ្នកនឹងនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ចងចាំខ្ញុំនៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់អ្នក ហើយខ្ញុំនឹងលើកដៃឡើង"? ហើយអ្នកនិយាយថា "ហើយខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹង..." ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក អ្នក អ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក នោះមិនអីទេ។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។

220 ឱព្រះអង្គអើយ កាលដែលភ្លេងលេងយ៉ាងផ្អែមពីរោះ...អូ ទ្រង់អស្ចារ្យណាស់! ប្រាកដណាស់។ "ទីប្រឹក្សា ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិ ព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្ប។" ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានដល់មនុស្សទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំអាចអធិស្ឋានបាន។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹងដើម្បីធ្វើ គឺសុំឱ្យពួកគេ។ ពួកគេបានលើកដៃឡើង។ ទូលបង្គំកំពុងធ្វើដូចដែលទូលបង្គំបានសន្យានឹងពួកគេ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានដល់ពួកគេនូវបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យនេះ មិនមែនគ្រាន់តែជាប្រភេទនៃអារម្មណ៍មួយចំនួនប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែជាបទពិសោធន៍ពិតប្រាកដ ការជួបព្រះដូចជាលោកម៉ូសេបានធ្វើនៅទីនោះនៅលើទឹកដីនៃសិរីល្អរបស់សេគីណា ហើយមិនត្រឹមតែនៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែមិនដែលងាកចេញពីព្រះបន្ទូលនោះ ដើម្បីដើរចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យាជាមួយវា។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានវាដល់ម្នាក់ៗនៅព្រឹកនេះ។

221 មានជំងឺក្នុងចំណោមពួកយើងសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះជាម្ចាស់។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជាសះស្បើយ។ សូមប្រោសអ្នកជំងឺទាំងអស់ និងអ្នកដែលត្រូវការជំនួយ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេជារបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ ទូលបង្គំថ្វាយពួកគេទៅទ្រង់ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

222 ខ្ញុំសុំទោស ខ្ញុំមកដល់ទីនេះនៅម៉ោងពីរម៉ោង។ ប៉ុន្តែមើល អ្នកមានពេញមួយល្ងាច។ អ្នកអាចទៅផ្ទះហើយសម្រាកនិងសម្រាកបន្តិច។ ប៉ុន្តែកុំភ្លេចអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងថាវាស្តាប់ទៅចម្លែក។ ប៉ុន្មានឆ្នាំមុនខ្ញុំបានមកទីក្រុងផុននិកនៅទីនេះជាមួយអ្នក ព្យាបាលអ្នកជំងឺដោយការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ។ ខ្ញុំមិនដែលពន្យល់វា មិនចង់ពន្យល់ទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមើលនិងមើលអ្វីដែលមនុស្សនឹងធ្វើ គ្រាន់តែមើលការក្លែងបន្លំនិងអ្វីៗកើនឡើង។ វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការមើលវា។

223 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងមករកអ្នកជាមួយនឹងសារដែលទីសំគាល់នោះបាន

បង្ហាញឱ្យឃើញ។ តើក្រុមជំនុំជាអ្វី...ទេ វាមិនដែលជានិកាយទេ។ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះនិកាយអំពីការប្រជុំ? តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេបានចូលទៅឡៅឌីសេ។ រាប់លាន និងរាប់លាន និងរាប់ពាន់លានដុល្លាបានចាក់ចូលទៅក្នុងវា ហើយគ្រាន់តែ...ហើយនាងក្លាយជាអ្នកមាន ហើយនាងបង្កើតទ្រព្យសម្បត្តិរាប់លានដុល្លារនិងអ្វីៗដូចនោះ។ ហើយដើម្បីទទួលសារ? គ្មានការពិតណាស់។ ពួកគេបង្វែរវាចេញ។ តើវាជាអ្វី? អង្កាមនៅឆ្ងាយពីស្រូវសាលី។ ឥឡូវនេះស្រូវសាលីត្រូវតែជាវិធីនោះ ដើម្បីដាក់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះរាជបុត្រា ដើម្បីបើកទៅរកដំណឹងល្អពេញលេញ គ្រាប់ធញ្ញជាតិមាសសម្រាប់ចៅហ្វាយ។ តើអ្នកមិនជឿទេឬ? តើលោកនេះជា នរណា? តើវាជានរណា? តើវាអាចជាមនុស្សទេ? តើវាអាចជាព្រះវិហារបានទេ? តើវាអាចជានិកាយទេ? វាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ តើអ្នកជឿទ្រង់ទេ?

224 ខ្ញុំឆ្ងល់ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំបន្តិចបន្ទាប់ពីការកាត់សារបែបនេះ... បងស្រី តើផ្តល់ឱ្យយើងនូវ—មួយ—បទភ្លេងមួយ ជាមួយនឹងក្រុមចម្រៀងតូចនៅទីនេះ អំពី*ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់*។ ស្គាល់បទចាស់ទេ?

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
បានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅកាល់វ៉ារី ងងឹតត្រជាក់។

225 តើអ្នកនឹងច្រៀងជាមួយខ្ញុំទេ? អ្នកទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ គ្រាន់តែនៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ។ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំជាមួយខ្ញុំ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់...

ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ដូចជាទូរទស្សន៍ ទ្រង់គង់នៅក្នុងបន្ទប់របស់អ្នក។

ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅកាល់វ៉ារី។

តើអ្នកដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ? តើអ្នកអាចទេ? តើអ្នកទទួលបានជម្រៅរបស់វា តើទ្រង់បានធ្វើអ្វីខ្លះ?

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់…

ខ្ញុំមិនឃើញទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់គង់នៅទីនេះ។ ខ្ញុំមានឈុតទទួលតូចមួយនៅទីនេះ ជារឿងតូចមួយដែលបំភ្លឺក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងថាវាឆ្លុះបញ្ចាំងពីទ្រង់។ ទ្រង់នៅទីនេះ។

…ស្រឡាញ់ខ្ញុំ
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅកាល់វ៉ារី។

226 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកធ្វើបែបនេះ ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងវា។ ឥឡូវនេះយើងលាយឡំគ្នានៅពេលដែលវាមកដល់អ្វីដែលយើងធ្លាប់មាន។ សូមចាំថាប្រវត្តិរបស់ខ្ញុំគឺកាតូលិក។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានលាយបញ្ចូលគ្នាជាក្រុមនៅទីនេះ ប៉ុន្តែយើងបានចេញពីវត្ថុទាំងអស់នោះឥឡូវនេះ។ យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងជារបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះខណៈពេលដែលយើងច្រៀងនេះ ចូរយើងងាកមកចាប់ដៃគ្នា។ មិនចាំបាច់ក្រោកឡើងទេ។ គ្រាន់តែនិយាយថា "សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស។ ព្រះប្រទានពរប្អូនស្រី" ខណៈពេលដែលយើងធ្វើវា គ្រាន់តែនៅក្នុងបរិយាកាសគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះចូលចិត្តថ្វាយបង្គំ។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ? ថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ទ្រង់…ព្រះគឺជាវត្ថុនៃការថ្វាយបង្គំ។ ហើយយើងចង់ថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ហើយតើយើងធ្វើដូចម្តេច…? អ្នកស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកចង់ប្រព្រឹត្តចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក…"នៅពេលអ្នកធ្វើចំពោះអ្នកទាំងនេះ អ្នកធ្វើចំពោះខ្ញុំ។"

227 ចូរយើងគ្រាន់តែច្រៀងវាឥឡូវនេះ ហើយ—ហើយចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមកហើយថ្វាយបង្គំជាមួយ…

ព្រោះទ្រង់…

ព្រះប្រទានពរអ្នក។

អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
នៅលើ…

228 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើវាឆេះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកទេ? តើមានអ្វីនៅទីនោះដែលគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ល្អ? អ្នកដឹងទេ អ្នកមានអារម្មណ៍ថាអ្នកគ្រាន់តែចង់យកវាចេញនៅទីនេះហើយអោបវា។ ហ្ហា? តើអ្នកមានអារម្មណ៍បែបនេះនៅក្នុងចិត្តទេ? បើអ្នកមិនធ្វើទេ មិត្តអើយ ចូរប្រយ័ត្ន។ អ្នកស្ថិតនៅលើដីគ្រោះថ្នាក់ ឃើញទេ បើមិនមានសេចក្តីស្រឡាញ់ពិតនៅទីនោះទេ អ្វីមួយ "ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។" មិនមែនគ្រាន់តែជាបទចម្រៀងទេ ប៉ុន្តែជាការពិត។ គាត់ស្រឡាញ់ខ្ញុំដំបូង។ តើខ្ញុំនឹងទៅណា ថ្ងៃនេះ...ខ្ញុំមានអាយុហាសិបប្រាំឆ្នាំហើយ។ ជីវិតរបស់ខ្ញុំនឹងចប់ឆាប់ៗនេះ។ ឃើញទេ? ហើយអ្វីដែលខ្ញុំ...បានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ...បងប្រុសត្រូ តើអ្នកជាអ្វី...? [បងប្រុសម្នាក់និយាយចេញពីក្រុមជំនុំ។ កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

229 អ្នកបានឮទីបន្ទាល់នោះ "បានសង្គ្រោះ។"

> សង្គ្រោះដោយព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់
> បានសង្គ្រោះដល់កម្ពស់ថ្មី!
> ជីវិតឥឡូវនេះគឺផ្អែមល្ហែម សេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំគឺពេញលេញ
> ដ្បិតខ្ញុំបានសង្គ្រោះហើយ។

230 តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា? ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំធ្វើកំណត់ត្រាជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថា ខ្ញុំបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។

231 សូមអរគុណគ្រីស្ទានជាទីស្រឡាញ់។ នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំល្អ។ ខ្ញុំចូលចិត្តមកកន្លែងបែបនេះដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថានៅផ្ទះ។ វាពិបាកសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការចាកចេញ។ ខ្ញុំចេះតែគិត "មើលនាឡិកានោះ" ហើយ—ហើយខ្ញុំឃើញកូនស្រីខ្ញុំអង្គុយនៅទីនោះ គ្រវីក្បាលដាក់ខ្ញុំ ហើយមើលទៅដូចនោះ ហើយ—និងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំអង្គុយនៅទីនេះដោយនិយាយថា "តើ—អ្វីដែលអ្នកទុកនៅទីនេះដើម្បីអ្វី?" ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តអង្គុយជុំវិញ...អ្នកដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំចូលចិត្តការប្រកប។ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំមិនទទួលវាច្រើនកន្លែងទេ (អ្នកដឹងទេ) កាន់តែតិចគ្រប់ពេល។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងខិតទៅជិតទីនោះ។ ឃើញទេ? ហើយថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងអធិប្បាយសេចក្តីអធិប្បាយចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ បិទព្រះគម្ពីរជាលើកចុងក្រោយ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើដំណើរបន្តិច។ មកលេងខ្ញុំពេលខ្ញុំមក។ ឡើងមក

ហើយយើងនឹងអង្គុយជារៀងរហូត ហើយនិយាយដូចបងប្រុសខាលបាននិយាយ ហើយរស់នៅជារៀងរហូត។

232 ឥឡូវមើលចុះ មិត្តអើយ ខ្ញុំនឹងសួរអ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកធ្វើ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានទុកអ្នកចេញពីអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ហើយឥឡូវនេះ បងប្រុស អូលឡាបានធ្វើអ្វីមួយកាលពីមុន...គាត់កម្រនឹងធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំមិនចូលចិត្ត។ ប៉ុន្តែ គាត់បានយកដង្វាយសម្រាប់ខ្ញុំ ឃើញទេ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងត្រឡប់ទៅវិញ ហើយយកដង្វាយនោះនៅទីនោះ ហើយឈរនៅមាត់ទ្វារ។ ហើយអ្នកទៅយកវាហើយទិញអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នកជាមួយវា។ នោះជាអំណោយពីខ្ញុំ ត្រឡប់មកអ្នកវិញ។ ឃើញទេ? អ្នកធ្វើដូច្នេះ។ ឃើញទេ? នោះនឹងមិនអីទេ។ គាត់ជាមនុស្សផ្អែមល្ហែម។ គាត់តែងតែ...គាត់មិនដែល...ខ្ញុំមិនដែលទៅណាទេឬអ្វីតិចជាងគាត់—គាត់ចង់ធ្វើអ្វីមួយដើម្បីជួយខ្ញុំ។ នោះជាវិធីរបស់គាត់។

233 មានបុរសម្នាក់ឈរនៅទីនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំខ្លាចក្នុងការហៅឈ្មោះរបស់ពួកគេ អាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។ មានបងប្រុសដ៏មានតម្លៃម្នាក់ដែលទើបតែបានទៅសិរីល្អ បានទៅយ៉ាងលឿន។ បំណងប្រាថ្នារបស់គាត់...គាត់ដឹងថាខ្ញុំចូលចិត្តព្រៃ ដូច្នេះគាត់ចង់ទិញឡានជីបឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើវាទេ។ បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីគាត់ទៅ ប្រពន្ធតូចរបស់គាត់ចង់ធ្វើវា ហើយខ្ញុំមិនអនុញ្ញាតឱ្យនាងធ្វើវាទេ។ ប៉ុន្តែក្មេងប្រុសដែលនៅសល់បានជួបជុំគ្នាហើយទៅទីនេះ...ហើយ—ហើយមានបងប្រុសម្នាក់ទៀតមកព្រះវិហារនេះ បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំធ្វើរទេះខ្សាច់។" អ្នកដឹងទេ ប៊ីហ្គី ឬអ្វីដែលអ្នកហៅថាការ*ហេក*។ ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។" ខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ទេ។ តើអ្នកដឹងថាក្មេងប្រុសទាំងនេះបានធ្វើអ្វីខ្លះទេ? ពួកគេបានធ្វើ—ឡានជីបនិងខ្សាច់រួមគ្នា។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញម្នាក់ដូចវាទេ។

234 ពីការប្រជុំតុកសុននៅយប់នោះ ពួកគេបានបើកវាឡើងនៅក្នុងទីធ្លារបស់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "នេះគឺជាអំណោយពីប្រជាជននៃទីក្រុងផុននិក។" ឃើញទេ នឹងមិនរាប់បញ្ចូលទាំងខ្លួនឯងទេ គ្រាន់តែនិយាយថា "អូ គឺយើងទាំងអស់គ្នា អ្នកឃើញទេ។" នោះហើយ...អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថាតើខ្ញុំអាចទៅស្ថានសួគ៌បានទេ ខ្ញុំ

នឹងរស់នៅជាមួយមនុស្សបែបនោះ។ នោះមានន័យខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ អ្នកដឹងទេ គ្រាន់តែអ្វីមួយដូចនោះ ទាំងនេះ...អ្វីមួយ។

235 នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនេះចំពោះបងប្រុស អៅឡានៅទីនេះ។ និយាយថា "មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំគ្រាន់តែ..." ឡើងទៅទីនេះខ្លះ... គ្រាន់តែទៅកន្លែងណាមួយរហូតដល់អ្នកស្រឡាញ់អ្នក ហើយនិយាយទៅកាន់អ្នក ហើយនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវ។ ហើយ—និងរបស់មនុស្ស...មែនហើយ អ្នកដឹងទេ "បក្សីនៃស្លាប។" អ្នកដឹងទេ ពួកគេចូលចិត្តជួបជុំគ្នា ហើយនិយាយអំពីរឿងរ៉ាវខ្លះ ការជួបជុំជាមួយគ្នា។

236 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំពេញចិត្តក្នុងការស្តាប់ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់បានដង្វាយទេ បងប្អូនប្រុសស្រី។ ខ្ញុំ...ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវប្រាក់ខែតិចតួចមួយរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍ ហើយខ្ញុំធ្វើបានល្អលើរឿងនោះ។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ចង់ញ៉ាំអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នក មែនហើយ នរណាម្នាក់នឹងត្រលប់មកវិញនៅមាត់ទ្វារហើយអ្នកយកអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នកមកឱ្យខ្ញុំ។ អ្នកឃើញទេ វានឹងល្អ។ អ្នកខ្លះ ខ្ញុំបានឃាត់អ្នកឱ្យឆ្ងាយពីអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នកហើយ។ តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវតែស្រឡាញ់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំជាផ្នែកនៃទ្រង់។ ឃើញទេ? អាម៉ែន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។

237 សូមក្រោកឈរឡើងឥឡូវនេះ។ កុំភ្លេចការប្រជុំខាងមុខនេះ។ គ្រប់ពេលដែលអ្នកនៅក្បែរ គ្រាន់តែចាំថាចូលមក។ អ្នកតែងតែស្វាគមន៍។ តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាមនុស្សដែលត្រូវការការអធិស្ឋាន។ តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានទេ? តើមានប៉ុន្មាននាក់អាចដឹងពីបន្ទុក អ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ និងអ្វីដែលនៅចំពោះមុខខ្ញុំ? ហើយខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលនឹងមកដល់ នៅទីនោះ។ អ្នកឃើញទេ? ខ្ញុំអាចមើលឃើញវាដូចគ្នានឹងខ្ញុំឃើញរឿងផ្សេងទៀតមកដល់។ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលនឹងមកដល់។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគ្មានពេលនិយាយអំពីរឿងនោះទេ។ សូមនិយាយអំពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងឥឡូវនេះ។ ថ្ងៃស្អែកនឹងថែរក្សាខ្លួនឯង។ ឃើញទេ? តើអ្នក... តើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំទេ? ឥឡូវនេះ តើអ្នកបានលើកដៃអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំទេ? ត្រូវហើយ។

238 សូមព្រះប្រទានពរអ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងបង្វែរកម្មវិធីត្រឡប់ទៅរកគ្រូគង្វាលដ៏

គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់អ្នក បងប្រុស ជីមមី អៅឡ៉ូរ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស ជីម។

64-1227 តើអ្នកថាលោកនេះជាអ្នកណា?

ព្រះវិហារព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ

ហ្វូនីក, អារីហ្សូណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្ដីជូនដំណឹងស្ដីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org